

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์
โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT

A Development of English Communication Skills of the Student in
Surin Province by using CLT Theory

โดย

นางสาวณัชปภา โพธิ์พุ่ม

พระปรีชญา ชยวุฑฒ์โต

นายทองพูล ขุ่มคำ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๑

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

MCU RS 610761112

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์
โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT

A Development of English Communication Skills of the Student in
Surin Province by using CLT Theory

โดย

นางสาวณัชปภา โพธิ์พุ่ม

พระปรัชญา ชยวุฑฒ์

นายทองพูล ชุมคำ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์

พ.ศ. ๒๕๖๑

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

MCU RS 610761112

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

Research Progress Report

A Development of English Communication Skills of the Student in
Surin Province by using CLT Theory

by

Natchapapha Phopum
Pharapratya Chayawutto/Thinteaw
Thongphoon koomkam
Mahachulalongkornrajavidyalaya University Surin Campus
B.E. 2561

Research Project Funded by Mahachulalongkornrajavidyalaya University
MCU RS 610761112

(Copyright Mahachulalongkornrajavidyalaya University)

ชื่อรายงานการวิจัย:	การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT
ผู้วิจัย:	นางสาวณัชปภา โพธิ์พุ่ม พระปรีชญา ถิ่นแถว นายทองพูล ชุมคำ
ส่วนงาน:	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์
ปีงบประมาณ:	๒๕๖๑
ทุนอุดหนุนการวิจัย:	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) เพื่อศึกษาสภาพความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ ๒) เพื่อพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT ๓) เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT ก่อนและหลังการพัฒนา และ ๔) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงทดลอง การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก(In-depth interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน ๒๐ คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purport Sampling) กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ จำนวน ๓๐ คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์ แบบฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT และแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนวิจัย One-Group Pretest-Posttest Design สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูล ได้แก่ การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ E1/E2 และ t-test ชนิด Dependent Samples

ผลการวิจัย พบว่า

๑. สภาพความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมควรจัดให้สัมพันธ์กับความต้องการในชีวิตจริงของผู้เรียน มีการคำถามและคำตอบ กิจกรรมให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ของตนเอง บทสนทนาตามสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน หรือ อาจจะมีเกมให้เล่น มีการได้วาที อภิปราย แสดงความคิดเห็น ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ควรมีเนื้อหาที่เน้นความสำคัญอยู่ที่ความคิดรวบยอดของความหมายและไวยากรณ์ รวมถึงหน้าที่ในการสื่อความหมาย หัวข้อทั่วไป หัวข้อเฉพาะ และฉากหรือสถานการณ์ของ

การใช้ภาษาและวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการพัฒนาทักษะการสื่อสาร เน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นถึงหลักเกณฑ์การใช้ภาษา ให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้อง การทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด

๒. ชุดฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ ๗๙.๙๖ /๗๘.๐๐ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

๓. ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT หลังพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

๔. ความพึงพอใจต่อการฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT โดยรวมอยู่ในระดับมาก

Research Title: A Development of English Communication Skills of the Student in Surin Province by using CLT Theory

Researchers: Natchapapha Phopum
Pharapatya Chayawutto/Thinteaw
Thongphoon koomkam

Department: Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Surin campus

Fiscal Year: 2561/2018

Research Scholarship Sponsor: Mahachulalongkornrajavidyalaya University

ABSTRACT

The purposes of this research were:1) to study the needs of English Teaching of students in the province.2) to develop a training set of English communication skills of students in Surin province, using a process of CLT theory.3) to compare the results to develop English communication skills of students in Surin province, using the process of theory development CLT before and after. And 4) to study the satisfaction to English communication skills training of students in Surin province, using the process of CLT theory

This research was a mix research, qualitative research and experimental research. Qualitative research by in-depth interview with key information the number of 20 people by purport sampling.The target group used in the experiments include secondary school students in Surin the number of 30 people by cluster random sampling.The research tools were : interview, English communication skill exercises of students in Surin province, using the process of CLT theory and English communication skill tests.This research used One–Group Pretest–Posttest Design. Statistics used in the

data comparative analysis were the efficiency of the activities which was E1/E2 and t-test type dependent samples

This study found that

1. The requirement of English learning of students in Surin province found that the activities should provide relative to the needs of students in real life. There are questions and answers in activities for students to share their experiences, dialogue according to various places in the community. or there may be games to play debate, discussion. The content used in teaching and learning in English communication should have focused on the concept of meaning and grammar. Including the duty to convey in general, specific topics and scene or the situation of language and teaching according methods in the teaching for develop communication skills. Focus on the use of the language of the learner more emphasis to the rules for using the language. Give the importance of fluency in language use and accuracy. Activities to practice the nearby real life situations as possible.

2. A training set of English communication skills of students in Surin province using the CLT theory that efficiency was at 79.96 / 78.00. which is higher than the criterion.

3. The compare results to develop English communication skills of students in Surin province, using the process of CLT theory high after than before to develop statistically significance at the 0.01

4. The satisfaction to practice English communication skills of students in the process of Surin province by using theory CLT were at a high level.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือจากผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ให้คำแนะนำและได้กรุณาเสียสละเวลาให้คำปรึกษาตรวจสอบ ที่เมตตาชี้แนะแก้ไข เนื้อหาที่บกพร่องให้สมบูรณ์ถูกต้อง

ผู้วิจัยกราบขอขอบคุณคณะผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาช่วยตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจทาน แนะนำ แก้ไข ให้เครื่องมือการวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ส่งผลให้การศึกษา สำเร็จลุล่วงลงด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

การวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จลงไม่ได้หากขาดความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำวิจัยทำให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ครบถ้วน

ที่สำคัญยิ่ง ขอนมัสการกราบขอบพระคุณท่านอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ มหาวิทยาลัยที่ให้ทุนสนับสนุนการทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาเป็นกตเวทิตาคุณแด่คุณพ่อ คุณแม่ ปู่ย่า ตายาย ครูบาอาจารย์ ญาติมิตร ผู้มีอุปการคุณ รวมถึงญาติธรรมทุก ๆ ท่าน

นางสาวณัชปภา โพธิ์พุ่มและคณะ

๔ กรกฎาคม ๒๕๖๒

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญแผนภาพ.....	ฉ
บทที่ ๑ บทนำ.....	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์การวิจัย.....	๔
๑.๓ ปัญหาการวิจัย.....	๕
๑.๔ ขอบเขตการวิจัยและกรอบแนวคิด.....	๕
๑.๕ สมมุติฐานในการวิจัย.....	๖
๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	๖
๑.๗ ประโยชน์ที่จะได้รับจากงานวิจัย.....	๗
บทที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๘
๒.๑ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑.....	๘
๒.๒ การสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสื่อสาร.....	๑๓
๒.๓ การสอนทักษะภาษาอังกฤษต่าง ๆ เพื่อการสื่อสาร.....	๓๓
๒.๓ ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้.....	๔๑
๒.๔ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๔๔
๒.๔.๑ งานวิจัยต่างประเทศ.....	๔๔
๒.๔.๒ งานวิจัยในประเทศ.....	๔๕
บทที่ ๓ วิธีการดำเนินการวิจัย.....	๔๙
๓.๑ รูปแบบการวิจัย.....	๔๙
๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	๔๙
๓.๓ เครื่องมือการวิจัย.....	๔๙
๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย.....	๕๔
๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล.....	๕๔
๓.๖ สูตรสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	๕๕

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ ๔ ผลการวิจัย.....	๕๙
๔.๑ ผลการศึกษาสภาพความต้องการเพื่อศึกษาสภาพความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์	๖๐
๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประสิทธิภาพของกระบวนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียน ในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT.....	๖๔
๔.๓ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT ก่อนและหลัง	๖๗
๔.๔ ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT.....	๖๘
๔.๕ องค์ความรู้จากงานวิจัย.....	๗๐
บทที่ ๕ สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ.....	๗๓
๕.๑ สรุปผลการวิจัย.....	๗๓
๕.๒ อภิปรายผล.....	๗๔
๕.๓ ข้อเสนอแนะ.....	๗๖
บรรณานุกรม.....	๗๗
ภาคผนวก.....	๘๑
ผนวก ก บทความวิจัย.....	๘๒
ผนวก ข หนังสือรับรองการนำไปใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัย.....	๑๐๐
ผนวก ค ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์กิจกรรมที่วางแผนไว้และ กิจกรรมที่ได้ดำเนินการมาและผลที่ได้รับจากโครงการ.....	๑๐๓
ผนวก ง เครื่องมือที่ใช้การวิจัย	๑๐๕
ผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	๑๔๕
ผนวก ฉ แบบสรุปโครงการวิจัย.....	๑๕๓
ประวัติผู้วิจัย.....	๑๕๙

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
๔.๑ ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ กระบวนการทฤษฎี CLT สำหรับนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์.....	๖๕
๔.๒ สรุปผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎี CLT สำหรับนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์.....	๖๗
๔.๓ เปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและ หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎี CLT.....	๖๘
๔.๔ ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการ ของทฤษฎี CLT.....	๖๘

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
๑.๑ กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	๖
๒.๑ การเกิดความพึงพอใจของบุคลากร.....	๔๓

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษานับว่าเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะภาษาเป็นทั้งมวลประสบการณ์และเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ ถ้าขาดสื่อสำคัญนี้แล้วมนุษย์คงไม่สามารถรวมกันเป็นสังคมได้ ภาษาจึงเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญที่ทำให้คนเข้าใจกัน ภาษาคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มนุษย์อาศัยทักษะทั้ง ๔ ประการ สร้างเสริมสติปัญญา และความรู้สึกนึกคิดพัฒนาอาชีพและพัฒนาบุคลิกภาพ รวมทั้งอื่นๆอีกมากให้กับตนเองและสังคม ด้วยเหตุผลดังกล่าวภาษาจึงมีบทบาทและความสำคัญสำหรับบุคคลทุกคนของชาติ^๑

ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาสากลของโลก ที่ทุกคนให้ความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบันภาษาอังกฤษมีความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องใช้ โดยเฉพาะการติดต่อสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นด้านการเขียนหรือการพูด อีกทั้งยังเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เช่น สิ่งของเครื่องใช้ ยารักษาโรค รายการวิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต (Internet) สารเคมีที่ใช้ในการเกษตร เป็นต้น และในปัจจุบันนั้นการสื่อสารยังต้องใช้เครื่องมือที่ทันสมัยและรวดเร็ว เพื่อการติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก ภาษาอังกฤษที่แทรกตัวอยู่กับการใช้เครื่องมือเหล่านั้น ถ้าผู้ใช้เครื่องมือในการสื่อสารไม่มีความรู้ทางด้านภาษาดังกล่าว ย่อมทำให้เกิดปัญหาการสื่อสารติดขัด ล่าช้า นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังแทรกอยู่ตามสื่อต่างๆ ที่พบเห็นได้ทั่วไป ซึ่งทุกคนต้องเรียนรู้และสัมผัสอยู่ทุกวัน ฉะนั้นการเรียนรู้ภาษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกคนต้องเรียนรู้ถ้ามีโอกาส ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นที่ประเทศไทยต้องพัฒนาบุคลากรในประเทศให้มีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อจะได้เข้าใจสามารถสื่อสาร รู้จักเลือกรับสารสนเทศที่มีประโยชน์ แล้วนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้อาชีพ การประกอบอาชีพ ตลอดจนนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้ถูกต้อง อันจะเป็นการพัฒนาประเทศต่อไป

ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริง ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เหมาะสมกับกาลเทศะ และสังคมวัฒนธรรมของการใช้ภาษานั้นๆ นอกจากนั้นยังต้องเน้นความสามารถในการใช้

---

^๑ วรณี โสมประยูร, การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา, (กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๓๗) หน้า ๑๖.

ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่เรียนเพื่อเป็นเครื่องมือในการค้นหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่นๆ และในการศึกษาต่อรวมทั้งการประกอบอาชีพ^๒

ปัญหาด้านทักษะภาษาอังกฤษของเด็กไทยนั้น ถือเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการ ปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความจำเป็น กล่าวคือ การสอน ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ยังคงเป็นการสอนภาษาอังกฤษแบบท่องจำ คำศัพท์และเน้นการเรียนไวยากรณ์ (Grammar Translation Method) มากกว่าการเรียนภาษานำไปใช้สื่อสาร สอดคล้องกับผลการ ศึกษาวิจัยของอาทิตย์ อินตะแก้ว^๓ พบว่า นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบวิเคราะห์ ไวยากรณ์ (Grammar Analysis Language Learning Style) นอกจากนี้ นักศึกษาใน ระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ ไม่สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ หรือพูดได้แต่พูดไม่คล่อง พูดเป็น คำไม่เป็นประโยค และขาดความมั่นใจ เมื่อพูดสื่อสารในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักศึกษา ไม่มีความรู้เพียงพอเกี่ยวกับคำศัพท์ ไม่สามารถเลือกใช้คำที่เหมาะสม ไม่สามารถเรียงเรียงคำพูด ให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ที่เรียนมาได้ ประกอบกับผู้เรียนมีโอกาสน้อยมากในการฝึกฝนทักษะ ความเข้าใจในการฟังพูดสื่อสารทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน^๔ ที่ผ่านมามีการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษของไทยส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 90 ไม่เน้นให้ผู้เรียนสื่อสารได้ วิชาเรียนภาษาอังกฤษบาง แห่งไม่มีการสอนบทสนทนา (Conversation) หรือฝึกสนทนาภาษาอังกฤษ แม้แต่ชั่วโมงเดียว จึงเป็น ปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ อีกทั้งค่านิยมของคนไทยในการศึกษา ยังมุ่งเน้นให้ตนมีสถานะเท่ากับบุคคลอื่นในสังคมมากกว่าความสามารถที่ตนจะได้รับการศึกษา อย่างแท้จริง เช่นเดียวกับการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กไทย ที่มุ่งเน้นการทำข้อสอบให้ผ่านมากกว่า การเรียนภาษาเพื่อสามารถสื่อสารและนำไปใช้ในชีวิตรจริงได้ สอดคล้องกับดัชนีผลสัมฤทธิ์การ เรียน ภาษาอังกฤษ (English Proficiency Index) ประจำปี 2556 ได้ทำการศึกษามูลสัมฤทธิ์การ เรียน ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ในจำนวน 60 ประเทศทั่วโลก พบว่า นักเรียนไทยมีระดับความสามารถภาษาอังกฤษอยู่ในลำดับที่ 55 จัดอยู่ในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ การเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ ซึ่งผลการสำรวจนี้สอดคล้องกับผลการทดสอบโครงการประเมินผล นักเรียนนานาชาติ (PISA) ที่นักเรียนไทยมีคะแนนภาษาอังกฤษลดลง^๕

^๒ สำนักทดสอบทางการศึกษา, กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๔๖). ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษา : กรอบและแนวทางการดำเนินงาน, (กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ), หน้า ๓๔

^๓ อาทิตย์ อินตะแก้ว. (๒๕๖๐). การศึกษาและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเพื่อ ส่งเสริมทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ: การวิจัยแบบผสมผสานวิธีการ. (ปริญญาานิพนธ์คุษภักดิ์บัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและ พัฒนาศักยภาพมนุษย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), บทคัดย่อ.

^๔ Pawapatcharadom, R., (2007). An investigation of Thai students' English language problems and their learning strategies in the international program at Mahidol University, Master's thesis. Mahidol University.

^๕ หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน, อึ้ง ผลการสอบภาษาอังกฤษไทยติดกลุ่มแย่, (ฉบับที่ ๒๘ มกราคม, ๒๕๕๗)

แนวทางการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ทศวรรษที่ 1970 เป็นต้นมา เชื่อว่าความสามารถทางภาษาของมนุษย์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความถูกต้องของระบบภาษาและหลักทางภาษาที่มนุษย์ใช้แต่อย่างเดียวแต่ยังขึ้นอยู่กับทักษะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้อย่างเหมาะสมอีกด้วย^๖ จากแนวคิดของ Dell Hymes นักภาษาศาสตร์เชิงสังคม ชาวอเมริกัน ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะทางการสื่อสาร มุ่งเน้นให้ผู้เรียนภาษาสามารถใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบริบททางสังคม ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ทางภาษาและเกิดทักษะทางภาษาไปในเวลาพร้อมๆ กันได้^๗ นับเป็นพื้นฐานสำคัญของการสอนภาษาแนวสื่อสารในยุคนี้ โดยเป้าหมายของการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ก็คือ ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ^๘ วิธีการสอนภาษามุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถสื่อสารตามสถานการณ์ในการใช้ภาษาจริง มากกว่ามุ่งเน้นการสอนรูปแบบหรือโครงสร้างภาษาเพียงอย่างเดียว วิธีการสอนภาษาแนวสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) เป็นวิธีสอนภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นในช่วงของการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ครั้งสำคัญของวงการสอนภาษาในศตวรรษที่ 20 ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางมาจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้ วิธีการสอนภาษาอังกฤษแนวสื่อสารเริ่มเกิดขึ้นเมื่อประมาณปลาย ค.ศ. 1960 เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของวงการการสอนภาษาในอังกฤษ (British Language Teaching Tradition) นักภาษาศาสตร์ประยุกต์ชาวอังกฤษต่างมีความเห็นว่า ควรมุ่งเน้นการสอนภาษาเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการสื่อสาร (Communicative Proficiency) มากกว่าการสอนภาษาเพื่อความรอบรู้เฉพาะโครงสร้างทางภาษา (Mastery of Structures)

หลักการสอนภาษาอังกฤษแนวสื่อสาร นับว่าเป็นการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นในเรื่องของความหมาย (Meaning) มากกว่ารูปแบบทางภาษา (Form) เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสนทนาจากสถานการณ์จริง โดยเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับบริบทเป็นสำคัญ ไม่เน้นการท่องกฎเกณฑ์ทางภาษาหรือไวยากรณ์ แต่เรียนรู้เพื่อใช้ภาษาสื่อความหมายเทียบเท่ากับการเรียนรู้โครงสร้างเสียงและคำศัพท์ มีการทำแบบฝึกหัดทางภาษา (Drill) แต่ไม่ได้เน้นหนักมากเหมือนวิธีการสอนแบบตรง (Direct Method) และแบบเน้นไวยากรณ์ เน้นการออกเสียงได้อย่างถูกต้องมากกว่าการพยายามออกเสียงให้เหมือนกับเจ้าของภาษา มีการฝึกการใช้ภาษาครบทั้งสี่ทักษะสื่อสาร

^๖ อรุณี วิระยจิตรา และคณะ. (๒๕๕๕). *เทลิยวหน้าและหลังการสอน ภาษาอังกฤษ*, (กรุงเทพฯ : ส.เอเชียเพรส)

^๗ Richards, J. & Rodgers, T. (2002). *Approaches and Methods in Language Teaching*. (2nd ed). (Cambridge University Press, USA).

^๘ Larsen-Freeman, D. (2000). *Techniques and principles in language teaching*, (Oxford: Oxford University Press)

ให้ความสำคัญกับผู้เรียนด้านการสื่อสารคล่องแคล่ว (Fluency) มากกว่าความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) มีการแก้ไขในเรื่องของข้อผิดพลาดการใช้ภาษาของผู้เรียน (Error Correction) โดยพยายามให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาด้วยตนเอง ผู้สอนจะกระตุ้นด้วยการสร้างสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสารออกมาให้ได้มากที่สุด ซึ่งกิจกรรมการสื่อสาร (Communicative Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนนำมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษแนวสื่อสาร โดยแบ่งประเภทของกิจกรรมสื่อสารออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่ 1) กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (Functional Communication Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนฝึกให้ผู้เรียนพัฒนาและใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารความหมายตามหน้าที่ของภาษา (Function) และ 2) กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนให้ผู้เรียนพัฒนาและใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับบุคคลในสังคมต่างๆ เช่น กิจกรรมการสนทนา การโต้วาที การอภิปราย การแสดงละคร สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ^๔

จากแนวคิดและความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาแนวสื่อสารข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจการพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการทฤษฎีสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) ว่าได้ผลเป็นอย่างไรเพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงและพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑. เพื่อศึกษาสภาพความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์

๑.๒.๒. เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT

๑.๒.๓ เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT ก่อนและหลังการพัฒนา

๑.๒.๔ เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT

^๔ ฐิตทอง กว้างสวาสดี. (๒๕๕๙). การสอนภาษาอังกฤษ. (มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม), บทคัดย่อ.

๑.๓ ปัญหาการวิจัย

๑.๓.๑. ความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ เป็นอย่างไร

๑.๓.๒. ชุดฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่

๑.๓.๓ ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT ก่อนและหลังการพัฒนา แตกต่างกันหรือไม่

๑.๓.๔ ความพึงพอใจต่อการฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT อยู่ในระดับใด

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัยและกรอบแนวคิด

๑.๔.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑) ประชากร (Population) ได้แก่ นักเรียน ระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาสุรินทร์เขต ๓๓ จำนวน ๘๕ โรงเรียน

๒) กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ได้แก่ ตัวแทนนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ จำนวน ๓ โรงเรียน ๆ ละ ๑๐ คน รวม ๓๐ คน ได้แก่ โรงเรียนวังข่าพัฒนา ตำบลช่างปี อำเภอสี่พระภูมิ โรงเรียนปราสาทวิทยาคาร อำเภอปราสาท และโรงเรียนสำโรงทาบวิทยาคม อำเภอสำโรงทาบ จังหวัดสุรินทร์ ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) เฉพาะนักเรียนที่มีความสมัครใจเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่าง

๑.๔.๒ ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย

๑) ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ได้แก่ วิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (CLT)

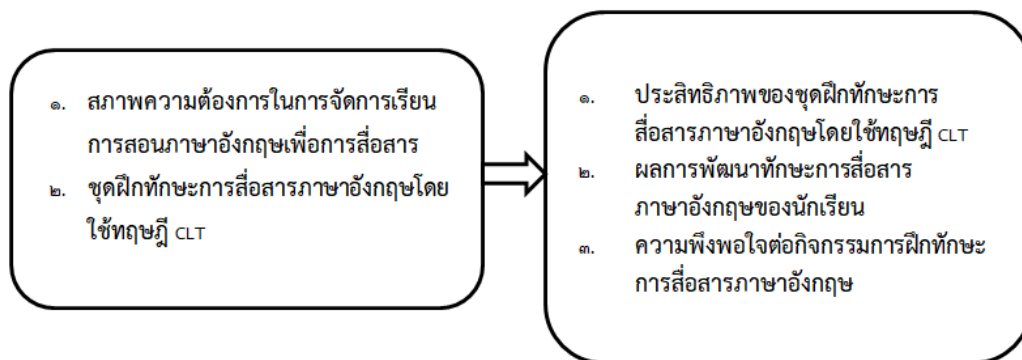
๒) ตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ ทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน และความพึงพอใจต่อวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

๓) ระยะเวลาในการทดลอง

ระยะเวลา ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑

๑.๔.๓ กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ โดยมีกรอบแนวคิดการศึกษา ดังปรากฏแผนภาพ ๑.๑

แผนภาพ ๑.๑ กรอบแนวคิดในการวิจัย

๑.๕ สมมุติฐานในการวิจัย

ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT ก่อนและหลังการพัฒนาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

๑.๖ นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

๖.๑ การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ หมายถึง วิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการจัดกิจกรรมที่เน้นและส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ประกอบด้วยวิธีการจัดกิจกรรม ๓ รูปแบบ คือ

๖.๑.๑ สถานการณ์จำลอง หมายถึง กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้สถานการณ์ที่จำลองขึ้นให้เหมือนจริงหรือใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด โดยให้ผู้เรียนเข้าไปอยู่ในสถานการณ์นั้น และใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลตามความเป็นจริงในสถานการณ์นั้นในการตัดสินใจ และแก้ปัญหาต่างๆ

๖.๑.๒ บทบาทสมมุติ หมายถึง กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยการใช้บทบาทที่สมมุติขึ้นจากสถานการณ์หนึ่งที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมาเป็นเครื่องมือในการสอน โดยให้ผู้เรียนสวมบทบาทนั้นและแสดงพฤติกรรมไปตามความรู้สึก อารมณ์ และเจตคติของผู้แสดงที่มีต่อบทบาทนั้น

๖.๑.๓ เกม หมายถึง กิจกรรมที่ใช้ในห้องเรียน มักก่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ส่วนใหญ่จะมีกฎ กติกาในการเล่น หรือมีการตัดสินแพ้ ชนะ เพื่อให้สิ้นสุดการเล่น

๖.๒ ทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในด้านการฟัง และการพูด ด้วยวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

หลังจากได้ทำวิจัยเรื่องนี้เสร็จแล้วจะก่อให้เกิดประโยชน์ดังต่อไปนี้

๗.๑.๑ ได้ชุดฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวน CLT ที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในชีวิตประจำวันได้

๗.๑.๒ เป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารให้เหมาะสมกับบริบทของนักเรียน

๗.๑.๓ ได้เผยแพร่วิธีการสอนสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวน CLT กับนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์

บทที่ ๒

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

๑. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
๒. การสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสื่อสาร
๓. การสอนทักษะภาษาอังกฤษต่าง ๆ เพื่อการสื่อสาร
๔. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้
๕. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเนื้อหาสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๔-๖)^๑

ภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖) เป็นสาระการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการสร้างพื้นฐานความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมที่สอดแทรกในภาษา โดยกำหนดบริบทภาษาให้กว้างขึ้นทั้งด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ และรูปแบบภาษาที่ใช้สื่อสาร ตลอดจนการลงเสียงหนักเบา จังหวะ และทำนองเสียงในการสื่อความ โดยเพิ่มระดับความซับซ้อน ทั้งในการใช้โครงสร้างประโยค เนื้อความ และรูปแบบของภาษา ทั้งนี้เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ถูกต้องสมบูรณ์ตามหลักภาษาและให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เน้นการสร้างสรรคทางภาษาที่หลากหลายและส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน โดยการปฏิบัติกิจกรรมเป็นคู่ กลุ่ม หรือเดี่ยว เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเชิงวิเคราะห์วิจารณ์มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในบรรยากาศการเรียนที่มีการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันทั้งในสถานการณ์จำลอง หรือในสถานการณ์จริง โดยนำสื่อที่เหมาะสมสอดคล้องครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและเนื้อหา ทั้งสื่อที่พบเห็นในชีวิตจริง และสื่อเทคโนโลยีทันสมัยที่น่าสนใจมาช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่สนุกสนานและรวดเร็วขึ้นโดยมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้ และพัฒนาความรู้ความเข้าใจจากสื่อเอกสารอ้างอิงต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษจนเป็นกิจนิสัย ซึ่งจะช่วยพัฒนาวิธีการเรียนโดยการใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาค้นคว้าให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๑. คุณภาพผู้เรียน

เมื่อผู้เรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖) ผู้เรียนควรมีความสามารถดังนี้

^๑กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๓). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑. พิมพ์ครั้งที่ ๒. (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด), หน้า ๒๒๐-๒๒๕.

๑.๑ ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความ สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปลความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

๑.๒ สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

๑.๓ พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่างๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในห้องถื่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

๑.๔ เลือกใช้ภาษาน้ำเสียงและกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาส และสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

๑.๕ อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

๑.๖ ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

๑.๗ ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

๑.๘ ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ

๑.๙ มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ ประมาณ ๓,๖๐๐ – ๓,๗๕๐ คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

๑.๑๐ ใช้ประโยชน์ผสมและประโยชน์ซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

๒. สาระของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง องค์ความรู้ที่เป็นสากลสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย สาระด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษาและความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษาและความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) หมายถึง การใช้ภาษา ต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures) หมายถึง การใช้ภาษา ต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

สาระที่ ๓ ภาษาและความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ ๔ ภาษาและความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (Communities) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

๓. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เป็นมาตรฐานกลาง ซึ่งเป็นกรอบด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ที่สถานศึกษาสามารถนำไปปรับและพัฒนา เพื่อกำหนดเป็นผลการเรียนรู้ในหลักสูตรสถานศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียนอันจะนำไปสู่การจัดกระบวนการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น ๘ มาตรฐานตามสาระทั้ง ๔ ดังต่อไปนี้

สาระที่ ๑ : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ : เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต ๑.๒ : มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต ๑.๓ : นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ ๒ : ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต ๒.๒ : เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ ๓ : ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต ๓.๑ : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ ๔ : ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ : ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษาชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต ๔.๒ : ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

๔. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖)

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖) เป็นผลการเรียนรู้ที่ต้องการหรือคาดหวังให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน หลังจากที่ผ่านมากระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โดยกำหนดจากสาระหลักทั้ง ๔ และมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง ๘ มาตรฐาน ดังนี้

สาระที่ ๑ : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ : เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

๑.๑.๑ ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจงคำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน

๑.๑.๒ อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น (skit) ถูกต้องตามหลักการอ่าน

๑.๑.๓ อธิบายและเขียนประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่านรวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน

๑.๑.๔ จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

มาตรฐาน ต ๑.๒ : มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๒.๑ สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม

๑.๒.๒ เลือกและใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบายอย่างคล่องแคล่ว

๑.๒.๓ พูดและเขียนแสดงความต้องการเสนอ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม

๑.๒.๔ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม

๑.๒.๕ พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต ๑.๓ : นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูด และการเขียน

๑.๓.๑ พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

๑.๓.๒ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่จากการวิเคราะห์เรื่องกิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ

๑.๓.๓ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

สาระที่ ๒ : ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

๒.๑.๑ เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคล โอกาส และสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

๒.๑.๒ อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา

๒.๑.๓ เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต ๒.๒ : เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

๒.๒.๑ อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

๒.๒.๒ วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

สาระที่ ๓ : ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต ๓.๑ : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

๓.๑.๑ ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูด และการเขียน

สาระที่ ๔ : ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ : ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

๔.๑.๑ ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต ๔.๒ : ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

๔.๒.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

๔.๒.๒ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๔-๖) สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟัง การพูด โดยใช้กระบวนการสื่อสารที่มีกิจกรรม ๓ รูปแบบ คือ สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมุติ เกม เพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตจังหวัดสุรินทร์

การสอนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสาร (Communicative Language Teaching (CLT)

๑. ความเป็นมาของการสอนตามแนวการสื่อสาร

การสอนตามแนวสื่อสารถูกพัฒนาขึ้นครั้งแรก ในแถบอเมริกาเหนือและยุโรปในช่วงปี ๑๙๗๐ การสอนตามแนวสื่อสารเกิดขึ้นในยุโรป เพราะในช่วงเวลาดังกล่าวมีผู้อพยพเข้าไปอาศัยในยุโรปเป็นจำนวนมาก สมพันธ์ยุโรป (Council of Europe) จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาที่สองแบบเน้นหน้าที่และสื่อความหมาย (functional national syllabus design) เพื่อช่วยให้ผู้อพยพสามารถใช้ภาษาที่สองในการสื่อสาร ในส่วนของอเมริกาเหนือไฮม์ส์ (Hymes) ใช้คำว่า ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative competence) หมายถึง ความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ หรือปะทะสังสรรค์ทางด้านสังคม (social interaction) ซึ่ง

ความสามารถทางด้านภาษาที่สำคัญที่สุดคือ ความสามารถที่จะพูด หรือเข้าใจคำพูดที่อาจไม่ถูกหลักไวยากรณ์ แต่มีความหมายเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่คำพูดนั้นถูกนำมาใช้^๒

๒. ความหมายการสอนตามแนวการสอนสื่อสาร

การสอนภาษาตามแนวสื่อสาร (Communicative Language Teaching - CLT) เป็นการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษา ทั้งในด้านรูปแบบทางภาษาและการนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์และบริบทต่าง ๆ ซึ่ง มีนักวิชาการหลายท่าน ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

กุลยา เบญจกาญจน์ ให้ความหมายของแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร หมายถึงการสอนให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาโดยใช้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์มากกว่าเรียนเพื่อ สร้างประโยคที่ถูกต้องทางไวยากรณ์เท่านั้น แต่ทั้งนี้ไม่หมายความว่าไวยากรณ์มีความสำคัญ น้อยลง ความจริงแล้วไวยากรณ์ของภาษายังมีความสำคัญอยู่^๓

สมิตรา อังวัฒนกุล^๔ กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเกิดจาก แนวคิดที่เชื่อว่า ภาษาไม่เป็นเพียงระบบไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยศัพท์ เสียง โครงสร้างเท่านั้น แต่ภาษาคือระบบที่ใช้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมาย ดังนั้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จึงควรให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมาย และใช้ภาษาอย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม ไม่ควรสอนให้ผู้เรียนรู้เฉพาะรูปแบบหรือโครงสร้างทางภาษาเท่านั้น

สุขุมาวดี ขำศิริณ^๕ กล่าวว่า การสอนภาษาในแนวทางแบบสื่อสาร (Communicative Approach) คือการสอนภาษาจะเน้นที่จุดประสงค์ของผู้พูดว่าต้องการพูดเรื่องอะไร และต้องการอะไรจากการพูดนั้น โดยมีหลักอยู่ว่าการใช้ภาษาจะแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร นอกจากนี้ยังข้อดีของแนวการสอนแบบสื่อสารหรือหน้าที่คือทำให้ผู้เรียนฝึกใช้ ภาษาให้เหมาะกับบริบททางสังคมเพราะการใช้ภาษาตามหน้าที่ในสังคมหรือ เพื่อการสื่อสารผู้พูด ย่อมต้องนึกถึง ความหมายทางสังคมด้วย

โฮมส์^๖ (Hymes) กล่าวว่า การสื่อสารคือความสามารถในการใช้ภาษาหรือ ติความภาษา ถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ในสังคมและสามารถรู้ว่า เมื่อไรควรพูด และควรพูดอะไรกับใคร เมื่อไร ที่ไหนและในลักษณะอย่างไร

^๒Savignon, S. J. (1991). Communicative language teaching state of the art. TESOL Quarterly, 25, 261-275.

^๓กุลยา เบญจกาญจน์. (๒๕๓๐) “การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.” **มิตรครู** ๒๙,๓ (มีนาคม) : ๒๒.

^๔สมิตรา อังวัฒนกุล. (๒๕๔๐). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

^๕สุขุมาวดี ขำศิริณ. (๒๕๓๗). **วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

^๖Hymes, Kendy. “Student Teaching Reflective Practice,” **Teacher Education**, 28,3 (March 1981) : 4-7.

ลิตเติลวูด (Littlewood)^๗ กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรเน้นเรื่อง หน้าที่ของภาษามากกว่ารูปแบบของภาษา การเรียนภาษาไม่เรียนแต่เฉพาะกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ เท่านั้น แต่ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการที่จะสื่อความหมายให้ผู้อื่นฟังเข้าใจ

ฟินอคเชียโร (Finocchiaro)^๘ กล่าวว่า การสอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็น การสอนที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งรวมถึงความเหมาะสมและการยอมรับ การใช้ และสถานการณ์ทางสังคมที่ใช้ภาษานั้นอยู่

ฮาลลiday (Halliday)^๙ กล่าวถึงอีกแง่มุมหนึ่งของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือเรื่อง หน้าที่ของภาษา(function) ว่าหมายถึงการรวมเอาหัวข้อที่เหมือนกันเข้าไว้ตามหน้าที่ของมัน ในรูปของหน่วยต่าง ๆ เช่น การทักทาย การขอร้อง การเชิญ

สรุปว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นถึงการใช้ภาษา (use) ของผู้เรียนมากกว่าหลัก หรือกฎเกณฑ์การใช้ภาษา (Usage) และให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาแต่ไม่ได้หมายความว่า จะละเลยความถูกต้อง ดังนั้นการเรียนการสอนแนวนี้จึงเน้นกิจกรรมเพื่อการฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงสถานการณ์จริงให้มากที่สุด โดยการฝึกในลักษณะทักษะสัมพันธ์หรือทักษะรวม โดยผู้สอนเป็นผู้นำมาให้ผู้เรียนฝึก เช่นสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนสนทนาโต้ตอบกัน ในลักษณะต่าง ๆ เช่นเป็นคู่ เป็นกลุ่ม ๒ หรือ ๓ คน กลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน ให้ผู้เรียน มีโอกาสเลือกในสิ่งที่ตนต้องการ โดยผู้สอนจัดลำดับการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้

๓. ความสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

กลุ่มนักจิตวิทยาการเรียนรู้เชื่อว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดในการเรียน ผู้เรียนจะสามารถเรียนมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความเข้าใจเป็นสำคัญ เขาจะเรียนดีถ้าเข้าใจจุดประสงค์ของการเรียน เห็นประโยชน์ในการนำสิ่งที่เรียนไปใช้ โดยสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนไปแล้วให้เข้ากับสิ่งที่กำลังเรียนอยู่และสิ่งที่จะช่วยให้เรียนภาษาต่างประเทศดี ต้องเข้าใจหลักภาษาที่ใช้ในการวางรูปประโยคด้วย

การสื่อสารจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อเราสามารถใช้ประโยคหลายชนิดในโอกาสต่าง ๆ กัน เช่น การอธิบาย การแนะนำ การถาม-ตอบ การขอร้อง การออกคำสั่ง เป็นต้น ความรู้ในการแต่งประโยคเป็นสิ่งที่เราเรียกว่า ความรู้ความเข้าใจภาษาเท่านั้น แต่ถ้าจะให้เกิดประโยชน์จะต้องสามารถนำความรู้ไปใช้เป็นปกติวิสัยตามโอกาสต่าง ๆ ของการสื่อสาร

^๗Littlewood, William. (1981). "Foreign and School Language learning Language and Its Implications for the Classroom." *Educational Journal*. 21,9 (September): 17-18.

^๘Finocchiaro, M. (1982). *The Functional National Approach : From the Theory to Practice*. New York: Oxford University.

^๙Halliday, M. A. K. (1982). *Linguistics in teacher education*. Linguistics and the Teacher, p. 10-15.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอนและประเมินผล กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารด้วยการ ฟัง พูด อ่าน เขียนด้วยการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงรวมทั้งการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพโดยใช้แนวการสอนแบบผสมผสาน และใช้กิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกชั้นเรียน ตลอดจนสื่อที่หลากหลายอันจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้อย่างสนุกสนานและเพลิดเพลิน เนื้อหาที่นำมาใช้ พัฒนาความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการให้ผู้เรียนเกิดการ ปฏิสัมพันธ์และร่วมมือกันปฏิบัติงาน (Task-based Learning) โดยใช้รูปแบบของสาร (text type) หลายประเภท เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ประสบการณ์ภาษาอังกฤษที่กว้างขวางและทันสมัย และ ประเมินผลอย่างสม่ำเสมอด้วยวิธีการหลากหลาย^{๑๐}

Larsen-Freeman (2000)^{๑๑} ที่ให้ความเห็นว่า ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นมี ลักษณะเฉพาะ คือความตั้งใจในการสื่อสารของผู้เรียน โดยผู้เรียนจะใช้ภาษาผ่านกิจกรรมที่ส่งเสริมการ สื่อสาร ซึ่งการเรียนเช่นนี้จะ ช่วยกระตุ้นผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียนภาษามากยิ่งขึ้น รู้สึกว่าตนกำลัง เรียนภาษาที่เป็นประโยชน์ สามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมาย

Littlewood (1988)^{๑๒} กล่าวว่า หากผู้เรียนมองเห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาในชั้นเรียน ว่าผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารกับผู้อื่น ผู้เรียนจะมีความสนใจ และช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารมาก ขึ้น นั่นหมายความว่า การใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่มีความหมาย ส่งผลให้ผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียนมากขึ้นจากการใช้ภาษาอย่างแท้จริงอันเป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดของผู้เรียน

๔. องค์ประกอบของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาแบบสื่อสาร (Communicative Language Teaching - CLT) คือแนวคิด ซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา (linguistic knowledge) ทักษะทางภาษา (language skill) และ ความสามารถในการสื่อสาร (communicative ability) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างภาษา เพื่อสื่อสาร (Canale & Swain, 1980^{๑๓}, Widdowson, 1978)^{๑๔}

^{๑๐} สำนักวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๔๘). การประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนตาม หลักสูตรการศึกษานขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 . (กรุงเทพฯ : กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอนและประเมินผล สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ).

^{๑๑} Larsen-Freeman, D.(2000). *Techniques and Principles in Language Teaching*. 2nd Ed. Oxford: OUP. pp.129-130.

^{๑๒} Littlewood, W. (1988). *Communicative language teaching*. New York: Cambridge University Press. p.17-18

^{๑๓} Canale, M., & Swain, M. (1980). *Theoretical Bases of Communicative Approaches to Second Language Teaching and Testing*. *Applied Linguistics*, 1, 1-47.

^{๑๔} Widdowson, H. G. (1978). *Teaching Language as Communication*. Oxford: Oxford University Press

คเนล และสเวน (Canale&Swain) วินดอร์สัน (Winddoston) และซาวิยอง (Savignon)^{๑๕} แยกองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารไว้ ๔ องค์ประกอบ ดังนี้

๑. ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ หรือ โครงสร้าง (grammatical competence) หมายถึง ความรู้ทางด้านภาษา แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค ตลอดจนการสะกดและการออกเสียง

๒. ความสามารถด้านสังคม (sociolinguistic competence) หมายถึง การใช้คำ และ โครงสร้างประโยคเหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทางและ ข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น

๓. ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และเขียน (discourse competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (grammatical form) กับความหมาย (meaning) ในการพูดและเขียนตามรูปแบบ และสถานการณ์ ที่แตกต่างกัน

๔. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (strategic competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จโดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด ถ้าผู้พูดมี กลวิธีในการที่จะไม่ทำให้การสนทนานั้นนั้นหยุดลงกลางคัน เช่นการใช้ภาษาท่าทาง (body language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดนึกไม่ออก เป็นต้น

จะเห็นว่า CLT ไม่ละเลยโครงสร้างทางไวยากรณ์ แต่ในการสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์ ต้องเน้นการนำหลักไวยากรณ์เหล่านี้ไปใช้ เพื่อการสื่อความหมายหรือการสื่อสารคเนล และสเวน (Canale & Swain) อธิบายไว้อย่างชัดเจนถึงความสำคัญของกฎเกณฑ์และโครงสร้างทางภาษา ถ้าปราศจากกฎเกณฑ์ และโครงสร้างแล้วความสามารถทางการสื่อสารของผู้เรียนจะถูกจำกัด ดังนั้น ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (fluency) และความถูกต้องในการใช้ภาษา (accuracy) จึงมีความสำคัญเท่ากัน

ริชาร์ดและโรเจอร์ (Richards and Rodgers. 1995)^{๑๖} อธิบายบทบาทของผู้เรียนตาม แนว CLT ผู้เรียนคือผู้ปรึกษา (negotiator) การเรียนรู้เกิดจากการปรึกษาหารือในกลุ่มผู้เรียน โดย ผู้สอนจัดกิจกรรม ให้ผู้เรียนมีโอกาสทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ จุดมุ่งหมายหลักในการทำกิจกรรม กลุ่มคือมุ่งให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รู้จักการให้พอ ๆ กับการรับ

บทบาทของครู (Teacher Roles)

ครูมีบทบาทที่สำคัญ ๓ บทบาท คือ

- ผู้ดำเนินการ (organizer, facilitator) เตรียมและดำเนินการจัดกิจกรรม
- ผู้แนะนำหรือแนะแนว (guide) ขั้นตอนและกิจกรรมต่าง ๆ และ

^{๑๕}Savignon, S.J. (1982). *Communicative Competence:Theory and classroom practice*. Reading, MA: Addison-Wesley.

^{๑๖}Richards JC, Rodgers TS (1995). *Approaches and Methods in Language Teaching*. A description and analysis. Cambridge: CUP. p.4

- เป็นผู้วิจัยและผู้เรียน (researcher, learner) เรียนรู้พฤติกรรมการณ์การเรียนของนักเรียนแต่ละคน

นอกจากนั้นครูอาจมีบทบาทอื่น ๆ เช่น ผู้ให้คำปรึกษา(counselor) ผู้จัดการกระบวนการกลุ่ม (group process manager) ครูตามแนวการสอนแบบCLT เป็นครูที่เป็นศูนย์กลางน้อยที่สุด (less teacher centered) นั่นคือครูมีหน้าที่ดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารและในช่วงที่นักเรียนทำกิจกรรมครูจะกระตุ้นให้กำลังใจช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความหมายและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ อันเป็นการเชื่อมช่องว่างระหว่างความสามารถทางไวยากรณ์ (grammar competence) และความสามารถทางด้านสื่อสาร (communicative competence) ของผู้เรียน

บทบาทของสื่อการเรียนการสอน (The Role of Instructional Materials)

การสอนตามแนว CLT จำเป็นที่ต้องใช้สื่อที่หลากหลาย เพราะสื่อมีความสำคัญต่อการเรียนแบบปฏิสัมพันธ์หรือการเรียนแบบร่วมมือและการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สื่อที่สำคัญ ๓ อย่างที่ใช้สำหรับการสอนตามแนว CLT แก่ เนื้อหา (text-based) งาน/กิจกรรม (task-based) ของจริง (regalia)

- เนื้อหา (text-based material) ในปัจจุบันมีตำราเรียนจำนวนมากมายที่สอดคล้องกับการเรียน/สอนตามแนว CLT ซึ่งการออกแบบตำราเรียนกิจกรรมและเนื้อหาแตกต่างจากตำราที่แต่งขึ้นมาเพื่อสอนไวยากรณ์ ยกตัวอย่าง แบบเรียน CLT จะไม่มีแบบฝึกหัด (drill) หรือโครงสร้างประโยคส่วนมากแบบเรียนที่เน้น CLT จะประกอบไปด้วยข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดสถานการณ์ที่ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติหรือกิจกรรมคู่ หรืออาจกำหนดเรื่อง (theme) ที่จะเรียนแล้วมีกิจกรรมที่ออกแบบขึ้นมาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้น ๆ

- งาน/กิจกรรม (task-based material) เกมส์ต่าง ๆ บทบาทสมมติ การเลียนแบบ และกิจกรรมอื่น ๆ เช่น กิจกรรมการสอบถามแลกเปลี่ยนข้อมูล (gap conversation) กิจกรรม Jigsaw ที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทำงานเป็นกลุ่มร่วมมือกัน

- สื่อที่เป็นของจริง (regalia) CLT เน้นการใช้สื่อที่เป็นของจริง (authentic material) เช่น ป้ายประกาศโฆษณา หนังสือพิมพ์รูปภาพ แผนที่ เป็นต้น

๕. แนวคิดเรื่องการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาต่างประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมา เราจะเห็นว่ามามีวิธีการสอนที่แตกต่างหลากหลายตามหลักแนวคิดพื้นฐาน และวิธีการสอนภาษาที่แตกต่างกันออกไปตามแต่นักภาษาศาสตร์ประยุกต์คิดค้นขึ้นเพื่อใช้ในการสอน หรือเพื่อปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การสอนภาษาอังกฤษตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่เกิดขึ้นประมาณปี ค.ศ. ๑๙๗๐ และได้รับความนิยมอย่างมากในประเทศอังกฤษ เนื่องจากเป็นแนวทางการสอนที่เน้นในเรื่องการสื่อสารตามสถานการณ์ในการใช้ภาษาจริงๆมากกว่าการเน้นสอนเรื่องรูปแบบหรือโครงสร้างของภาษาเพียงอย่างเดียว

ลาร์เซน-ฟรีแมน (Larsen-Freeman) กล่าวไว้ว่าในช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลงโดยการนำแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาใช้นั้นมีเหตุผลมาจากการที่ผู้เรียนสามารถผลิตประโยคที่ต้องการตามหลักไวยากรณ์ในชั้นเรียนเป็นอย่างดีแต่ก็ยังไม่สามารถที่จะนำความรู้ทางตัวภาษาที่เรียน

นั้นไปใช้ในสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสมถูกต้องตามบริบท ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากการรู้ถึงกฎในตัวภาษาของผู้เรียนนั้นยังไม่เพียงพอแต่การใช้ภาษาในสถานการณ์จริงๆนั่นเอง

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาที่มีไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งนอกจากที่ผู้เรียนต้องมีความรู้ในเรื่องไวยากรณ์ภาษาแล้ว ผู้เรียนยังต้องมีความรู้ในสิ่งที่อยู่นอกเหนือตัวภาษา เช่น สถานภาพหรือความสัมพันธ์ของคู่สนทนาในสังคม อายุ เพศ การศึกษา ความสุขภาพ ตลอดจนเจตนาทั้งทางตรงและทางอ้อมในการสื่อสาร เป็นต้น

นอกจากนั้น ลาร์เซน-ฟรีแมน กล่าวไว้ว่าเป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นคือการทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในภาษาที่เรียน โดยการจะทำให้เช่นนี้จะต้องมีความรู้ในเรื่องของโครงสร้างทางภาษา ความรู้ในเรื่องความหมาย และความเข้าใจในเรื่องของหน้าที่ของภาษาที่ใช้ ซึ่งผู้เรียนจะต้องเลือกรูปแบบของภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ใช้ในการสื่อสาร บริบททางสังคม ตลอดจนบทบาททางสังคมของผู้ร่วมสนทนาด้วย นอกจากการสอนที่เน้นในเรื่องหน้าที่ของภาษามากกว่ารูปแบบทางภาษาแล้ว ผู้เรียนยังต้องเรียนทักษะทั้งสี่ คือ พูด ฟัง อ่าน เขียน ไปพร้อมๆกัน ตั้งแต่เริ่มต้นอีกด้วย โดยสิ่งที่มีความโดดเด่นในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ เนื้อหาของการเรียนการสอนจะอยู่ภายใต้กระบวนการทางการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีโอกาสในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งสิ้น โดยการที่ผู้เรียนจะสามารถสื่อสารนั้นต้องมีองค์ประกอบหลักๆอยู่ ๓ ประการด้วยกัน คือ ๑) ช่องว่างระหว่างข้อมูล (Information gap) คือความต้องการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน โดยเมื่อคู่สนทนาไม่มีข้อมูลหรือมีข้อมูลไม่พอเพียง ทำให้ต่างฝ่ายต้องการที่จะทราบหรือให้ข้อมูลซึ่งกันและกัน ๒) การเลือก (Choice) คือผู้เรียนมีโอกาสในการเลือกที่จะพูดหรือเขียน ตลอดจนรูปแบบในการสื่อสารความหมาย ๓) ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) คือ ผู้เรียนมีโอกาสที่จะทราบถึงผลของการสื่อสารที่ว่าประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวจากปฏิกิริยาของผู้ร่วมสนทนา นอกจากนี้แล้วการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารยังเน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติกล่าวคือ ผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาให้มากที่สุด การให้ผู้เรียนสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลกันโดยให้เลือกใช้ภาษาตามต้องการและให้ประเมินการสื่อสารด้วยตนเองเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารจริงๆ ส่วนเรื่องข้อผิดพลาดที่ผู้เรียนมีขณะที่มีการเรียนการสอนนั้นไม่ใช่สิ่งที่ต้องการการแก้ไขเสมอ ทั้งนี้ข้อผิดพลาดจะถูกแก้ไขเฉพาะในส่วนที่สำคัญๆที่จะไปขัดขวางหรือสร้างความสับสนของความเข้าใจในการสื่อสารเท่านั้น มิฉะนั้นผู้เรียนอาจเกิดความไม่มั่นใจไม่กล้าที่จะใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่างๆ

Wilkins (1976)^{๑๗} เสนอแนวความคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่าเป็นการให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตั้งแต่เริ่มต้น แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ละเลยในเรื่องความสำคัญทางไวยากรณ์และสถานการณ์ในการใช้ภาษา การสอนภาษาตามแนวทางการสอนเพื่อการสื่อสารจะมีข้อดีกว่าแนวคิดการสอนที่เน้นไวยากรณ์คือ มีการฝึกฝนภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสาร และเมื่อผู้เรียนมีการฝึกฝนการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงแล้ว ยังช่วยให้เกิดแรงจูงใจแก่ผู้เรียนอีกด้วย

^{๑๗} Wilkins, D.A. (1976). *Second-Language Learning and Teaching*. London: Edward Arnold.

การสร้างความสามารถในการสื่อสาร (Communicative competence) ซึ่งเป็นเป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้ แบ่งเป็น ๔ ประเภทตามแนวคิดของ Savignon (1983)^{๑๘} ดังต่อไปนี้

๑. ความสามารถด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา (Linguistic or Grammatical competence) คือ ความสามารถที่ผู้เรียนต้องมีเกี่ยวกับเรื่องการออกเสียง ศัพท์ โครงสร้างหรือรูปแบบของประโยคเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร

๒. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic competence) คือ ความสามารถที่ผู้เรียนต้องมีเกี่ยวกับการใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสมตามกฎเกณฑ์ทางสังคมและวัฒนธรรม เช่น คนรู้ว่าควรพูดอย่างไรในสถานการณ์ใด จุดประสงค์ของการสนทนา ตลอดจนคำนึงถึงบทบาททางสังคมของตนเองและผู้ร่วมสนทนา เป็นต้น

๓. ความสามารถด้านความเข้าใจในระดับข้อความ (Discourse competence) คือ ความสามารถที่ผู้เรียนต้องมีเกี่ยวกับการตีความวิเคราะห์ความสัมพันธ์กันของประโยคต่างๆ โดยสามารถเชื่อมโยงความหมายและโครงสร้างทางไวยากรณ์เพื่อพูดหรือเขียนสิ่งต่างๆ ต่อเนื่องมีความหมายสัมพันธ์กัน เช่น การมีลำดับของการเล่าเรื่อง การเขียนจดหมายที่มีข้อความเป็นเหตุเป็นผลสอดคล้องกัน

๔. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมายในการสื่อสาร (Pragmatic or Strategic competence) คือ ความสามารถที่ผู้เรียนต้องมีเกี่ยวกับ การถอดความ การพูดซ้ำ การพูดอ้อม การใช้ภาษาสุภาพ ตลอดจนการใช้น้ำเสียงแบบต่างๆ เพื่อให้การสื่อสารมีความราบรื่นขึ้นหากเมื่อเกิดความเข้าใจผิด หรือการไม่เข้าใจในการสื่อสาร

จากแนวคิดข้างต้นสรุปว่าการสอนภาษาตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นถึงหลักเกณฑ์การใช้ภาษา อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้องอีกด้วย ดังนั้นการเรียนการสอนแนวนี้จะต้องเน้นการทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด เช่น มีการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนสนทนาโต้ตอบกันเป็นคู่ กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ มีการสวมบทบาท การเล่นเกม เป็นต้น และการที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้เรียนต้องมีทักษะความสามารถทั้ง ๔ ด้าน นั่นคือ ความสามารถในด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม ความสามารถด้านความสัมพันธ์ของข้อความ และ ความสามารถด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย

๖. หลักการในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เนื่องจากแนวโน้มของการเรียนการสอนภาษาในปัจจุบัน มีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การสอนจึงเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่างๆ ที่เป็นจริงในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ผู้เรียนจะต้องฝึกความสามารถในด้านคำศัพท์ เสียง และโครงสร้างประโยคที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ แล้วยังต้องเข้าใจพฤติกรรม ที่แสดงออกควบคู่ไปกับการรู้ภาษาด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากภาษาที่ใช้ในการสื่อความหมายด้านต่าง ๆ นั้น มีหมายเฉพาะ

^{๑๘}Savignon, S. (1983). *Communicative Competence: Theory and Classroom Practice*. Massachusetts: Addison-Wesley Publishing Company.p.36-38

ถึงภาษาพูดหรือภาษาเขียนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงอากัปกิริยาต่างๆ ที่แสดงออกในระหว่างการสื่อสาร ด้วยดังที่ กิติมา สุรสินธิ (๒๕๔๕)^{๑๙} แบ่งประเภทของการสื่อสารภาษาออกเป็น ๒ หมวด คือ

๑. การสื่อสารเชิงวัจนภาษา (Verbal Communication) การสื่อสารเชิงวัจนภาษา หมายถึง การสื่อสารที่ทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารทำการสื่อความหมายกันโดยใช้ภาษาพูด หรือภาษาเขียนในการสื่อสาร เช่น การพูดภาษาไทย การพูดภาษาอังกฤษ หรือการเขียนจดหมายถึงเพื่อนชาวญี่ปุ่นด้วยภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น

๒. การสื่อสารเชิงอวัจนภาษา (Non-Verbal Communication) การสื่อสารเชิงอวัจนภาษา หมายถึง การสื่อสารที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารสื่อสารกันโดยไม่ใช้ภาษาพูด หรือภาษาเขียนในการสื่อความหมาย ซึ่งการสื่อความหมายของผู้ส่งสารและผู้รับสารนั้นอาจปรากฏออกมาในหลาย ๆ ลักษณะโดยไม่ต้องพูดหรือไม่ต้องเขียน

ฟินอคเซียโร (Finocchiaro)^{๒๐} กล่าวว่า ปัจจุบันจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาต่างประเทศ นั้น เน้นหนักด้านพัฒนาการทางสมรรถภาพในการสื่อสารมากยิ่งขึ้น และกฎที่สำคัญของสมรรถภาพเพื่อการสื่อสารก็คือ ความเหมาะสมและการเป็นที่ยอมรับในสถานการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีการใช้ภาษานั้น นอกจากนี้ยังกล่าวเสริมว่าผู้เรียนที่มีสมรรถภาพในการสื่อสารแล้วนั้นจะต้องรู้และระวังอยู่เสมอว่าสถานการณ์การมีปฏิสัมพันธ์ติดต่อกับสื่อสารนั้นเกี่ยวข้องกับใคร (หมายถึง จำนวนของผู้ร่วมสนทนา อายุ เพศ บทบาทบุคลิกภาพ และสถานภาพทางสังคม เป็นต้น) เกิดขึ้นที่ไหน เกิดขึ้นเวลาใด หัวข้อเรื่องอะไรเพื่อจะตัดสินใจเลือกว่าควรจะต้องใช้ลีลาภาษาชนิดใด เช่น ภาษาพูดที่บ้านทั่วไป หรือภาษาพูดอย่างเป็นทางการที่ไม่มีพิธีรีตอง หรือภาษาราชการที่เป็นทางการมีพิธีรีตอง ในการพูดกับผู้ร่วมสนทนา

ซาวิญยอง (Savignon)^{๒๑} กล่าวว่า องค์ประกอบทั้ง ๔ ของสมรรถภาพการสื่อสารซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับการออกแบบหลักสูตร และการฝึกในชั้นเรียน คือ

๑. สมรรถภาพทางด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) เป็นกุญแจดอกที่สำคัญของหลักภาษาศาสตร์ อันแก่ ความสามารถในการจำคำศัพท์ หน่วยเสียง หน่วยคำ โครงสร้าง การผสมผสานองค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้เป็นรูปคำ หรือรูปประโยค สมรรถภาพทางด้านไวยากรณ์จะไม่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีทางไวยากรณ์ ทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งโดยเฉพาะหรือความสามารถในการทำให้เกิดความรู้แจ้ง เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ บุคคลจะแสดงสมรรถภาพทางด้านไวยากรณ์โดยการใช้กฎเกณฑ์ ไม่ใช่เรียนรู้กฎเกณฑ์

๒. สมรรถภาพทางด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic competence) การใช้ภาษาต้องคำนึงถึงกฎการใช้ภาษาในสังคม และเข้าใจภาษาในบริบทของสังคม บทบาทของผู้ร่วมสนทนา

^{๑๙} กิติมา สุรสินธิ. (๒๕๔๕). **ความรู้ทางการสื่อสาร.** (กรุงเทพฯ : คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน), หน้า ๒๘.

^{๒๐} Finocchiaro, M. (1982). **The Functional National Approach : From the Theory to Practice.** New York: Oxford University.p.10

^{๒๑} Savignon, S. (1983). **Communicative Competence: Theory and Classroom Practice.** Massachusetts: Addison-Wesley Publishing Company.p.35-45

ข่าวสารที่แลกเปลี่ยนกัน และหน้าที่ของการมีปฏิสัมพันธ์สิ่งๆ ที่ควรพิจารณา คือ ความเหมาะสมในการใช้ภาษาและการตัดสินใจว่าอะไรคือความเหมาะสมนั้นจะเกี่ยวข้องมากกว่าการที่จะรู้ว่าจะต้องพูดอะไรพูดอย่างไรเท่านั้น แต่ยังต้องรู้ว่าเมื่อไรควรจะเงียบด้วย ดังนั้น เป้าหมายหนึ่งของการวิเคราะห์วัฒนธรรมร่วมคือ ทำให้เกิดการรู้กฎเกณฑ์ (Explicit Rule) ที่จะช่วยให้ผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาเข้าใจและปรับตัวให้เข้ากับรูปแบบที่เขาไม่คุ้นเคย

๓. สมรรถภาพทางการวิเคราะห์ข้อความ (Discourse competence) ไม่เกี่ยวข้องกับการตีความประโยคเดียว แต่จะตีความตัวเชื่อมชุดของประโยค หรือคำพูดเพื่อสร้างความหมาย ทฤษฎี และการวิเคราะห์ข้อความจะเกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ การวิจารณ์วรรณกรรม สังคมวิทยา ปรัชญา มนุษยวิทยา การพิมพ์ การสื่อสาร ตัวเชื่อมระหว่างประโยคอาจจะไม่ชัดเจน กล่าวว่ามันอาจจะไม่แสดงความรู้สึกต่อเนื่องระหว่างตัวเชื่อมหนึ่งกับอีกตัวเชื่อมหนึ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ ความรู้เกี่ยวกับโลกแห่งความจริง (Real World) และความคุ้นเคยกับเนื้อหา การแบ่งปันความรู้ โดยผู้เขียน ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้ฟัง

๔. สมรรถภาพทางด้านยุทธวิธี (Strategies Competence) คือ วิธีการที่บุคคลใช้ชดเชยกฎของความรู้ที่ไม่สมบูรณ์ หรือองค์ประกอบที่จำกัดในการประยุกต์ใช้ เช่น งานที่ยากลำบาก นำรำคาญ ไม่น่าเอาใจใส่ เปรียบเทียบความจำเป็นในการจัดการว่า คุณจะทำอะไร เมื่อคุณไม่สามารถคิดคำพูด คุณมีวิธีการอะไรที่จะรักษาช่องทางการสื่อสารให้ดำเนินการต่อไปในขณะที่คุณหยุดชะงักเพื่อคิด คุณจะให้คู่สนทนารู้อย่างไรว่าคุณไม่เข้าใจคำพูดของเขา หรือเขาพูดเร็ว จนเกินไปและคุณจะปรับปรุงอย่างไรเมื่อข่าวสาร ของคุณเกิดการเข้าใจผิด ยุทธวิธีที่ใช้การสื่อสารออกไป ประกอบด้วย การถอดความ การย้ำ การพูดอ้อมค้อมการลังเลใจ การหลีกเลี่ยงการเดา เมื่ออยู่ในเงื่อนไขที่จำกัด และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงคาดไม่ถึง

อัจฉรา วงศ์โสธร (๒๕๓๙)^{๒๒} กล่าวสอดคล้องกับ บาคแมน และพาล์มเมอร์ (Bachman and Palmer)^{๒๓} ว่าผู้เรียนจะมีสมรรถภาพในการสื่อสารนั้น จะต้องเป็นผู้มีความสามารถในการใช้ภาษา ๓ ด้าน คือ

๑. สมรรถภาพทางด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ (Linguistic Competence) หมายถึงความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ และมีความสามารถในการสื่อสารโดยอาศัยพื้นฐานทางภาษาศาสตร์ เช่น เสียงศัพท์ และไวยากรณ์ รู้ว่าประโยคใดถูกไวยากรณ์ ประโยคใดผิดไวยากรณ์ ผิดที่ใด และสามารถแก้ไขประโยคนั้นให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

๒. สมรรถภาพทางด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึงความรู้ความสามารถทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมของผู้ใช้ภาษาร่วมกันทั้งผู้สื่อภาษาและผู้รับภาษา นั่นคือ มีความสามารถใช้รูปแบบของภาษา ทำเนียบของภาษา (Register) อย่างถูกต้องเหมาะสมกับ

^{๒๒}อัจฉรา วงศ์โสธร. (๒๕๓๙). **เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ**. (กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์), หน้า ๑๒๗.

^{๒๓}Bachman, L. F., & Palmer, A. S. (1982). The construct validation of some components of communicative proficiency. *TESOL Quarterly*, 16(4), pp. 449-465.

สภาพแวดล้อมในสังคม ซึ่งประกอบด้วยวัฒนธรรม ฐานะทางสังคม บทบาท เป็นต้น เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจแล้วเขาจะรู้โดยอัตโนมัติ ควรใช้ภาษาลักษณะใดกับบุคคลประเภทใดจึงจะถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ

๓. สมรรถภาพทางด้านปฏิบัตินิยม (Pragmatic Competence) หมายถึง ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติตนเพื่อการใช้ภาษา เช่น สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ การใช้กริยาท่าทาง สีหน้า การประสานสายตา และประกอบในการสื่อความหมาย ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงกฎเกณฑ์ทางภาษาให้เข้ากับเนื้อหา การสื่อสารจะอาศัยสัญลักษณ์และเครื่องหมาย ทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษา เพื่อแสดงให้ผู้รับสื่อทราบว่าเรามีความรู้สึกเป็นอย่างไรเกี่ยวกับเนื้อหานั้น โดยแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง ผู้รับสื่อสามารถเข้าใจและคาดการณ์ล่วงหน้า ว่าผู้สื่อจะพูดอะไร ด้วยน้ำเสียงอย่างไร โดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์ของเขาเอง

ดังนั้น จึงสรุปว่าสมรรถภาพในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นความรู้ และความสามารถในการใช้ภาษาสร้างประโยคให้มีความหมาย และถูกต้องตามความนิยมของสังคมนั้นๆ เพื่อเป็นการสื่อสารอย่างแท้จริงในชีวิตประจำวันตามธรรมชาติโดยคำนึงถึงกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ความถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ที่แปรเปลี่ยนไปตามความนิยมของสังคม และวัฒนธรรม ที่สังคมยึดถือ โดยมีความสามารถใช้เทคนิควิธีในการสื่อสารอย่างถูกต้องเหมาะสม และเป็นที่ยอมรับในสังคม

๗. ลักษณะสำคัญของวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามคำจำกัดความที่ ดักลาส บราวน์ (H.Douglas Brown, 1993) และ (กรมวิชาการ ๒๕๔๔ : ๑๐๙) เสนอไว้ มีลักษณะ ๔ ประการ ที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ดังนี้

๗.๑ เป้าหมายของการสอนเน้นไปที่ องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะการสื่อสารและไม่จำกัดอยู่ภายในกรอบของเนื้อหาภาษาและไวยากรณ์

๗.๒ เทคนิคทางภาษารับการออกแบบมาเพื่อนำผู้เรียนไปสู่การใช้ภาษาอย่างแท้จริงตามหน้าที่ภาษา และปฏิบัติจริงโดยมีจุดมุ่งหมายในการพูด รูปแบบโครงสร้างภาษามีใช้เป้าหมายหลัก แต่รูปแบบเฉพาะของภาษาต่างหากที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารจนสำเร็จตามเป้าหมาย

๗.๓ ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง เป็นหลักการเสริมที่อยู่ภายใต้เทคนิคการสื่อสารมีหลายครั้งที่ความคล่องแคล่วอาจมีความสำคัญมากกว่าความถูกต้อง เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้อย่างมีความหมาย

๗.๔ การเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในตอนท้ายสุด ผู้เรียนต้องใช้ภาษาอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ ภายในบริบทที่ไม่เคยฝึกมาก่อน จากแนวการสอนต่างๆ ดังกล่าว ทำให้เกิดแนวคิดในการสอนภาษา ว่าควรนำเสนอภาษาใหม่ในรูปแบบภาษาที่พบในสถานการณ์จริง เพื่อนำไปสู่การสอนคำศัพท์ โครงสร้าง การออกเสียง มีการฝึกฝนจนเกิดความเข้าใจในเนื้อหา โครงสร้าง สามารถใช้ถูกต้อง แล้วจึงนำความรู้ที่ไปฝึกใช้ในสถานการณ์จริง แนวคิดนี้จึงการเป็นขั้นตอนการสอนของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

๘. วิธีจัดการเรียนรู้

วิธีการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้กันในประเทศไทยมีด้วยกันหลายวิธี เช่น วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล วิธีสอนแบบตรง วิธีสอนแบบฟัง-พูด วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา แต่วิธีที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในปัจจุบันคือ วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีลักษณะวิธีสอนขั้นตอนการสอน และกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach)

วิธีการสอนแบบนี้มีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่ว่า ภาษา คือเครื่องมือในการสื่อสารและเป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร โดยนำภาษา ไปใช้ในสถานการณ์จริง ซึ่งโฮมส์ (Hymes)^{๒๔} และสมยศ แม่นแย้ม^{๒๕} ให้ความหมายของความสามารถในการสื่อสารสอดคล้องกันว่า เป็นความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องเหมาะสม เมื่อมีการแลกเปลี่ยนติดต่อขอข้อมูลกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม โดยสามารถรู้ ว่าเมื่อไรควรจะพูดและควรพูดอะไรกับใคร ที่ไหนและในลักษณะอย่างไร ให้ความหมายของคำว่า ความสามารถในการสื่อสารนี้เอง ทำให้วิธีการสอนเพื่อการสื่อสารมีบทบาทมากต่อการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) เป็น แนวการสอนที่เน้นการใช้ภาษา (Use) มากกว่ากฎเกณฑ์ทางภาษา (Usage) และลักษณะเด่นของ วิธีการสอนแบบนี้ คือ ครูต้องยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นการให้ผู้เรียนคิดค้นและลงมือปฏิบัติจริง จนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารครูต้องรู้และเข้าใจวิธีสอน ภาษาอย่างมีขั้นตอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความรู้ที่รับก่อนการนำความรู้ไปปฏิบัติจริง

๙. ขั้นตอนในการดำเนินการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สุมิตรา อังวัฒนกุล^{๒๖} เสนอแนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่คล้ายคลึงกับขั้นตอนการสอนของลิตเติลวูด (Littlewood) โดยแบ่งการสอนออกเป็น ๓ ขั้นตอน ดังนี้คือ

๑. ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language Item) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะเรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ภาษาโดยดำเนินการ ดังนี้

๑.๑. ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียน โดยอาจใช้รูปภาพและใช้ กิจกรรมการเล่าเรื่องหรืออ่านบทสนทนาหรือเรื่องราวให้นักเรียนฟัง เนื้อหาที่ใช้ควรมีคำศัพท์หรือ รูปแบบของภาษาที่ต้องการสอน และควรสอดแทรกคำศัพท์ที่ผู้เรียนเคยเรียนมาบ้างแล้ว เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวที่ครูเล่าง่ายขึ้น

^{๒๔}Hymes, Dell H. 1979. *The Communicative Approach to Language Teaching*. London : Oxford University Press. p.4.

^{๒๕}สมยศ แม่นแย้ม (๒๕๔๓). *ครูไทยสอนภาษาไทย*. (กรุงเทพฯ : เคล็ดไทย), หน้า ๒๖.

^{๒๖}สุมิตรา อังวัฒนกุล . (๒๕๔๐) . *วิธีสอนภาษาอังกฤษ* . พิมพ์ครั้งที่ ๔. (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), หน้า ๑๑๒-๑๑๕.

๑.๒ กระตุ้นการเรียนรู้ (Elicitation) เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่อง ที่ฟังหรืออ่านระดับใดด้วยการตั้งคำถามให้ตอบหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด ถ้าผู้เรียนตอบคำถามได้ ผู้สอนไม่ควรเสียเวลากับการเสนอเนื้อหามากนัก แต่ถ้ามีผู้เรียนตอบได้เป็นจำนวนน้อยให้ผู้สอน พิจารณาว่าจำเป็นต้องสอนหรืออธิบายเนื้อหาภาษาหรือไม่ ในการสอนหรืออธิบายเนื้อหาดังกล่าว ผู้สอนต้องอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างชัดเจนว่าเนื้อหาภาษามีรูปแบบวิธีการใช้และมีความหมาย อย่างไร

๒. ขั้นการฝึก (Practice / Controlled Practice) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนใช้ ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่โดยผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก การฝึกแบบควบคุมนี้เป็นการฝึกผู้เรียนทั้งชั้น ฝึกเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และฝึกทีละคน การฝึกแบบนี้เน้นที่ความถูกต้องของรูปแบบภาษาเป็นสำคัญ จึงควรใช้เวลาเพียงเล็กน้อย

๓. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production / Free Practice) เป็นการฝึกใช้ ภาษาที่เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำไปใช้จริงนอกชั้นเรียน โดยผู้สอนเป็น ผู้แนะนำแนวทาง วิธีฝึกซึ่งอยู่ในรูปของการทำกิจกรรมแบบต่าง ๆ เช่น การมีปฏิสัมพันธ์ การมีส่วนร่วม การพัฒนากระบวนการคิด โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นเริ่มต้นของกิจกรรมให้ เช่น การอธิบายวิธีทำกิจกรรมจัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเอง ผู้เรียนสามารถ ใช้ภาษา นอกเหนือจากรูปแบบที่กำหนดไว้ได้ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ทางภาษามาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ในขั้นนี้

ครูผู้สอนจำเป็นต้องเข้าใจขั้นตอนในการดำเนินการเรียนการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสารเป็น อย่างดีเพื่อนำมาปรับใช้ในการสอนในทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเริ่มจากการ สร้างพื้นฐาน ให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในภาษาที่จะสื่อสารในขั้นนำเสนอเนื้อหา สร้างความ ชื่นใจให้ผู้เรียนมีความกล้าในการสื่อสารในขั้นการฝึกและขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เมื่อผู้เรียน พร้อมที่จะสื่อสารอย่างมีความหมาย ครูผู้สอนต้องเปลี่ยนบทบาทโดยให้ผู้เรียนทำหน้าที่เป็นผู้นำใน การใช้ภาษา ด้วย การทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนจัดขึ้น ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรมีความรู้ในเรื่อง กิจกรรมทางภาษาที่ หลากหลาย เพื่อสร้างแรงจูงใจในการทำกิจกรรมให้ผู้เรียนมีความต้องการใช้ ภาษาในการสื่อ ความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างถูกต้องและเรียนอย่างสนุกสนาน

๑๐. กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ครูผู้สอนจัดขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้ ผู้เรียนใช้ ภาษาในการสื่อสารนั้นสำคัญมาก ลิตเติลวูด (Littlewood)^{๒๗} กล่าวว่า ความสำเร็จในการทำกิจกรรม จะวัดจากการที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารให้ บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยครูกำหนดสถานการณ์ให้ผู้เรียนเกิดความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษา เพื่อหาข้อมูลที่ตนยังขาดอยู่ใน การแก้ปัญหา นักวิชาการอื่น ๆ ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

^{๒๗} Littlewood, W. (1990). *Communicative Language Teaching*. 18th ed.

สัจด์ อุทรานันท์^{๒๘} กล่าวว่า การเลือกวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนจะต้องเลือกให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน โดยคำนึงถึงวิธีสอนที่เห็นว่าจะ สามารถทำให้ผู้เรียน มีความรู้ความเข้าใจและมีเจตคติที่ดีได้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช^{๒๙} ที่กล่าวว่า ลักษณะของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาเป็นวัยที่ชอบศึกษาค้นคว้า อยากรู้อยากเห็น ดังนั้น วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับนี้ต้องใช้วิธีเรียนปนเล่น เพื่อให้เด็กไม่ เบื่อหน่ายการเรียน มองเห็นการใช้ภาษาเป็นเรื่องสนุกสนาน ทำท่าย และแก้การใช้ทักษะภาษา โดยไม่รู้ตัว และเป็น การสร้างเจตคติที่ดีให้ผู้เรียน กิจกรรมที่ได้รับความนิยมในการสอนภาษา อังกฤษในระดับมัธยมศึกษาแก่ การใช้เพลง เกมภาษา บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง การสัมภาษณ์ และการทำโครงการ เป็นต้น

จอห์นสันและมอร์โร (Johnson and Morrow)^{๓๐} กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการสอนภาษา มุ่งให้ผู้เรียนมีความต้องการสื่อสารด้วยบรรยากาศที่สนุกสนาน ซึ่งผู้สอนต้อง มีความรู้เกี่ยวกับการจัด กิจกรรมการสอนภาษาที่หลากหลายที่มีลักษณะเป็นกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ส่วนฮาร์เมอร์ (Harmer)^{๓๑} และซาวิยอง (Savignon)^{๓๒} ได้สรุปลักษณะกิจกรรม เพื่อการสื่อสารว่า กิจกรรมที่จัดขึ้น ต้องเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เรียนมา ได้อย่างหลากหลาย อีกทั้งผู้สอนต้อง เลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่สอนและวัยของผู้เรียน สรุปว่าการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ต้องการเน้น ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ดังนั้นครูผู้สอน จำเป็นต้องรู้จักเลือกใช้วิธีสอนและ กิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย ความสนใจและความสามารถของ ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อ การเรียนภาษาและเกิดการพัฒนารเรียนภาษาอย่างมี ประสิทธิภาพ ไม่เพียงแต่วิธีจัดการเรียนรู้ เท่านั้นที่จะส่งผลต่อความสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียน สื่อการเรียนการสอนก็ เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งเช่นกันที่ช่วยให้นักเรียน เข้าใจการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

^{๒๘} สัจด์ อุทรานันท์ .(๒๕๓๒). **พื้นฐานหลักการพัฒนาหลักสูตร**. (กรุงเทพฯ : เซนต์เตอร์พับลิเคชั่น), หน้า ๖๕.

^{๒๙} ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช. (๒๕๔๔). **คู่มือการเขียนแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ : จูนพับลิชชิง, หน้า ๘๖.

^{๓๐} Rusbult, C. E., Johnson, D. J., & Morrow, G. D. (1986). Impact of couple patterns of problem solving on distress and nondistress in dating relationships. *Journal of Personality and Social Psychology*, 50(4), pp.744-753.

^{๓๑} Harmer Jeremy, (1993). **Teaching and learning grammar**. Longman. pp.86

^{๓๒} Savignon, S. (1997). **Communicative competence: Theory and classroom practice (2nd ed.)**. New York: McGrawHill.p.32

๑๑. สื่อการเรียนการสอน

ความหมายของสื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอน หรือ Instructional Media มีนักการศึกษาที่กำหนดคำที่ให้ความหมายเกี่ยวกับสื่อ ๓ คำ คือ สื่อการเรียน สื่อการสอน และสื่อการเรียนการสอน ซึ่งสามารถใช้แทนกัน นอกจากนี้ มีผู้ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

ไชยยศ เรืองสุวรรณ^{๓๓} ให้ความหมายของสื่อว่าหมายถึง สิ่งที่ใช้เป็น ตัวช่วยนำและถ่ายทอดสาระความรู้จากครูไปยังผู้เรียน เพื่อให้ครูและผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมาย ที่ตั้งไว้ได้เร็วขึ้น ในเวลาที่จำกัด นอกจากนี้ สุพิน บุญชูวงศ์^{๓๔} กล่าวว่าสื่อการเรียน การสอน หมายถึง วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการประกอบการสอนหรือกิจกรรมที่ผู้สอนสามารถส่งหรือ ถ่ายทอดความรู้ไปยังผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและมีความน่าสนใจ ช่วยให้การเรียนการสอน บรรลุวัตถุประสงค์

กล่าวโดยสรุป สื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์และกิจกรรมที่ครู จัดหาหรือผลิตขึ้น เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนของครูดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็น ที่ สนใจของผู้เรียน ส่งผลให้บรรลุจุดประสงค์ของบทเรียนและหลักสูตร ในปัจจุบันสื่อการเรียนการสอน มีมากขึ้นกว่าในอดีต สืบเนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพราะฉะนั้น จึงจำเป็นที่ครูผู้สอนไม่ควรมองข้ามว่าสื่อการสอนที่ตนเองสามารถนำไปใช้เพื่อประกอบการสอนนั้น มีอะไรบ้าง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการเลือกสรรสื่อการสอนที่ตรงกับบริบททางการศึกษาของผู้เรียน รวมถึงสิ่งแวดล้อมด้วย

ประเภทของสื่อการเรียนการสอน

ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้สื่อการเรียนการสอนมีการพัฒนาและมีสื่อเกิดขึ้นมากมายหลากหลายรูปแบบ มีการแบ่งสื่อออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

เกอร์ลัด และอีลาย (Gerlach and Ely)^{๓๕} จำแนกสื่อการเรียนการสอนตามทรัพยากรการเรียนรู้ (Learning Resources) เป็น ๕ รูปแบบ โดยแบ่งเป็นสื่อที่ออกแบบขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายทางการศึกษา (by design) และสื่อที่มีอยู่ทั่วไปแล้วนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน (by utilization) แก่

๑. คน (People) ในทางการศึกษาโดยตรงนั้น หมายความว่า บุคลากรที่อยู่ในระบบของโรงเรียน แก่ ครู ผู้บริหาร หรือผู้ที่อำนวยความสะดวกด้านต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ส่วน “ คน ” ตามความหมายของการประยุกต์ใช้นั้น แก่ คนที่ทำงาน หรือมีความชำนาญในแต่ละสาขา คนเหล่านี้นับเป็น “ ผู้เชี่ยวชาญ ” ซึ่งถึงแม้จะไม่ใช่นักการศึกษา แต่ก็สามารถช่วยอำนวยความสะดวกในการให้ความรู้ในแต่ละด้าน เช่น ศิลปิน นักการเมือง นักธุรกิจ ฯลฯ

^{๓๓} ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (๒๕๓๓). เทคโนโลยีการศึกษา : ทฤษฎีและการวิจัย. (กรุงเทพฯ : โอเดียน สโตร์), หน้า ๘๘.

^{๓๔} สุพิน บุญชูวงศ์. (๒๕๔๔). หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ ๙. (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต), หน้า ๔๕.

^{๓๕} Gerlach, Vernon S. and Donald P. Ely. (1971). **Teaching and media: A systematic approach** Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice -Hall, Inc.

๒. วัสดุ (Materials) วัสดุในการศึกษาโดยตรงจะเป็นประเภทที่บรรจุเนื้อหาบทเรียน โดยรูปแบบของวัสดุมีใช้สิ่งสำคัญที่จะต้องคำนึงถึง เช่น หนังสือ สไลด์ แผ่นที่ ฯลฯ ส่วนวัสดุที่นำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนนั้น จะมีลักษณะเช่นเดียวกับวัสดุที่ใช้ในการศึกษาดังกล่าวข้างต้น เพียงแต่เนื้อหาที่บรรจุอยู่ในวัสดุนั้นส่วนมากจะอยู่ในรูปของการให้ความบันเทิง เช่น เกม คอมพิวเตอร์ หรือภาพยนตร์สารคดีชีวิตสัตว์

๓. อาคารสถานที่ (Settings) หมายถึง ตัวตึก ที่ว่าง สิ่งแวดล้อม ฯลฯ สถานที่สำคัญในการศึกษา แก่ ตึกเรียน และสถานที่อื่นๆที่ออกแบบมาเพื่อการเรียนการสอนโดยส่วนรวม เช่น ห้องสมุด หอประชุม สนามเด็กเล่น ฯลฯ

๔. เครื่องมือและอุปกรณ์ (Tools and Equipment) เป็นทรัพยากรทางการเรียนรู้ เพื่อช่วยในการผลิตหรือใช้ร่วมกับทรัพยากรอื่น ส่วนมากมักเป็นเครื่องมือด้านโสตทัศนูปกรณ์ หรือเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องคอมพิวเตอร์ หรือแม่แต่ตะปู ไขควง เป็นต้น

๕. กิจกรรม (Activities) โดยทั่วไปแล้วกิจกรรมที่กล่าวถึง มักเป็นการดำเนินงานที่จัดขึ้นเพื่อกระทำร่วมกับทรัพยากรอื่นๆ หรือเป็นเทคนิคพิเศษเพื่อการเรียนการสอน เช่น การสอนแบบโปรแกรมเกมส์และการจำลอง การจัดทัศนศึกษา เป็นต้น

นอกจากนี้ ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช^{๓๖} กล่าวเพิ่มเติมถึงสื่อการเรียนการสอน ที่ลงทุนน้อย โดยครูสามารถทำเอง และจำเป็นต้องทำสำหรับการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม แก่ ใบงาน (Worksheet) ใบความรู้ (Sheet) สื่อประเภทนี้เป็นสื่อที่สำเร็จรูปไม่ เพราะครูต้องจัดทำตามสภาพปัญหา และพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

สรุปว่า สื่อการเรียนการสอนภาษามีหลายประเภท แต่ละประเภทมีคุณสมบัติ เฉพาะที่สามารถนำมาช่วยให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษพัฒนาอย่างรวดเร็ว นอกเหนือจาก หนังสือเรียนแบบฝึกหัด คู่มือครู ใบงาน ใบความรู้ และแถบบันทึกเสียงแล้ว ยังมีสื่อที่พบเห็นได้ใน ชีวิตประจำวัน (Authentic Materials) เช่น หนังสือพิมพ์ใบปลิว แบบฟอร์มต่าง ๆ และจดหมาย หากโรงเรียนมีความพร้อมก็อาจพิจารณาใช้สื่อประเภทเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ช่วย สอนภาษา ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self Access Learning Center) เป็นต้น นอกจากนี้ สื่อการสอนแต่ละชนิดมีคุณสมบัติเฉพาะที่แตกต่างกันไป เมื่อครูผู้สอนทำการคัดสรรสื่อการสอนที่เหมาะสม กับบริบทของตนเองแล้ว ครูจำเป็นต้องทราบถึงวิธีการเลือก การเตรียม การเข้าร่วมถึงการติดตามผล การใช้สื่อการเรียนการสอนนั้น ทั้งนี้เพื่อการบรรลุถึงจุดมุ่งหมายของบทเรียนหรือที่หลักสูตร กำหนดไว้

^{๓๖} ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช. (๒๕๔๔). คู่มือการเขียนแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับมัธยมศึกษา. (กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ฯ), หน้า ๑๐๑.

การใช้สื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่ช่วยเสริมให้การเรียนการสอนบรรลุจุดหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ ดังนั้น ครูจะต้องเตรียมสื่อให้พร้อมเพื่อที่จะนำไปใช้ทันที สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ^{๓๗} กำหนด ๔ ขั้นตอนหลัก ในการใช้สื่อการสอนไว้ ดังนี้

ขั้นที่ ๑ การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน

การเลือกสื่อต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ประกอบการสอนนั้น ครูจำเป็นต้องเลือกให้เหมาะสม เพราะถ้าสื่อไม่เหมาะสมอาจทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ หลักในการเลือกสื่อการเรียนการสอนที่ครูควรยึดปฏิบัติ แก่

บทเรียน สื่อการเรียนการสอนต้องมีคุณสมบัติตรงกับเนื้อหา จุดประสงค์ของ บทเรียน และความมุ่งหมายในการสอน

ผู้เรียน สื่อการเรียนการสอนต้องเหมาะสมกับวัย ความสนใจ สติปัญญา ระดับชั้น และจำนวนผู้เรียน

ตัวสื่อการเรียนการสอนต้องหาง่ายและมีประสิทธิภาพสื่อความหมายดี เสนอ เรื่องราวตรงตามความเป็นจริง ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความคิดของตนเองเพิ่มเติมจากบทเรียน นอกจากนี้ควรคำนึงถึงปัจจัยเกี่ยวกับ สี เสียง ความคงทน ความสนุกสนาน เวลา สถานที่ และ สภาพแวดล้อมอื่น ๆ

ขั้นที่ ๒ การเตรียมการใช้สื่อการเรียนการสอน

การเตรียมการใช้สื่อการเรียนการสอน คือ การวางแผนการใช้สื่อการเรียนการสอน การเตรียมพร้อมของครูในการตรวจสอบสื่อการเรียนการสอนว่าตรงกับจุดหมายของการ เรียนการสอนหรือไม่ ก่อนการใช้จริงครูควรจัดลำดับความสำคัญของสื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหา เพื่อให้มีความสะดวกในการใช้ และควรตรวจสอบเครื่องมือให้อยู่ในสภาพพร้อมก่อนที่จะใช้งาน ทุกครั้ง เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ ๓ การใช้สื่อการเรียนการสอน

การใช้สื่อการเรียนการสอน เป็นขั้นที่อยู่ระหว่างการดำเนินการสอน ซึ่งครูควรสร้างความพร้อมให้ผู้เรียน ด้วยการเลือกใช้กิจกรรมกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน การเสนอสื่อควร เป็นไปตามลำดับขั้นตอนและควรเก็บสื่อให้เรียบร้อยเมื่อใช้เสร็จ

ขั้นที่ ๔ การติดตามผลการใช้สื่อการเรียนการสอน

เมื่อมีการนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ประกอบการสอน ไม่ว่าจะ เป็นขั้นใดของการสอนก็ตาม ควรมีการติดตามผลเพื่อจะเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครั้งต่อไป จุดมุ่งหมายสำคัญของการติดตามผลใน ส่วนของผู้เรียน เพื่อให้ครูทราบถึงระดับการเรียนของผู้เรียน และโอกาสที่ผู้เรียนนำความรู้ที่รับไปใช้

สรุปว่า การใช้สื่อการเรียนการสอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ครูต้องศึกษาว่าสื่อประเภทใดเหมาะสมที่จะนำมาจัดกิจกรรมใดบ้าง จึงจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู่มากที่สุด นอกจากนี้ ครูควรวิธีเก็บรักษาสื่อและใช้สื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนให้มาก

^{๓๗} สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (๒๕๓๕). การนิเทศการศึกษา. (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว), หน้า ๒๙-๓๖.

ที่สุด และสิ่งที่ครูควรต้องทำหลังจากการใช้สื่อการเรียนการสอน คือ การติดตามผลการใช้สื่อการเรียนการสอน เพื่อจะรู้ว่าสื่อเหมาะสมกับผู้เรียนหรือไม่ การใช้สื่อควรได้รับการปรับปรุงในจุดใด เพื่อให้เกิดประโยชน์กับการเรียนการสอนในครั้งต่อไป การจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะวิชา ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวิชาที่ผู้เรียนต้องใช้ทักษะหลายทักษะประกอบกัน ต้องหมั่นฝึกฝนปฏิบัติเพื่อให้ เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอันพึงประสงค์ แต่ทั้งนี้ครูผู้สอนจะทราบอย่างไรว่านักเรียนของตน นั้นมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ตรงกับที่หลักสูตรกำหนดไว้หรือไม่ จึงเป็นเรื่องจำเป็นที่ครูต้องมี ความรู้และเทคนิคในเรื่องของการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการนำไปใช้ในการ ปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนในอนาคตต่อไป

๑๒. การวัดและประเมินผล

ความหมายและจุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลภาษาต่างประเทศ

การวัดและประเมินผลภาษาต่างประเทศ เป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์กับ กิจกรรมการเรียนการสอนมาก เพราะเป็นกระบวนการที่ทำให้ทราบว่า การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนตลอดจนความพยายามส่งเสริมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรประสบ ผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด นักการศึกษาให้ความหมายของการวัดและประเมินผลไว้ ดังนี้

สุมิตรา อังวัฒนากุล^{๓๘} ให้ความหมายของการวัดผลและ ประเมินผลว่าเป็นการรวบรวม ข้อมูลของผู้เรียน โดยใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการวัดและนำ ข้อมูลที่รับมาประเมินผลระดับ การเรียนของผู้เรียนและการสอนของครู เพื่อจะทำการปรับปรุง ต่อไป

นอกจากนี้วีรัช วรรณรัตน์^{๓๙} กล่าวว่า การวัดผล หมายถึงกระบวนการ ในการกำหนด ตัวเลข สัญลักษณ์ที่มีความหมายแทนคุณภาพ หรือคุณลักษณะของสิ่งของที่จะวัด โดยใช้เครื่องมือที่มี ประสิทธิภาพอย่างมีกฎเกณฑ์ตามคุณสมบัติหรือลักษณะของสิ่งนั้น ๆ

จากความหมายการวัดและประเมินผลข้างต้น สรุปว่าการวัดและประเมินผล เป็นการ รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน โดยใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพและนำข้อมูลที่มา ประเมินผล การเรียนของนักเรียนและการสอนของครู การวัดและประเมินการเรียนการสอนเป็น ศาสตร์หนึ่งที่มีความละเอียดซับซ้อนและต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ ครูผู้สอนจำเป็นต้องรู้เทคนิค วิธีการวัด ประเมินผลที่หลากหลายเพื่อให้ผลการประเมินที่ออกมา นั้นมีความน่าเชื่อถือ

เทคนิควิธีการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ มี ลักษณะ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ผลการประเมินต้องบ่งบอกถึงความสามารถในการนำ ความรู้และทักษะไปใช้ในชีวิตรจริง และส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความสามารถอย่างหลากหลาย ใน การพัฒนาตนเอง เช่น การลงมือปฏิบัติจริง การใช้ความคิดอย่างรอบคอบในการแก้ปัญหาและ การตัดสินใจ ดังนั้น ครูควรรู้เทคนิควิธีการในการวัดและประเมินผลที่หลากหลายควบคู่ไปกับการเรียน

^{๓๘} สุมิตรา อังวัฒนากุล. (๒๕๔๐). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. (กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย), หน้า ๑๕๑.

^{๓๙} วีรัช วรรณรัตน์. (๒๕๔๕). “การวิจัยในโรงเรียนและชั้นเรียน,” วัดผลการศึกษา. ๔ (๒) : ๔๘ – ๕๑.

การสอน ชัยฤทธิ์ ศีลาเดช^{๕๐} (๒๕๔๔: ๕๘-๕๙) เสนอเทคนิควิธีการวัดและประเมินผลที่ครูควรนำมาใช้ ดังนี้

๑. การสังเกต เป็นวิธีการที่ตีความวิธีหนึ่งในการเก็บข้อมูลพฤติกรรม ในการใช้ ความคิด และการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะด้านอารมณ์ความรู้สึกและลักษณะนิสัยของผู้เรียน ผู้สอน สามารถทำทุกเวลาทุกสถานที่ วิธีการสังเกตที่ดีควรทำแบบที่วางแผนไว้และแบบที่ไม่วางแผน ไว้เพื่อให้ได้ทั้งพฤติกรรมของผู้เรียนที่กำหนดไว้ล่วงหน้าก่อนการสังเกต และพฤติกรรมที่น่าสนใจที่ ผู้สอนไม่กำหนดไว้ก่อนล่วงหน้า ทั้งนี้ ผู้สอนควรมีการสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกหลายครั้ง ในหลายสถานการณ์ และอาจใช้เครื่องมือประกอบการสังเกต ได้แก่ แบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า แบบบันทึก ระเบียบสะสม เป็นต้น

๒. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีหนึ่งที่ใช้เก็บข้อมูลตามพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน และครูสามารถใช้การสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต ครูที่เลือกวิธีนี้ควรหาข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังของ ผู้เรียน เพื่อเตรียมคำถามล่วงหน้า รวมทั้งควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและสุภาพ เพื่อจะทราบสาเหตุของพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออก

๓. การตรวจผลงาน เป็นการวัดและประเมินผลที่สามารถนำผลไปใช้ในการ ช่วยเหลือผู้เรียนและปรับปรุงการสอนของครูทันที ดังนั้นผู้สอนจึงควรตรวจผลงานตลอดเวลา เช่น การตรวจแบบฝึกหัด การตรวจสอบผลงานภาคปฏิบัติ การตรวจสอบการจัดทำโครงการ

๔. การรายงานตนเอง (Reflection) เป็นการให้ผู้เรียนเขียนบรรยายสั้น ๆ หรือตอบแบบสอบถามที่ครูสร้างขึ้น เพื่อสะท้อนการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ วิชิตคิด วิธีทำ ความพอใจในผลงาน และความต้องการพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น

เทคนิควิธีการวัดและประเมินผลดังกล่าวเป็นสิ่งที่ครูจำเป็นต้องรู้ และนำไปปฏิบัติอย่างจริงจัง เพื่อให้การวัดและประเมินผลสามารถวัดความรู้ ความคิดที่มีอยู่ในตัวของผู้เรียนแต่ละคนจริง ซึ่งได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ การตรวจผลงาน และการรายงานตนเอง

การประเมินผลการเรียนวิชาต่าง ๆ ย่อมจะมีวิธีการที่แตกต่างกันออกไปตามแต่วัตถุประสงค์ของหลักสูตร แยกตามตัวบ่งชี้ของมาตรฐานการเรียนรู้โดยวิธีการที่หลากหลายนั้นล้วนแล้วแต่เป็นการประเมินผลจากความสามารถของผู้เรียนทั้งสิ้น ซึ่งจะสะท้อนกลับถึงประสิทธิภาพการสอนของครูด้วย

การประเมินผลการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

เมื่อเป้าหมายของการศึกษาต้องการให้การวัดและประเมินผล เป็นตัวชี้ให้เห็นถึงสภาพการเรียนรู้ภาษาที่แท้จริงของผู้เรียน และมุ่งให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ได้จริง ครูผู้สอนต้องมีการวางแผนการประเมินผลการเรียนรู้ภาษาเป็น ๓ ส่วน ดังนี้

๑. ประเมินโดยใช้วิธีทดสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ การประเมินผลเน้นที่ภาคปฏิบัติ ดังนั้น การประเมินผล ภาคทฤษฎี

^{๕๐} ชัยฤทธิ์ ศีลาเดช. (๒๕๔๔). คู่มือการเขียนแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับมัธยมศึกษา. (กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ฯ), หน้า ๕๘-๕๙.

จึงมีไม่มาก แต่อย่างไรก็ตาม การประเมินผลโดยวิธีการทดสอบจะต้องวัดทั้งสองแบบ ควบคู่กันไป และต้องประเมินผู้เรียนในเรื่องของความสามารถในการนำภาษาไปใช้ได้จริง ดังที่ออลเลอร์ (Oller)^{๔๑} ที่กล่าวว่า การทดสอบความสามารถทางภาษานั้นไม่สามารถทดสอบด้วย แบบทดสอบไวยากรณ์ การอ่านหรือศัพท์ และการทดสอบส่วนย่อยอื่น ๆ การทดสอบความสามารถ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร จึงไม่ควรทดสอบว่าจะใช้ภาษาอย่างไร เกณฑ์ตัดสินความสำเร็จ พิจารณาที่ประสิทธิภาพในการสื่อสาร การนำภาษาไปใช้ได้จริง (Use) มิใช่การมีความรู้เพียงกฎเกณฑ์ ทางภาษา (Usage) ส่วนการใช้แบบทดสอบทางภาษา ผู้สอนควรคำนึงถึงประสบการณ์และ

๒. ความสามารถของผู้เรียน ผู้สอนควรสร้างแบบทดสอบที่ใช้ประเมินความสามารถในการสื่อความได้ จริง การใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสถานการณ์ และสามารถวัดได้ครอบคลุมองค์ประกอบทางภาษาทั้ง ด้านคำศัพท์และโครงสร้างประโยค

๒.๑ การประเมินจากผลงาน ซึ่งแก่ ชิ้นงาน ผลงาน และแฟ้มสะสมงาน

ชิ้นงาน เป็นผลงานที่ผู้เรียนผลิตขึ้นเอง จากกิจกรรมการเรียนการสอน ครูและผู้เรียนสามารถกำหนดจำนวนชิ้นงานร่วมกัน โดยเน้นชิ้นงานที่บอกความสามารถในองค์รวม ความสามารถในการบูรณาการความรู้และทักษะทางภาษาอย่างหลากหลายในการผลิตชิ้นงาน และในแต่ละชิ้นงานควรมีสัดส่วนคะแนนกำหนดไว้ เพื่อทราบว่าชิ้นไหนมีความสำคัญและดีกว่ากัน

ผลงานจากการปฏิบัติ เป็นผลงานที่เกิดจากงานในภาคปฏิบัติ เช่น การปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย การประเมินงานแบบนี้ต้องใช้การสังเกตและบันทึกพฤติกรรม

แฟ้มสะสมงาน โครงงาน และแฟ้มสะสมงานเฉพาะเรื่อง เป็นงานที่เน้นกระบวนการทำงานเชิงระบบตั้งแต่เริ่มต้นทำงาน คือผู้เรียนต้องเกิดความสนใจ วางแผนลงมือ ปฏิบัติ และปรับปรุงงานจนสำเร็จ ผู้เรียนต้องมีการสะสมหลักฐานการปฏิบัติงานจริงตั้งแต่ต้นจนจบ แล้วนำมาจัดทำในรูปแบบแฟ้มสะสมงาน โครงงาน และแฟ้มสะสมงานเฉพาะเรื่อง

ในการประเมินผลงานนั้น อาจไม่ต้องประเมินทั้งสามลักษณะ แต่สิ่งที่สำคัญที่ผู้สอนต้องจัดทำ คือกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน (Rubrics) ซึ่งครูสามารถให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างเกณฑ์การให้คะแนน

๓. การประเมินพฤติกรรมที่แสดงคุณธรรม จริยธรรม ผู้สอนต้องหมั่นสังเกต พฤติกรรมทั้งที่มีการวางแผนไว้และไม่ได้วางแผนไว้

สรุปว่า การประเมินผลการเรียนรู้ ต้องประเมินให้ครบทั้งสามส่วน คือ การทดสอบผลงานที่ผลิตและพฤติกรรมของผู้เรียน แต่การกำหนดสัดส่วนคะแนนของการวัดผล ทั้งสามส่วน ควรกำหนดตามธรรมชาติของวิชานั้น ๆ เช่น วิชาภาษาอังกฤษกำหนดสัดส่วนไว้ ๒๐:๕๐:๓๐ นั่นคือ วัดผลด้วยการทดสอบ ๒๐ % วัดผลด้วยการดูจากผลงาน ๕๐% และวัดผลจาก การสังเกตพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม ๓๐%

^{๔๑}Oller, J. W. (1979). *Language test at school: Pragmatic approach*. (London: Longman), pp.151.

นอกจากการนำวิธีจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาใช้ ในการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนแล้ว ผู้สอนต้องคำนึงถึงธรรมชาติของการสื่อสาร ซึ่งสามารถ แยกทักษะการสื่อสารออกเป็น ๔ ทักษะใหญ่ ๆ แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จึงจำเป็นต้องศึกษาแนวทางในการสอนทักษะดังกล่าว

การสอนทักษะภาษาอังกฤษต่าง ๆ เพื่อการสื่อสาร

๑. การสอนทักษะการฟังเพื่อการสื่อสาร

๑.๑ ความหมายและประสิทธิภาพของการฟัง

แครชเชน (Krashen)^{๔๒} ได้กล่าวถึงความหมายของการฟัง คือ การให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายแก่ผู้ฟัง ซึ่งมีวิธีการหลายอย่างที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับปัจจัย ป้อนเข้าที่มีความหมาย เช่น วิธีการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response หรือ T.P.R.)

สุรพันธ์ กุศลสง (๒๕๔๓: ๙)^{๔๓} กล่าวว่า การฟังจะมีประสิทธิภาพดีเมื่อผู้ฟังมีความตั้งใจ ความสนใจและมีประสบการณ์เดิมมาบ้างแล้ว นอกจากนี้ การฟังเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ เช่น การฟังครูอธิบายในชั้นเรียน ผู้ฟังต้องพยายามเข้าใจความหมายของผู้พูดที่ต้องการสื่ออย่าง ตั้งใจ สามารถตีความและวิเคราะห์คำพูดได้ สำหรับการฟัง ภาษาต่างประเทศ ผู้ฟังจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับข้อมูลทางภาษาและบริบทหรือสถานการณ์ เป็นต้น

ดังนั้น จึงสามารถสรุปว่า การฟังถือเป็นปัจจัยป้อนเข้า เมื่อผู้ฟังเข้าใจใน ความหมาย และการสื่อความจากผู้พูดจึงจะสามารถแสดงออกทางคำพูดได้ ประสิทธิภาพการฟัง ขึ้นอยู่กับความสนใจและความตั้งใจของผู้ฟัง การฟังเป็นกระบวนการที่ผู้ฟังต้องใช้ความสามารถใน การเรียบเรียง ตีความ เพื่อที่จะได้เข้าใจสิ่งที่ผู้พูดได้พูดออกมาว่ามีความหมายอย่างไร โดยใช้ ประสบการณ์เดิมของผู้ฟังผสมผสานจึงจะเป็นการฟังที่สมบูรณ์

๑.๒ ความสำคัญของทักษะการฟัง

ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การฟังถือเป็นทักษะป้อนเข้าและมีความสำคัญยิ่ง เป็น ทักษะแรกที่ต้องทำการสอน เพราะการที่จะสามารถพูดโต้ตอบหรือเขียนออกมาได้จะต้องฟังให้ เข้าใจ เสียก่อน ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ ดังนั้นในการ เรียนการสอน ผู้เรียนจึงควรได้รับการฝึกฝนทักษะการฟังอย่างเพียงพอ ดังเช่นที่รูบิน (Rubin) กล่าวถึง ความสำคัญของทักษะการฟังไว้ว่า ทักษะการฟังเป็นพื้นฐานของผู้เรียนเพราะการเรียนรู้ภาษาของ ผู้เรียนนั้น เริ่มจากการฟังก่อนแล้วจึงพัฒนาสู่การเรียนรู้ภาษาในทักษะอื่น ๆ หากผู้เรียนมีปัญหาใน การฟังแล้วอาจทำให้การเรียนรู้ภาษาไม่ประสบผล ดังนั้นครูจะต้องให้ ความสำคัญโดยการฝึกฝน

^{๔๒}Krashen, Stephan D.; and Terrell, Tracy D. (1983). The Natural Approach : Language Acquisition in the classroom. Oxford: Pergamon Press. p.79-98

^{๔๓} สุรพันธ์ กุศลสง. (๒๕๔๓). การเปรียบเทียบความสามารถและทัศนคติในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ที่รับการตามแนวทฤษฎีธรรมชาติประกอบกับการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), หน้า ๙.

ทักษะการฟังอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการฟังโดยทั่วไป (Casual Listening) และการฟังอย่างมีจุดหมาย (Focused Listening)

๑.๓ ขั้นตอนการสอนและการจัดกิจกรรมทักษะการฟังตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ในการสอนทักษะการฟังเพื่อการสื่อสาร ครูจำเป็นต้องตั้งวัตถุประสงค์ในการสอนเป็นอันดับแรก หลังจากนั้นจึงกำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ดังที่อันเดอร์วูดส์ (Underwoods)^{๔๔} กล่าวถึงขั้นตอนในการสอนการฟังว่า ผู้เรียนควรมีโอกาสรู้ว่าตนเอง จะฟังอะไร และต้องเตรียมข้อมูลใดบ้างในการฟัง ขั้นตอนในการสอนทักษะการฟังเพื่อการสื่อสาร มี ๓ ขั้นตอน คือ

๑. ขั้นก่อนการฟังหรือขั้นเตรียมการ (Pre-listening Stage) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้รับทราบถึงจุดมุ่งหมายในการฟัง เพื่อการเตรียมตัวกำหนดกลยุทธ์ในการฟังและเป็นการเตรียมความพร้อมในการฟังโดยเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในเนื้อหาและเกิดการกระตือรือร้นที่จะฟัง โดยครูใช้กิจกรรมที่ท้าทาย เช่น

- อธิบายเกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง โดยการใช้หัวข้อเรื่อง ภาพ หรือสื่ออื่น ๆ เพื่อตั้งสิ่งสำคัญที่สัมพันธ์กับชื่อเรื่องออกมา และเพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน

- การระดมสมอง โดยให้ผู้เรียนเดาหรือทำนายว่าจะมีคำศัพท์อะไรบ้าง ที่จะปรากฏในเรื่องที่จะฟัง จากนั้นครูเขียนคำศัพท์ที่นักเรียนเดาบนกระดาน นอกจากนี้ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะฟัง โดยใช้ความรู้เดิม

- เล่นเกม เพื่อเป็นการเตรียมตัวผู้เรียน และฝึกทักษะพื้นฐานให้พร้อม ก่อนที่จะฟังเนื้อหา เช่น เกมใบ้คำหรือการออกเสียงคำคู่ที่มีเสียงต่างกันเพียงเสียงเดียว (Minimal Pair)

- การใช้คำถามนำ โดยครูผู้สอนถามหรือเขียนคำถามที่จะช่วยให้ผู้เรียนทราบเหตุการณ์เกี่ยวเรื่องที่จะฟัง

การเตรียมตัวผู้เรียนให้มีความพร้อมในการรับสารนั้น คือการให้ผู้เรียนมีความรู้พอสมควรเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรือเตรียมเนื้อหาให้ผู้เรียนนั่นเอง ถ้าไม่แน่ใจว่าผู้เรียนมีความรู้ เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟังหรือไม่ ครูอาจถามคำถามซึ่งนำเข้าสู่บทเรียน หรืออาจเล่าเรื่องย่อให้ผู้เรียนฟัง นอกจากนี้ครูต้องเตรียมให้รู้ความหมายของคำศัพท์สำคัญ ๆ ที่จะพบในบทฟัง ตลอดจนโครงสร้าง ทางภาษาต่าง ๆ เพื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจข้อมูลหรือสารที่ฟังอย่างถูกต้อง

๒. ขั้นการฟัง (While-listening stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนหรือผู้ฟังทำกิจกรรมการ ฟังหรือแบบฝึกหัดด้วยตนเอง โดยใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายกับจุดประสงค์การฟัง การสอนในขั้นนี้ มุ่งให้ผู้เรียนสื่อความหมายจากการฟัง ซึ่งอาจใช้กิจกรรมการฟังต่อไปนี้

- ฟังเพื่อตรวจสอบข้อความตามรูปภาพ
- ฟังเพื่อเลือกภาพตามเค้าโครงเรื่อง
- ฟังเพื่อเรียงรูปภาพตามบทฟัง
- ฟังเพื่อต่อเติมภาพให้สมบูรณ์

⁴⁴ Underwood, M. (1993). *Teaching Listening*. (5th ed.). New York: Longman.

- ฟังเพื่อตรวจสอบข้อความถูก/ผิด ตามบทฟัง
- ฟังเพื่อเติมคำในช่องว่างให้สมบูรณ์
- ฟังเพื่อหาข้อความสำคัญ
- ฟังเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำหรือขั้นตอนการทำงาน
- ฟังเพื่อเปรียบเทียบเรื่องที่ฟังกับเรื่องที่คาดเดาไว้ก่อนการฟัง

หลังจากผู้เรียนทำกิจกรรมการฟังแล้ว ครูควรให้ผลย้อนกลับทันที เพื่อให้ผู้เรียน ทราบถึง ผลสัมฤทธิ์ของภาระงานที่ผู้เรียนทำ ผู้เรียนจะรู้ว่าตนเองเข้าใจสิ่งที่ฟังถูกต้องมากน้อยเพียงใด ซึ่ง ส่วนใหญ่จะใช้การอภิปรายและอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจข้อผิดพลาดของตนด้วย

๓. ขั้นหลังการฟัง (Post-listening stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการ ฟังมาทำ กิจกรรมต่อเนื่อง ซึ่งรวมถึงการใช้ทักษะสัมพันธ์อื่นๆ โดยฝึกให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่จาก การฟังมา ผสมผสานกับความรู้ ความคิดเห็นของตน เพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมหรือ]กทักษะ

- การตรวจสอบคำตอบ เพื่อแสดงว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ฟัง อาจจะเป็น คำถามที่มี ตัวเลือกหรือเป็นแบบถูก/ผิด

- การแก้ปัญหา โดยให้ผู้เรียนฟังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหา จากนั้นให้ ผู้เรียนร่วมกัน แก้ปัญหา

- การสรุปสั้น ๆ หรือย่อความ ผู้เรียนเลือกหาประโยคที่เหมาะสมที่จะเป็น บทสรุปของ เรื่องจากข้อมูลที่จากผู้สอน

- แบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย และให้ฟังข้อมูลเป็นกลุ่ม ๆ ละส่วนที่ แตกต่างกัน จากนั้นให้ผู้เรียนมารวมกลุ่มใหญ่ขึ้น เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน และช่วยกัน รวบรวมข้อมูล ทั้งหมดให้เป็นเรื่องที่สมบูรณ์

- กิจกรรมการเขียน เช่น ให้ผู้เรียนเขียนจดหมาย ไปรษณียบัตร หรือ บทความที่ สัมพันธ์กับเรื่องที่ฟัง เป็นต้น

- กิจกรรมการพูด เช่น การโต้ว่าที่ สัมภาษณ์ อภิปราย แสดงบทบาทสมมติ หรือละคร ที่สัมพันธ์กับเรื่องหรือบทความที่ฟัง

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปว่า กิจกรรมทักษะการฟังนั้น ครูจะเลือกใช้กิจกรรม ใดนั้น ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์การสอนทักษะการฟัง นอกจากนี้ เนื้อหาและกิจกรรมที่ ใช้ในการสอน ควรเร้าความสนใจและความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำมาใช้จริง ทั้งในและนอก ห้องเรียน และที่สำคัญระดับความยากง่ายของภาษาควรเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน ด้วย การสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษแบ่งเป็น ๓ ขั้นตอน คือ ขั้นก่อน การฟัง (Pre-listening stage) ขั้นการฟัง (While-listening stage) และขั้นหลังการฟัง (Post listening Stage) ซึ่งควรใช้ กิจกรรมที่หลากหลาย ทักษะการฟังถือเป็นทักษะแรกที่นักเรียนสามารถทำก่อนทักษะอื่น ๆ ทั้งนี้ เพราะการฟังเป็นการรับข้อมูลข่าวสารเข้ามา จากนั้นผู้ฟังเกิดการคิดวิเคราะห์ แยกย่อยสิ่งที่ได้ยินแล้ว ทำการปฏิสัมพันธ์กับสารเหล่านั้นด้วยทักษะการส่งข้อมูลออก ซึ่งทักษะการส่งข้อมูลที่เป็นพื้นฐาน คือ ทักษะการพูดนั่นเอง

๒. การสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร

๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร

ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับการดำเนินชีวิตประจำวัน ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันจึงมุ่งเน้นการพูดเพื่อการสื่อสารเป็นสำคัญ โดยครูผู้สอน พยายามสอนให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ มีผู้เชี่ยวชาญให้แนวคิดเกี่ยวกับการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

บายเกต (Bygate)^{๕๕} กล่าวถึงการสอนพูดเพื่อการสื่อสารไว้ ๒ ประการ คือ ประการแรก การสอนทักษะที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจ ได้แก่ การสอนทักษะต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความเข้าใจ ประการที่สองเป็นการเพิ่มทักษะการปฏิสัมพันธ์ คือการสอนโดยให้สถานการณ์ที่คล้ายกับเหตุการณ์ในชีวิตจริง

บราวน์และยูล (Brown & Yule)^{๕๖} กล่าวว่า การสอนทักษะการพูดเป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป้าหมาย ซึ่งก็คือภาษาอังกฤษโดยให้ใช้ภาษาอังกฤษตาม หน้าที่ต่าง ๆ อันเป็นหน้าที่พื้นฐานของภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การกล่าวทักทาย การกล่าว ขอบคุณ การกล่าวขอโทษ ซึ่งมีรูปแบบหรือสำนวนในการใช้ภาษาที่แตกต่างกันออกไป

นอกจากนี้ ลินช์ (Lynch)^{๕๗} ให้ความเห็นว่า ครูควรสอนให้เด็ก มีการพูดแบบปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อบทบาทในการพูดของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ อีกทั้งผู้เรียนควรมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นต่อกลวิธีต่าง ๆ ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้แก้ปัญหาในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนประสบการณ์ในการวิเคราะห์ และรับข้อมูลย้อนกลับในสิ่งที่เกิดขึ้นว่า ควรปรับปรุงแก้ไขสิ่งใดในการพูดตามสถานการณ์นั้น ๆ สรุปว่า การสอนทักษะการพูดควรเป็นการสอนที่เน้นกิจกรรม ซึ่งส่งผลให้ ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญคือ ผู้เรียนจะสามารถสื่อสารในสถานการณ์จริง การสอนเพื่อให้นักเรียนพูดจริงนั้น นักเรียนต้องมีความเข้าใจในตัวภาษา รวมทั้งต้องมีการฝึกปฏิบัติการสื่อสารที่เพียงพอ ซึ่งครูผู้สอนต้องมีความรู้ในขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเป็นอย่างดี

๒.๒ ขั้นตอนการสอนทักษะการพูดตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

มีนักวิชาการเสนอแนะขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

สกอตต์ (Scott)^{๕๘} เสนอขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารดังนี้

๑. ขั้นบอกวัตถุประสงค์ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน

๒. ขั้นเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาควรอยู่ในรูปบริบท ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียน สังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับบริบท เช่น ผู้พูด เป็นใคร

^{๕๕}Bygate, Martin. (1991). **Speaking**. Oxford: Oxford university Press. p.5-6

^{๕๖}Brown, Gillian.; & Yule, George. (1988). **Teaching the Spoken Language: An Approach Based on the Analysis of Conversation English**. Cambridge: Cambridge University Press, p.27

^{๕๗}Lynch, Peter. (1996). **Minority Nationalism and European Integration**. Cardiff: University of Wales Press.

^{๕๘}Scott. (1981). **Communication in the Classroom**. London: Longman, p.70

ต้องการจะสื่อสารอะไรกับคู่สนทนา ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่ถูก สถานที่ถูก และเนื้อหาที่จะพูดมีอะไรบ้าง

๓. ขึ้นฝึกและการถ่ายโอน การจะฝึกกระทำทันทีหลังจากการเสนอเนื้อหา อาจจะฝึกพูดพร้อม ๆ กันหรือเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟังยินฟังสำนวนภาษาหลาย ๆ แบบ และ เป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง นอกจากนี้ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระ ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

เบิร์น (Byrne)^{๔๙} เสนอขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ ๓ ขั้นตอน คือ ขั้นที่ ๑ ขั้นนำเสนอ (The Presentation stage) เป็นขั้นที่ครูสอนเนื้อหาใหม่เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ จดจำ และนำไปใช้ในการพูดขั้นต่อไป ครูผู้สอนจะมีบทบาทมากในฐานะ “ผู้ให้ความรู้” อย่างไรก็ตามครูควรใช้เวลาในขั้นนี้ไม่นานนักและมีประสิทธิภาพ เนื้อหาที่นำเสนอควรเป็นบทสนทนาเป็นหลัก หรืออาจเป็นบทเขียนร้อยแก้ว (Prose Passage) ก็ ซึ่งแนวการจัดกิจกรรมในขั้นนี้มี ๒ แนวทาง คือ

๑) กิจกรรมที่มีโครงสร้างที่แน่นอน (Structured Activities) หมายถึง กิจกรรมที่มีการวางแผนไว้อย่างดี เป็นการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ที่นักเรียนจะต้องพบในเนื้อเรื่อง เช่น สอนการใช้ can โดยมีรูปภาพหรือทำทางเป็นสื่อในการสอน หลังจากนั้นจึงเป็นการพูดถึงตนเองโดยใช้ can แต่วิธีนี้ถูกติติงว่าไม่เป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แต่มีข้อดีคือไม่ใช้เวลามากนักและ อธิบายครอบคลุมเนื้อหา

๒) กิจกรรมที่มีโครงสร้างไม่แน่นอน (Unstructured Activities) หมายถึง กิจกรรมที่ไม่มีการวางแผนในการทำกิจกรรมไว้ตายตัว กิจกรรมนี้เหมาะสำหรับนักเรียนระดับที่สูงขึ้น เพราะนักเรียนจะรู้ในส่วนของตัวภาษามากพอที่จะใช้ในการติดต่อสื่อสาร กิจกรรมนี้ช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เช่น การให้นักเรียนเดาเรื่องหรือบอกความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ ๒ ขั้นการปฏิบัติ (The Practice stage) เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้นักเรียนพูด โดยใช้ความรู้ที่จากการนำเสนอให้ถูกต้องและคล่องแคล่ว ในขั้นนี้นักเรียนจะมีบทบาทมากกว่าครู โดยครูจะเป็นเพียงผู้ควบคุม (Conductor) ให้การฝึกนั้นถูกต้อง สื่อที่จะนำมาใช้ในการฝึกมี ๒ ประเภท คือ แบบฝึก (Drills) และเนื้อเรื่อง (Texts)

ขั้นที่ ๓ ขั้นผลิตภาษา (The Production stage) ในขั้นนี้เป็นการให้นักเรียนใช้ภาษาที่เรียนรู้จากขั้นที่ ๑ และฝึกในขั้นที่ ๒ อย่างเต็มความสามารถโดยครูไม่มีหน้าที่ในการกำหนดและควบคุม ครูมีหน้าที่คอยจัดการและอำนวยความสะดวกให้การเรียนการสอนดำเนินต่อไป โดยเน้นให้นักเรียนใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วมากกว่าความถูกต้องทางไวยากรณ์ เพื่อเป็นการเตรียมให้นักเรียนพร้อมที่จะใช้ภาษาจริงนอกห้องเรียน กิจกรรมที่ใช้อาจเป็นงานคู่หรืองานกลุ่มก็ได้

^{๔๙}Byrne, D. (1986). *Teaching oral English*. London : Longman. p.9

จากแนวคิด สรุปว่า การสอนพูดเพื่อการสื่อสารควรเริ่มด้วยขั้นตอนของการบอกวัตถุประสงค์ของการ เรียนรู้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนรับทราบในสิ่งที่จะเรียน ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดี

๒.๓ กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารของผู้เรียน อีกทั้งยังมีส่วนช่วยให้การเรียนภาษาเป็นธรรมชาติ ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษา สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีนักวิชาการเสนอกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

ลิตเติลวูด (Littlewood)^{๕๐} เสนอรูปแบบของกิจกรรมการพูดเพื่อการ สื่อสาร โดยแบ่งออกเป็นกิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหน้าที่ทางภาษา และกิจกรรมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑. กิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหน้าที่ทางภาษา แบ่งออกเป็น ๔ ประเภท ดังนี้

๑.๑ กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด (Sharing Information with Restricted Cooperation) แก่

๑.๑.๑ กิจกรรมการเลือกรูปภาพ (Identifying Pictures) จากชุดรูปภาพที่กำหนดให้ กิจกรรมนี้แบ่งผู้เรียนเป็น A และ B โดยที่ A จะมีชุดรูปภาพ แต่ B จะมีเพียง ๑ รูปภาพ ซึ่ง A จะต้องค้นหาว่าภาพที่ B ถู่นั้นเป็นภาพใด

๑.๑.๒ กิจกรรมการจับคู่ (Discovering Identical Pairs) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมกลุ่ม แต่ละกลุ่มมีสมาชิก ๕ คน สมาชิก ๔ คน ในกลุ่มจะรับภาพคนละ ๑ ใบ ยกเว้น สมาชิกคนที่ ๕ จะมีภาพที่เหมือนกับสมาชิกคนหนึ่ง ใน ๔ คน สมาชิกคนที่ ๕ จะต้องพยายามถาม เพื่อนคนอื่นจนกระทั่งทราบว่าใครมีภาพที่เหมือนกับภาพของตนทุกประการ

๑.๑.๓ กิจกรรมการหาลำดับและตำแหน่งที่ตั้ง (Discovering Sequences and Locations) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ โดยที่ A จะมีรูปภาพที่จัดเรียงไว้แล้วอย่างถูกต้อง ส่วน B มี รูปภาพชุดเดียวกันแต่ไม่ลำดับไว้ B จะต้องถาม A เพื่อให้ A บอกตำแหน่งที่ตั้ง จนกระทั่ง สามารถจัดลำดับภาพถูกต้องตามให้เหมือนภาพของ A

๑.๑.๔ กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Discovering Missing Information) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ โดยที่นักเรียน ๒ คน รับตารางข้อมูลที่ยังไม่สมบูรณ์คนละ ๑ ชุด ต่างฝ่ายต่างถามตอบกันเพื่อหาข้อมูลที่ขาดหายไป และเขียนเติมให้ครบลงในตารางของตน

๑.๑.๕ กิจกรรมการค้นหาความลับ (Discovering Secrets) กิจกรรมนี้จัด หลายแบบ เช่น เกม ๒๐ คำถาม หรือการทายอาชีพ ซึ่งนักเรียนคนหนึ่งมีข้อมูลที่ถือว่าเป็นความลับ และนักเรียนคนอื่น ๆ ในชั้นเรียนหรือในกลุ่มพยายามถามคำถามเพื่อค้นหาความลับนั้น

๑.๒. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงกว้าง (Sharing Information with Unrestricted Cooperation) แก่

^{๕๐} Littlewood, W. (1990). *Communicative Language Teaching*. 18th ed. Cambridge : Cambridge University Press, p.22-64.

๑.๒.๑ กิจกรรมการสื่อสารเกี่ยวกับรูปแบบหรือรูปภาพ (Communicating Patterns or Pictures) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ โดย A และ B รับผิดชอบที่เหมือนกันคนละ ๑ ชุด A รับผิดชอบแล้วนำมาจัดวางให้เป็นรูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่งโดยไม่ให้ B เห็น ส่วน B จะต้องพยายามวาดวางวัสดุให้มีรูปแบบเหมือนกับของ A โดย A และ B จะต้องทำการสื่อสารกันให้เข้าใจ จนกระทั่ง B สามารถวาดวางวัสดุเหล่านั้นถูกต้อง

๑.๒.๒ กิจกรรมการสื่อสารเกี่ยวกับแบบจำลอง (Communicating Models) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่หรือกลุ่มก็ให้ A สร้างแบบจำลองของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยมีอุปกรณ์เหมือนกันและต้องพยายามใช้ชิ้นส่วนนั้นมาสร้างเป็นแบบจำลองให้เหมือนของ A ตามคำแนะนำของ A

๑.๒.๓ กิจกรรมการค้นหาคความแตกต่าง (Discovering Differences) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ โดยที่ A และ B จะรับรูปภาพคนละ ๑ รูป ซึ่งรูปของแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันเล็กน้อย ทั้งคู่จะต้องพยายามสนทนาเพื่อหาจำนวนและส่วนที่แตกต่างกันในภาพนั้น

๑.๒.๔ กิจกรรมไปตามทิศทางที่บอก (Following Directions) กิจกรรมนี้เป็น กิจกรรมคู่ โดยที่ A รับแผนที่ ซึ่งมีตำแหน่งที่ตั้งอาคารสถานที่ ส่วน B มีแผนที่ซึ่งไม่ระบุรายละเอียดไว้ A จะต้องสื่อสารกับ B เพื่อบอกทางให้ B ไปยังตำแหน่งที่ตั้งนั้นให้

๑.๓ กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลและหาข้อสรุปจากข้อมูล (Sharing and Processing Information) แก่

๑.๓.๑ กิจกรรมการลำดับเรื่องราว (Reconstructing story Sequence) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมกลุ่ม โดยที่สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมีรูปภาพคนละ ๑ รูป และสมาชิกแต่ละคนจะต้องผลัดกันเล่าเรื่องตามรูปภาพของตน โดยไม่ดูรูปภาพของผู้อื่น หลังจากนั้นสมาชิกทุกคนต้องช่วยกันเรียงลำดับเรื่องราวที่ฟังให้ถูกต้อง

๑.๓.๒ กิจกรรมการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา (Pooling Information to Solve a Problem) เป็นกิจกรรมคู่ โดย A มีข้อมูลบางส่วนซึ่งอาจเป็นข้อมูลของตารางกำหนดเวลาของขบวนรถไฟสายต่าง ๆ เพื่อเดินทางจากสถานที่ X ไปยังสถานที่ Y และ B มีข้อมูลของตารางรถไฟที่กำหนดเวลาจาก Y ไปยัง Z ทั้ง A และ B ต้องสนทนากันเพื่อหาทางแก้ปัญหาใดแก้ปัญหาหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางระหว่าง ๒ สถานีนี้ เช่น หาเส้นทางรถไฟที่เดินทาง จาก X ไป Z โดยเวลาน้อยที่สุด

๑.๔ กิจกรรมการหาข้อสรุปจากข้อมูล (Processing Information) ได้แก่ กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem Solving) เช่น การสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการซื้อของขวัญให้ กับเพื่อนในชั้นเรียน โดยคำนึงถึงความชอบและจำนวนเงินที่สมาชิกในกลุ่มมี กิจกรรมประเภทนี้ วัตถุประสงค์ที่ผู้เรียนทุกคนจะได้รับข้อมูลที่เหมือนกัน จึงไม่จำเป็นต้องแลกเปลี่ยน ข้อมูลซึ่งกันและกัน แต่ผู้เรียนต้องร่วมกันอภิปรายและประเมินเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้รับ เพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจหรือหาทางแก้ไขปัญหา

๒. กิจกรรมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) กิจกรรมประเภทนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาตามหน้าที่ทางภาษาเช่นเดียวกับกิจกรรมประเภทที่ ๑ แต่กิจกรรมนี้ยังให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์รวมถึงบริบทของการใช้ภาษา ในการจัดกิจกรรมประเภทนี้ ครูสามารถกระทำได้ ดังนี้

๒.๑ การใช้ห้องเรียนเป็นบริบททางสังคม มีแนวทางในการจัดดังนี้

๒.๑.๑ ครูควรใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการชั้นเรียน

๒.๑.๒ ครูควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสอน

๒.๑.๓ ครูควรจัดบทเรียนการสนทนาหรืออภิปรายความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษ

๒.๑.๔ ครูควรจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดบทสนทนาหรือแสดงบทบาทสมมติโดยหัวข้อเรื่องควรเป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียน เช่น ประสบการณ์ต่าง ๆ ในโรงเรียน

๒.๒ การใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) และการแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) สามารถให้ผู้เรียนทำกิจกรรมดังต่อไปนี้

๒.๒.๑ การแสดงบทบาทสมมติตามบทสนทนาที่กำหนด (Role Playing Controlled through Cues and Dialogues) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้ผู้เรียนจะต้องผลัดเปลี่ยนกันพูดตามบทสนทนาที่ได้รับ

๒.๒.๒ การแสดงบทบาทสมมติตามข้อมูลที่กำหนด (Role Playing Controlled through Cues and Information) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้ ผู้เรียนจะได้รับบัตรที่กำหนดบทบาท โดยในบัตรนั้นจะกำหนดจุดมุ่งหมายและตัวชี้แนะที่เป็นข้อมูลสั้น ๆ ในสิ่งที่ผู้เรียนต้องพูด

๒.๒.๓ การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์และเป้าหมายที่กำหนด (Role Playing Controlled through Situation and Goals) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้ ผู้เรียนจะได้รับบัตรที่กำหนดบทบาท โดยในบัตรนั้นจะเป็นสถานการณ์และเป้าหมายในการสนทนา ซึ่ง กำหนดไว้อย่างกว้าง ๆ ซึ่งวิธีการนี้ผู้เรียนจะมีโอกาสในการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์มากขึ้น

๒.๒.๔ การแสดงบทบาทสมมติในรูปของการโต้เถียงหรือการอภิปราย (Role Playing in the Form of Debate or Discussion) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้ ผู้เรียนจะได้รับ บัตรที่กำหนดบทบาท โดยในบัตรนั้นจะกำหนดสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องโต้เถียงหรืออภิปราย และกำหนดข้อมูลที่จำเป็นต่อการอภิปราย โดยผู้เรียนจะต้องตัดสินใจหรือหาข้อสรุปโดยลงคะแนนเสียง

๒.๒.๕ สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการจำลองสถานการณ์ขึ้นให้เหมือนหรือใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุด โดยผู้เรียนรับ บทบาทที่ต้องแสดงตามและยังต้องใช้ประสบการณ์ของตนเองในการตัดสินใจและแก้ปัญหาต่าง ๆ

๒.๒.๖ การแสดงสด (Improvisation) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแสดงละครจากเรื่องที่ไม่มีบทหรือบทสนทนาให้ โดยครูจะทำหน้าที่ในการสร้างสถานการณ์ที่เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนแต่ละคนแปลความ แสดงท่าทางและสนทนาออกมา อย่างไรก็ตาม ครูผู้สอนอาจกำหนดบุคลิกภาพและลักษณะของผู้เรียนแต่ละคน แต่ไม่ไต่บ่งถึงเป้าหมายในการสื่อสารที่แน่นอน

ฮาร์เมอร์ (Harmer)^{๕๑} เสนอแนะกิจกรรมการพูดไว้ดังนี้

๑. การเจรจาหาข้อตกลง (Reaching a Consensus) กิจกรรมประเภทนี้จะให้ ผู้เรียน มีการอภิปราย และหาข้อตกลงร่วมกันในกลุ่ม กิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่าง อิสระโดยไม่ต้อง เตรียมตัวล่วงหน้า เช่น การอภิปรายเพื่อเลือกวัสดุ ๑๐ อย่าง เพื่อใช้ในการเดินทาง เป็นต้น

๒. การถ่ายทอดคำสั่งหรือคำแนะนำ (Relaying Instructions) กิจกรรมนี้ผู้เรียน จะต้องให้คำสั่งหรือคำแนะนำในการทำกิจกรรมแก่เพื่อน ความสำเร็จของชิ้นงานขึ้นอยู่กับความ เข้าใจในคำแนะนำ

๓. เกมเพื่อการสื่อสาร (Communicative Games) เช่น การหาความแตกต่างของ รูปภาพ (Find the Differences) การบรรยายและจัดเรียงลำดับภาพ (Describe and Arrange) และ การเรียงลำดับเรื่องใหม่ (Story Reconstruction) เป็นต้น

๔. การแก้ปัญหา (Problem Solving) กิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้เรียนพูดเพื่อหาทาง แก้ปัญหาจากสถานการณ์ที่รับ

๕. การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคล (Interpersonal Exchange) สามารถ จัดเป็นกิจกรรมกลุ่มหรือคู่ก็ได้ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนกันสอบถามข้อมูลส่วนตัวของกันและกัน เหมาะ สำหรับการใช้ในตอนเริ่มบทเรียนแรก เช่น กิจกรรม Ice Breaker

๖. สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นการสร้างหรือการจำลองสถานการณ์จริง ขึ้นในห้องเรียน โดยที่ผู้เรียนต้องคิดว่าตนเองเป็นตัวละครที่ถูกกำหนดไว้ในสถานการณ์จำลอง โดยที่ รับข้อมูลบทบาทเพื่อใช้ในการแสดง

จากทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับกิจกรรมการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร จะเห็นว่า ในการ สอนการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น ควรใช้กิจกรรมที่หลากหลายและเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาส ให้นักเรียน ใช้เพื่อการสื่อสารจริง ๆ โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นอกจากนี้ ครูผู้สอนควรเลือก กิจกรรมที่มี สถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนใน การใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารจากการพูด นอกจากทักษะการฟังและการพูดแล้ว ยังมีอีก ๒ ทักษะที่ สำคัญเช่นกัน นั่นคือทักษะการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งครูผู้สอนต้องคำนึงถึง

แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Satisfaction” ซึ่งมีความหมายโดยทั่วๆ ไปว่า “ระดับความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง” และมีนักวิชาการและนักจิตวิทยาให้ ความหมายไว้ ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ให้ความหมายของความพึงพอใจ ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความพอใจ ชอบใจ พฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์ คือ ความพยายามที่จะขจัด

^{๕๑}Harmer, Jeremy. (2000). *The Practice of English Language Teaching*. London: Longman, p.92-152.

ความตึงเครียด หรือความกระวนกระวาย หรือภาวะไม่ได้ดุลยภาพในร่างกาย ซึ่งเมื่อมนุษย์สามารถจัดสิ่งต่างๆ ดังกล่าวได้แล้ว มนุษย์ย่อมได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ตนต้องการ^{๕๒}

สมศักดิ์ คงเที่ยง และอัญชลี โพธิ์ทอง (๒๕๔๒) สรุปลว่า

๑. ความพึงพอใจเป็นผลรวมของความรูสึกของบุคคลเกี่ยวกับระดับความชอบหรือไม่ชอบต่อสภาพต่าง ๆ

๒. ความพึงพอใจเป็นผลของทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่าง ๆ

๓. ความพึงพอใจในการทำงานเป็นผลมาจากการปฏิบัติงานที่ดีและสำเร็จจนเกิดเป็นความภูมิใจและได้ผลตอบแทนในรูปแบบต่างๆ ตามที่หวังไว้^{๕๓}

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ ได้กล่าววว่า ความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง ความรู้สึกที่ดีของบุคคลที่ได้รับการตอบสนองเมื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในสิ่งที่ต้องการ และคาดหวัง ความพึงพอใจเป็นความชอบของแต่ละบุคคลซึ่งระดับความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกัน อาจเนื่องจากพื้นฐานทางการศึกษา ทางด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมความพึงพอใจของมนุษย์เป็นความพยายามที่จะจัดความตึงเครียด (Tension) หรือความกระวนกระวาย (Discomfort) หรือภาวะไม่สมดุลยภาพ (Disequilibrium) ในร่างกายเมื่อ มนุษย์สามารถจัดสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ไปได้แล้ว มนุษย์ย่อมจะได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ตนเองต้องการ^{๕๔}

วัฒนา เพ็ชรวงศ ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกหรือทัศนคติทางด้านบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ แต่ทั้งนี้ความพึงพอใจของแต่ละบุคคล ย่อมมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับค่านิยมและประสบการณ์ที่ได้รับ^{๕๕}

Elia; & Partrick ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกของบุคคลในด้านความพึงพอใจหรือสภาพจิตใจของบุคคลว่าชอบมากน้อยแค่ไหน^{๕๖}

Wolman ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความพอใจ คือ ความรู้สึก (Feeling) มีความสุขเมื่อประสบผลตามสำเร็จตามความคาดหวังความต้องการจากแรงจูงใจ^{๕๗}

^{๕๒} ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๔๖). **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๔๖**, (กรุงเทพมหานคร : นานมีบุคพิบลีเคชั่นส์จำกัด), หน้า ๗๗๕.

^{๕๓} สมศักดิ์ คงเที่ยงและอัญชลี โพธิ์ทอง, (๒๕๔๒). **การบริหารบุคลากรและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์**, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๒), หน้า ๒๗๘-๒๗๙. ๓

^{๕๔} ศิริวรรณ เสรีรัตน์, พฤติกรรมผู้บริโภค, (กรุงเทพมหานคร : อีรฟลุม และไซเทกซ, ๒๕๔๑), หน้า ๕๖-๕๘.

^{๕๕} วัฒนา เพ็ชรวงศ, พฤติกรรมและความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ, (กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, ๒๕๔๒), หน้า ๑๙๕.

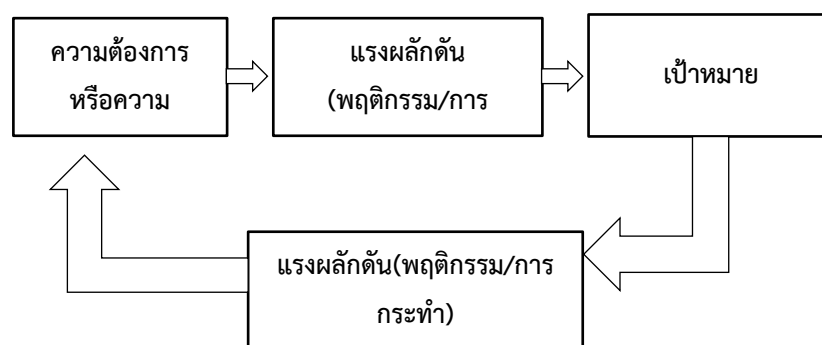
^{๕๖} Elia, D.; & G. M. Partick, **The Determinants of Job Satisfaction Among Beginnng Librarians**, (*Library Quarterly*. 49(7), 1972), pp. 283-302.

^{๕๗} Wolman, Binjamin B., **Dictionary of behavioral science**, (Van Norstrand : Reinheld, 1973), p.304

Vroom กล่าววาทศนคติและความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสามารถไ้แทนกันได้เพราะทั้งสองคำนี้จะหมายถึงผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทศนคติด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้นและทศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พอใจ^{๕๘}

Shally ศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจสรุปได้ว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์คือความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นแล้วจะทำให้มีความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่นๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับ ความสุขสามารถทำให้เกิดความสุขทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ความสุขเป็นความรู้สึกที่ซับซ้อนและมีความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่นๆ ความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวก และความรู้สึกมีความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้เรียกว่า ระบบความพึงพอใจ โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อระบบความพึงพอใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ^{๕๙}

Mullin กล่าววาทศนคติของความพึงพอใจเป็นทศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ หลายด้านเป็นสภาพภายในที่มีความสัมพันธ์กับความรู้สึกของบุคคลที่ประสบความสำเร็จในงานทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ เกิดจากการที่มนุษย์มีแรงผลักดันบางประการในตนเองและพยายามจะบรรลุเป้าหมายบางอย่างเพื่อที่จะสนองตอบความต้องการ หรือความคาดหวังที่มีอยู่และเมื่อบรรลุเป้าหมายนั้นแล้วจะเกิดความพึงพอใจเป็นผลสะท้อนกลับไปยังจุดเริ่มต้น เป็นกระบวนการหมุนเวียนต่อไปอีก^{๖๐}

แผนภาพที่ ๒.๑ การเกิดความพึงพอใจของบุคคล (Mullin, L.J.,1985)

^{๕๘} Vroom, V. (1987). **Management, and motivation**, (New York : Mc Graw-hill), p.99.

^{๕๙} Shally, **Responding to social Change**, (Pnnsylvania : Hutchison and Press, 1975), pp. 252.

^{๖๐} Mullins, L.J., **Management and organizational behavior**, (London : Pitman Publishing, 1985), pp. 280.

ความพึงพอใจ และทัศนคติความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความสุขที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่นๆ กล่าวคือเป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับ ความสุขสามารถทำให้เกิดความสุข หรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อน และความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนของนักเรียนเป็นเรื่องของความรู้สึกที่มีความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน และความพึงพอใจของแต่ละบุคคลไม่มีวันสิ้นสุดเปลี่ยนแปลงได้เสมอตามกาลเวลาและสภาพแวดล้อมบุคคลจึงมีโอกาสที่จะไม่พึงพอใจในสิ่งที่เคยพึงพอใจมาแล้ว

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๑. งานวิจัยในต่างประเทศ

ริชาร์ดส์ (Richards)^{๖๑} ศึกษาเรื่อง "Role playing in the Classroom" ที่ทดลองใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติกับนักศึกษามหาวิทยาลัยเจมส์ คุก ประเทศออสเตรเลีย โดยมีวัตถุประสงค์ของการสอน คือเพื่อสอนพื้นฐานเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในออสเตรเลีย และเพื่อให้นักศึกษามีทักษะการคิดริเริ่มในด้านการสื่อสารและแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นเหตุเป็นผล การคิดวิเคราะห์ และการทำงานกลุ่ม พบว่า กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติเอื้อประโยชน์ในด้านการเรียน การฝึกทักษะ และยังส่งผลต่อกระบวนการเรียน คือ ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจกระบวนการเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน รู้จักการแก้ปัญหาและก่อให้เกิดความร่วมมือในด้านการเรียน

ดัดนีย์ (Dudney)^{๖๒} ทดลองสอนโดยใช้บทบาทสมมุติชนิดมีปริศนา (Hidden Information Role-plays) ในรายวิชาภาษาอังกฤษระดับเข้ม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษา มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ อย่างถูกต้องและมีความมั่นใจ ผลการทดลองพบว่า การใช้บทบาทสมมุติชนิดมีปริศนาประสบผลสำเร็จอย่างยิ่ง นอกจากนี้ ดัดนีย์ยังกล่าวเพิ่มเติมว่าการแสดงบทบาทสมมุติถือว่าเป็นแบบฝึกหัดที่มีค่ายิ่ง เพราะทุกคนมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาในการสื่อสารและมีส่วนร่วมในการแสดงออก

^{๖๑}Fiona Richards. (2000). Role playing in the classroom: A tourism experience. Tourism Program : James Cook University.

^{๖๒}Dudney, Gary D. (1983). Hidden-information role plays. *English Teaching Form*, 3(21), pp. 205

อัล ซาดัส และอะฟฟิ (Al- Saadat, and Affi.)^{๖๓} ทำวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ กับนักเรียนชาวซาอุดีอาระเบียที่กลัวการสื่อสารกับบิดา” เนื่องจากประเทศในซาอุดีอาระเบีย บิดาจะเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในบ้าน ภรรยาและลูกต้องปฏิบัติตามคำสั่งของบิดา และผู้มีอายุมากกว่าจะมีอำนาจเหนือผู้ที่มีอายุน้อยกว่า ซึ่งนักเรียนจะถูกจำกัด การแสดงความคิดเห็น ทำให้นักเรียนไม่กล้าแสดงความคิดเห็น เก็บกด ทำให้การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่เป็ผลที่นาพอใจ และทักษะการสื่อสารของนักเรียนก็ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น อัล ซาดัส พยายามใช้กิจกรรมบทบาทสมมติกับนักเรียน กลุ่มดังกล่าว ผลจากการวิจัยพบว่า กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนเกิดความต้องการในการสื่อสารกระตุ้นความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในเหตุที่ไม่มีเตรียมตัวล่วงหน้า และนักเรียนมีความมั่นใจในตนเองในการเรียนวิชาอื่นๆ เพิ่มขึ้น นอกจากนี้กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนในสถานการณ์จริงในอนาคต เมื่อต้องใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักเรียนคุ้นเคยกับการคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติแล้ว

สปาดา (Spada)^{๖๔} ทำการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของวิธีการสอนแบบต่างๆ และศึกษาการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนที่รับการสอนโดยวิธีการที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน ๔๘ คน ที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของ English – Speaking University ในประเทศแคนาดา โดยแบ่งออกเป็น ๘ ชั้นเรียน ชั้นเอ รับวิธีสอนโดยเน้น ไวยากรณ์ชั้นเรียนบี และซี รับการสอนโดยเน้นความหมายเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมที่เน้นหน้าที่ของภาษา เครื่องที่ใช้ในการวิจัยคือ ข้อสอบวัดความสามารถ pre-post test และเครื่องมือสังเกต COLT ผลของการวิจัยพบว่า วิธีสอนแบบต่างๆ ที่ผู้เรียนรับในชั้นเรียนมีความแตกต่างกัน นักเรียนในชั้นบี และซี มีพัฒนาการความสามารถทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดีกว่านักเรียนในชั้น เอ

จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยให้ผู้เรียนมีประสิทธิผลทางการเรียนภาษาสูงขึ้น และยังสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างคล่องแคล่วทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงออก

๒. งานวิจัยภายในประเทศ

อัมราภรณ์ หนูยอด และ ญัฐกร หิรัญโท^{๖๕} (๒๕๕๘) การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้วยนวัตกรรมการศึกษาชั้นเรียนสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ผลการวิจัย พบว่า ในชั้นวางแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกันนั้น ผู้วิจัยและนักศึกษาครูได้กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับมาตรฐาน

^{๖๓}Al-Saadat, Abdullah, and Affi, Elhami. (1997, July -September). “Role-Playing for Inhibited Students in Paternal Communities,” *Forum*. 35(3) : 43.

^{๖๔}Spada, N. (1987). Relationships between instructional differences and learning outcomes: A process-product study of communicative language teaching. *Applied Linguistics*, 8, 137-161.

^{๖๕}อัมราภรณ์ หนูยอด และ ญัฐกร หิรัญโท. (๒๕๕๘). การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้วยนวัตกรรมการศึกษาชั้นเรียนสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

การเรียนรู้และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยเขียนครอบคลุมทั้ง ๓ ด้าน(KPA) จากนั้นได้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งหมด ๕ ขั้นตอน เน้นการออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายทั้งกลุ่มและเดี่ยว ได้แก่ Jigsaw activity, Whispering game, RRWP เกมเปิดแผ่นป้าย เกมจับคู่ สร้างบทสนทนาด้วยตนเอง แสดงบทบาทสมมติ ซึ่งกิจกรรมที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เน้นการฝึกและการใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษ ทั้ง ๔ ทักษะ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน เขียน ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ได้กำหนดให้นักเรียนได้ใช้ทุกทักษะ อีกทั้งผู้วิจัยและนักศึกษาครูได้ร่วมกันตัดสินใจเลือกใช้สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ สำหรับการจัดการเรียนการสอน จากการทำผู้วิจัยและนักศึกษาครูได้วางแผนร่วมกันจึงทำให้แผนการจัดการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ นักศึกษาครูมีความมั่นใจขึ้น กล้าคิด กล้าพูดแสดงความคิดเห็น ส่วนขั้นการสังเกตการสอนร่วมกัน เป็นการนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่วางแผนร่วมกันไปใช้ในชั้นเรียนจริง โดยเป้าหมายสำคัญของการสังเกต คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของกลุ่มเป้าหมายเป็นไปตามแผนและจุดประสงค์อย่างน้อยเพียงใดซึ่งผลที่ได้ก็คือทำให้ทราบถึงจุดเด่นจุดด้อยของการเรียนการสอนที่วางแผนไว้ ที่สำคัญผลที่ได้จากการสังเกตการสอนร่วมกันทุกแผนนั้นนำไปสู่การปรับปรุงในแผนการจัดการเรียนรู้ครั้งต่อไป สุดท้ายขั้นการสะท้อนผลร่วมกันเป็นการสะท้อนถึงประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดการเรียนรู้และแนวทางการแก้ไขปัญหาในแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนนำมาซึ่งการหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้ทำให้แผนการจัดการเรียนรู้ และกระบวนการจัดการเรียนรู้มีข้อบกพร่องน้อยกว่าการวางแผนการจัดการเรียนรู้และการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยผู้สอนเพียงคนเดียว

อาทิตย์ อินตะแก้ว^{๒๖} (๒๕๖๐) ได้ศึกษาการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยไทยการวิจัยแบบผสมผสานวิธีมีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยไทย วิเคราะห์โครงสร้างรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา พัฒนาแบบวัดรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ทำการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยวัดรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาตัวอย่างทั้งก่อนหลังและเมื่อไม่ได้รับการสอนเป็นเวลา ๑ เดือน เพื่อศึกษาการปรับเปลี่ยนและความคงทนของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้งสอง ผลการศึกษาปรากฏว่า ๑) นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เป็นลักษณะเฉพาะ ๒ รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบวิเคราะห์ไวยากรณ์ และรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านสิ่งที่เป็นรูปธรรม ๒) โครงสร้างองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยประกอบด้วย ๒ โครงสร้างหรือ ๒ รูปแบบการเรียนรู้ โดยมีความแปรปรวนรวมเท่ากับร้อยละ ๕๑.๘๐ แบบวัดรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามีค่าความเชื่อมั่นด้านมิติการวัดรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบวิเคราะห์ไวยากรณ์เท่ากับ ๐.๙๖ และมิติด้านรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านสิ่งที่เป็นรูปธรรมเท่ากับ ๐.๘๒ โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับ

^{๒๖} อาทิตย์ อินตะแก้ว. (๒๕๖๐). การศึกษาและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ: การวิจัยแบบผสมผสานวิธีการ. ปรินญา นินพธฺดุชฎิบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เท่ากับ ๐.๙๕ ซึ่งเป็นแบบวัตรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีค่าความเชื่อมั่นสูง และโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่งของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 166.30$, $df = 171$, $p = 0.58$, $RMSEA = 0.00$)

๓) นักศึกษามหาวิทยาลัยกลุ่มทดลองจำนวน ๑๗ คน มีค่าเฉลี่ยส่วนใหญ่ของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบวิเคราะห์ไวยากรณ์ก่อนเรียนและสามารถปรับเปลี่ยนไปสู่รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านสิ่งที่ป็นรูปธรรมได้หลังเรียน แต่เมื่อไม่ได้รับการจัดการเรียนการสอนเป็นเวลา ๑ เดือนพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่กลับแปรเปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเองไปสู่รูปแบบเดิมคือรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบวิเคราะห์ไวยากรณ์

ดวงทิพย์ โสฬสเสาวภาคย์^{๖๗} ทำการศึกษาการพัฒนากิจกรรมสถานการณ์จำลอง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรี สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๓ สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำนวน ๑๘ คน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง ผลการวิจัย พบว่า ๑) ครูและนักเรียนต้องการให้มีการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองโดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรี ๒) ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมสถานการณ์จำลอง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน ๘ แผน มีประสิทธิภาพเท่ากับ ๗๘.๘๖/๗๗.๘๖ นักเรียนมีเจตคติต่อการใช้กิจกรรมสถานการณ์ในการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก

จากการศึกษาเอกสาร แนวคิดหลักการทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการสอนภาษาอังกฤษแนวสื่อสาร นับว่าเป็นการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นในเรื่องของ ความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษาเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสนทนา จากสถานการณ์จริง โดยเลือกใช้ภาษาเหมาะสมกับบริบทเป็นสำคัญ ไม่เน้นการท่องกฎเกณฑ์ ทางภาษาหรือไวยากรณ์ แต่เรียนรู้เพื่อใช้ภาษาสื่อความหมายเทียบเท่ากับการเรียนรู้โครงสร้าง เสียงและคำศัพท์ มีการทำแบบฝึกหัดทางภาษา (Drill) แต่ไม่เน้นหนักมากเหมือนวิธีการสอนแบบตรง (Direct Method) และแบบเน้นไวยากรณ์ เน้นการออกเสียงอย่างถูกต้องมากกว่าการพยายามออกเสียงให้เหมือนกับเจ้าของภาษา มีการฝึกการใช้ภาษาครบทั้งสี่ทักษะสื่อสาร ให้ความสำคัญกับผู้เรียนด้านการสื่อสารคล่องแคล่ว (Fluency) มากกว่าความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) มีการแก้ไขในเรื่องของข้อผิดพลาดการใช้ภาษาของผู้เรียน (Error Correction) โดยพยายามให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาด้วยตนเอง ผู้สอนจะกระตุ้นด้วยการสร้างสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสารออกมาให้มากที่สุด ซึ่งกิจกรรมการสื่อสาร (Communicative Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนนำมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษแนวสื่อสาร โดยแบ่งประเภทของกิจกรรมสื่อสารออกเป็น ๒ ชนิด แก่ ๑) กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (Functional Communication Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนฝึก

^{๖๗} ดวงทิพย์ โสฬสเสาวภาคย์. (๒๕๕๗). การพัฒนากิจกรรมสถานการณ์จำลอง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรี สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ. (เพชรบุรี : วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี), หน้า ๒๕

ให้ผู้เรียนพัฒนาและใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารความหมายตามหน้าที่ของภาษา (Function) และ ๒) กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนให้ผู้เรียนพัฒนาและใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับบุคคลในสังคมต่างๆ เช่น กิจกรรมการสนทนา การโต้เถียง การอภิปราย การแสดงละคร สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ สามารถที่จะนำมาพัฒนาทักษะการสื่อสารด้านการฟังการพูดของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์อย่างมีประสิทธิภาพ

อารีรัตน์ อีห้วน^{๖๘} (๒๕๕๙) การพัฒนาชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผลการศึกษาพบว่า ๑) ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีประสิทธิภาพเท่ากับ ๘๓.๒๖/๘๔.๕๔ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ (๘๐/๘๐) ๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พบว่า มีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ๓) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

---

^{๖๘} อารีรัตน์ อีห้วน. (๒๕๕๙). การพัฒนาชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. โรงเรียนเทศบาล ๒ (บ้านมลาญบางกอก) จังหวัดยลา.

บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยแบบทดลอง

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๑.๑ ประชากร (Population) ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การมัธยมศึกษาเขต ๓๓ และสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จำนวน ทั้งหมด ๘๖ แห่ง

๓.๒.๒ กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ได้แก่ ตัวแทนนักเรียนจากโรงเรียนในจังหวัดสุรินทร์ จำนวน ๓ แห่ง ๆ ๑๐ คนรวม ๓๐ คน ได้แก่ โรงเรียนวังข่าพัฒนา ตำบลช่างปี อำเภอสี่พระยา วิทยาลัยเกษตรกรรม อำเภอปราสาท และโรงเรียนสำโรงทาบวิทยา อำเภอสำโรงทาบ จังหวัดสุรินทร์ ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) เฉพาะนักเรียนที่มีความสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมเป็นกลุ่มตัวอย่าง

๓.๒.๓ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informant) ในการศึกษาสภาพความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือครูผู้สอนภาษาอังกฤษ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๒๐ คน

๓.๓ เครื่องมือการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีเครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือ ดังมีรายละเอียด ดังนี้

๓.๓.๑ แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์มีลักษณะแบบมีโครงสร้าง ประกอบด้วย ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนที่ ๒ ข้อคำถามเกี่ยวกับความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ

ส่วนการสร้างแบบสัมภาษณ์มีขั้นตอนดังนี้

๑. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นแนวทางในการคิดคำถามสัมภาษณ์

๒. ร่างแบบสัมภาษณ์

๓. นำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยตรวจสอบ

๔. นำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องตรวจสอบเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์

๕. ปรับปรุงแก้ไข

๖. นำแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๓.๒ ชุดฝึกทักษะในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ จำนวน ๘ ชุดประกอบด้วย คือ ชุดที่ ๑ เรื่อง Offering Help ชุดที่ ๒ เรื่อง At the Hospital ชุดที่ ๓ เรื่อง Making an appointment ชุดที่ ๔ เรื่อง Telephoning ชุดที่ ๕ เรื่อง Directions and Locations ชุดที่ ๖ เรื่อง Instructions and Requests ชุดที่ ๗ เรื่อง Occupation ชุดที่ ๘ เรื่อง An invitation

การสร้างชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามขั้นตอนดังนี้ ๑) ศึกษาวิธีการสร้างชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ๒) วิเคราะห์เนื้อหาสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้กิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ๓) สร้างชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบปรนัย ๔ ตัวเลือก จำนวน ๔๕ ข้อ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียน ๔) นำชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อดูชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสามารถวัดได้ครอบคลุมเนื้อหาและวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ๕) นำชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๓ ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของตัวข้อสอบโดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์และเนื้อหาของบทเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นตามเกณฑ์ดังนี้^๑ (ศักดิ์ศรี ปาณะกุล, ๒๕๔๕) ให้คะแนน + ๑ ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ให้คะแนน ๐ ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ให้คะแนน - ๑ ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้จากนั้นผู้วิจัยนำผลการแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยข้อสอบที่มีคุณภาพต้องได้ค่า IOC ตั้งแต่ .๕๐ ขึ้นไป๖) ปรับปรุงข้อสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ๗) นำชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ใน โรงเรียนในจังหวัดสุรินทร์ ที่เคยเรียนเรื่องนี้ไปแล้ว จำนวน ๓๐ คน จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบรายข้อ (Item analysis) เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค ๒๗% ของ จุง เตห์ ฟาน ในโปรแกรมวิเคราะห์ข้อสอบ EVANA แล้วเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง ๐.๒๐ - ๐.๘๐ และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ ๐.๒๐ ขึ้นไปมาใช้ (บุญชม ศรีสะอาด, ๒๕๔๕, หน้า ๘๕) จำนวน ๔๐ ข้อ โดยให้ครอบคลุมตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาตามแผนการจัดการเรียนรู้๘) นำชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง ๐.๒๐ - ๐.๘๐ และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ ๐.๒๐ ขึ้นไป ไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่โรงเรียนในจังหวัดสุรินทร์ จำนวน ๓๐ คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-๒๐ ของ คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน ในโปรแกรมวิเคราะห์ข้อสอบ SPSSแบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่น ๐.๗๐ ขึ้นไปถือว่าใช้ได้ และ ๙) นำชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีคุณภาพไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้การดำเนินการทดลอง

๓.๓.๓ แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แบบทดสอบวัดทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ จำนวน ๓๐ ข้อ

ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีดังนี้

^๑ ศักดิ์ศรี ปาณะกุล. (๒๕๔๕). การประเมินหลักสูตร. (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง).

๑. ศึกษาเอกสาร ตำรา ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและวิธีสร้างแบบทดสอบวัดความทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

๒. ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยให้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหน่วยการเรียนรู้ในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ทดลอง

๓. สร้างแบบทดสอบวัดทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ แบบทดสอบใช้ทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้เพื่อวัดทักษะทางการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามบทบาทที่กำหนด

๔. ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ที่ปรึกษางานวิจัยตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

๖. ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษและเกณฑ์การให้คะแนนที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๕ ท่านตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรง สำหรับ แบบทดสอบจะเป็นการพิจารณาความสอดคล้องของสถานการณ์ที่กำหนดให้กับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้

ให้คะแนน +๑ หมายถึง สถานการณ์มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน ๐ หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสถานการณ์นั้นมีความสอดคล้องกับ เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -๑ หมายถึง สถานการณ์ไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ซึ่งมีค่าเท่ากับ ๐.๕ ขึ้นไป ถือว่า มีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ แบบทดสอบวัดทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ มีค่า IOC เท่ากับ ๐.๖๖-๑.๐๐

ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ๕ ท่าน ตรวจสอบ ซึ่งมีรายชื่อดังต่อไปนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธนู ศรีทอง ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและภาษา

๒. อาจารย์ปัญญาลี เสริมทรัพย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและภาษา

๓. พระครูสุเมธ จันทสิริ ดร. ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

๔. อาจารย์ ดร. ประดิษฐ์ ชื่นบาน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย

๕. อาจารย์ ดร. พิระวัฒน์ อินทร์ทวี ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย

๗. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนโรงเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

๓.๓.๔. แผนการจัดการเรียนรู้การฟัง-พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (CLT) จำนวน ๘ แผน โดยในการนำกิจกรรมทั้ง ๓ กิจกรรม คือ สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ และเกมมาใช้ในการประกอบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยคำนึงถึงความเหมาะสมของกิจกรรมกับเนื้อหา และความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมในแต่ละคาบเรียน

วิธีการสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

๑. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และหลักสูตรสถานศึกษา ในส่วนสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

๒. ศึกษาทฤษฎี หลักการ วิธีการ เนื้อหาที่จะใช้สอน ข้อเสนอแนะจากเอกสาร งานวิจัย เกี่ยวกับการสร้างแผนการสอน เทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ

๓. ศึกษาเทคนิคและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับกลุ่มทดลอง จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๔. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) จำนวน ๘ แผน ๗ ละเอียด ๒ คาบ ที่ประกอบไปด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง Offering Help แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง At the Hospital แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง Making an appointment แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง Telephoning แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง Directions and Locations แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง Instructions and Requests แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง Occupation แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง An invitation

สำหรับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ ๓ ชั้น คือ ชั้นที่ ๑ นำเสนอ (The presentation stage) เป็นขั้นที่ครูนำเข้าสู่บทเรียน โดยอาจให้แรงจูงใจเพื่อให้นักเรียนเกิดความต้องการที่จะเรียนรู้ เพื่อเป็นการนำเข้าสู่บทเรียนใหม่ โดยอาจให้ครูถาม นักเรียนตอบ แล้วครูค่อยสอนเนื้อหาใหม่เพื่อให้นักเรียนจำได้และนำไปใช้ในการฝึกขั้นที่ ๒ ต่อไป ชั้นที่ ๒ ขั้นฝึกปฏิบัติ (The practice stage) เป็นขั้นที่ครูให้นักเรียนฝึกโครงสร้างทางภาษาหรือหน้าที่ภาษาตามที่เรียนมาจากขั้นที่ ๑ โดยอาจจะให้นักเรียนทำงานเป็นคู่หรือกลุ่ม แล้วแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์จำลอง หรืออาจให้เกมเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในการสื่อสาร สามารถนำไปใช้ได้จริงและเป็นแนวทางในการฝึกขั้นที่ ๓ ต่อไปและขั้นที่ ๓ ขั้นผลิตภาษา (The production stage) ขั้นนี้เป็นขั้นนักเรียนใช้ภาษาที่รับรู้และฝึกมาอย่างเต็มที่แล้วในขั้นที่ ๒ มาใช้ในการสื่อสาร ซึ่งนักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างหลากหลาย ไม่ใช่ใช้เพียงตามที่ครูกำหนดเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปและแก้ไขภาษาที่ผิดพลาดให้ถูกต้อง

๕. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมในด้านการใช้ภาษาในการเขียน แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของเชี่ยวชาญและนำแผนการจัดการเรียนรู้แบบการสอนเพื่อการสื่อสารที่เน้นผลสัมฤทธิ์ที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๕ ท่าน ชูติเตม ติววจ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญนี้ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้และด้านการจัดการเรียนรู้ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาในการเขียนโดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด ให้คะแนนเป็น ๕ หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

มาก ให้คะแนนเป็น ๔ หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมาก

ปานกลาง ให้คะแนนเป็น ๓ หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

น้อย ให้คะแนนเป็น ๒ หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อย

น้อยที่สุด ให้คะแนนเป็น ๑ หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

จากนั้นผู้วิจัยนำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณ เพื่อหาค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น แปลผลการประเมินโดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๔.๕๐ – ๕.๐๐ หมายถึง มีความคิดเห็นมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๓.๕๐ – ๔.๔๙ หมายถึง มีความคิดเห็นมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๒.๕๐ – ๓.๔๙ หมายถึง มีความคิดเห็นปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๑.๕๐ – ๒.๔๙ หมายถึง มีความคิดเห็นน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๑.๐๐ – ๑.๔๙ หมายถึง มีความคิดเห็นน้อยที่สุด

นำคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ย ถ้าคำนวณค่าเฉลี่ยได้ตั้งแต่ ๓.๕๐ ขึ้นไป ถือว่าใช้ได้

๖. แก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปใช้จริงกับกลุ่มทดลองต่อไป

๓.๓.๕ แบบวัดความพึงพอใจ

๑. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการ CLT

๒. กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนน เนื้อหาที่จะวัด และเลือกรูปแบบเครื่องมือที่จะวัด

๓. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยการใช้กระบวนการ CLT โดยสอบถามความพึงพอใจในด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้อื่นๆ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ลักษณะของรูปแบบการวัดเป็นแบบใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยมีระดับคะแนน ดังนี้

๕ หมายถึง มีความระดับความพึงพอใจมากที่สุด

๔ หมายถึง มีความระดับความพึงพอใจระดับ มาก

๓ หมายถึง มีความระดับความพึงพอใจระดับ ปานกลาง

๒ หมายถึง มีความระดับความพึงพอใจระดับ น้อย

๑ หมายถึง มีความระดับความพึงพอใจระดับ น้อยที่สุด

ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, ๒๕๔๕ : ๑๐๕ - ๑๐๖)

ค่าเฉลี่ย ๔.๕๑-๕.๐๐ หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย ๓.๕๑-๔.๕๐ หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย ๒.๕๑-๓.๕๐ หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย ๑.๕๑-๒.๕๐ หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐- ๑.๕๐ หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ น้อยที่สุด

๔. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นให้ที่ปรึกษางานวิจัยตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

๕. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๕ ท่านชุดเดิมตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ให้คะแนน +๑ หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อความตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน ๐ หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -๑ หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อความไม่ตรงตามวัตถุประสงค์
 ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ซึ่งมีค่าเท่ากับ ๐.๕
 ขึ้นไปถือว่า มีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้
 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการ
 CLT เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียน มีค่า IOC เท่ากับ ๐.๖๐-๑.๐๐
 ๖. ผู้วิจัยนำแบบวัดความพึงพอใจที่แก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนโรงเรียนที่เป็น
 กลุ่มเป้าหมาย

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้
 ขั้นที่ ๑ การศึกษาความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยการสัมภาษณ์ผู้มี
 ส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และนักเรียน กับโรงเรียนที่เป็น
 กลุ่มเป้าหมาย นำข้อมูลมาวิเคราะห์ นำเสนอเชิงพรรณนา

ขั้นที่ ๒ การทดลองการดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยและคณะทำการทดลองด้วยตนเอง
 โดยดำเนินการตามขั้นตอน คือ ๑) จัดเตรียมเครื่องมือในการวิจัยให้พร้อมก่อนนำไปทดลอง
 ๒) ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบวิธีการสอนภาษา
 เพื่อการสื่อสาร (CLT) ๓) กลุ่มทดลองทำแบบทดสอบหลังเรียน (posttest) ๔) นำกระดาษคำตอบ
 ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตรวจให้คะแนน ๕) นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ผลทางสถิติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล การสอนฟัง-พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (CLT) โดยใช้เครื่อง
 บันทึกเสียง เป็นเครื่องมือใช้สำหรับบันทึกเสียงพูดคุยกันของกลุ่มเป้าหมายขณะที่จัดการเรียนรู้
 บันทึกระหว่างที่กลุ่มเป้าหมายกำลังดำเนินการสอนในชั้นเรียน และการสะท้อนผลบทเรียนและบันทึก
 วิดีโอ ใช้บันทึกภาพพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 ของกลุ่มเป้าหมาย โดยบันทึกให้เห็นพฤติกรรมที่แสดงออกในระหว่างดำเนินการกิจกรรมการเรียน
 การสอนในชั้นเรียนและใช้การสังเกตชั้นเรียนและบันทึกภาพในกิจกรรมการสอนแต่ละขั้นตอนมีผู้ร่วม
 วิจัยทำหน้าที่ บันทึกภาพ ในทุกขั้นตอนของการศึกษาชั้นเรียนได้แก่ การวางแผน การสังเกตการสอน
 บันทึกวิดีโอ ในทุกขั้นตอนของการศึกษาชั้นเรียนหลังจากการสังเกตเสร็จแล้ว ผู้วิจัยทำการบันทึกภาพ
 ใบบงานและผลงานของนักเรียนการบันทึกรายละเอียดของการสังเกตชั้นเรียนถอดเทปวิดีโอการสังเกต
 ชั้นเรียนของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของภาษาที่ได้หรือคำพูด
 พร้อมก็นำภาพมาใช้ในการประกอบ จากนั้นตรวจสอบความสมบูรณ์ในภาพรวมอีกครั้ง

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้
 ๑. วิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์โดยการวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอเชิงพรรณนา
 ๒. หากคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์ข้อมูล
 โดยนำผลการตรวจสอบมาหาค่าเฉลี่ย

๓. วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

๔. วิเคราะห์ความยากง่าย (p) ของข้อคำถามแต่ละข้อ

๕. วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ในการ
วิเคราะห์ข้อมูล

๖. วิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรคูเดอร์ ริชาร์ดสัน ๒๐ (Kuder-
Richardson ๒๐: KR-๒๐)

๗. วิเคราะห์ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้นักเรียนก่อนและหลังการ
ทดลอง โดยใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้
สถิติ t-test แบบ Independent Samples

๓.๖ สูตรสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๖.๑ ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

๑) ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตรของบุญชม ศรีสะอาด^๒ ดังนี้

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

๒) ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

^๒ บุญชม ศรีสะอาด. ๒๕๓๕. หลักการวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ ๓. (กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น). หน้า ๑๐๑-๑๐๓

๓) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนน ใช้สูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนของแต่ละคนยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

๓.๖.๒ สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

๑) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruency : IOC) ใช้สูตรฟวงรัตน์ ทวีรัตน์^๖ ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

๒) ความยากง่ายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้สูตรล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ^๗ ดังนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

^๖ฟวงรัตน์ ทวีรัตน์. (๒๕๓๘). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ ๖. (กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), หน้า ๑๗.

^๗ล้วน สายยศ, อังคณา สายยศ. ๒๕๓๘ *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ ๔. (กรุงเทพฯ : สุวีริยาส์), หน้า ๒๑๐

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากง่ายของข้อสอบ
	R	แทน	จำนวนคนตอบถูก
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

๓) อำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใช้สูตรของบุญชม ศรีสะอาด^๕ ดังนี้

$$r = \frac{R_u - R_l}{f}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	R _u	แทน	จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูก
	R _l	แทน	จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
	f	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำซึ่งกันและกัน

๔) ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร KR-๒๐ (Kuder - Richardson) ของพวงรัตน์ ทวีรัตน์^๖ ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	r _{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	k	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของคนที่ทำถูกแต่ละข้อ
	q	แทน	สัดส่วนของคนที่ทำผิดแต่ละข้อ = 1 - p
	S _t ²	แทน	ค่าความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

^๕บุญชม ศรีสะอาด. (๒๕๔๕). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ ๗. (กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น), หน้า ๘๔
^๖พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (๒๕๔๐). การสร้างและพัฒนาและทดสอบผลสัมฤทธิ์. (กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร), หน้า ๑๒๓.

๓.๖.๓ สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยชุดฝึกทักษะโดยการทดสอบค่าที่ใช้สูตร t - test Dependent ของบุญชม ศรีสะอาด^๗ (๒๕๕๓ : ๑๓๓) ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคะแนนก่อนฝึกและหลังฝึก
	n	แทน	จำนวนผู้เรียน

^๗ บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ ๘. (กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น), หน้า ๑๓๓.

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ และนำเสนอผลการวิจัย แบ่งเป็น ๕ ตอนตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ ๑ ผลการศึกษาสภาพความต้องการเพื่อศึกษาสภาพความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประสิทธิผลของกระบวนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียน ในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT

ตอนที่ ๓ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT ก่อนและหลัง

ตอนที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT

ตอนที่ ๕ องค์กรความรู้จากงานวิจัย

๔.๑ ผลการศึกษาสภาพความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์

การศึกษาสภาพความต้องการเพื่อศึกษาสภาพความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้การสัมภาษณ์ (Interview) กลุ่มผู้ให้มูลหลัก คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ จำนวน ๒๐ คน ตามประเด็นคำถาม ดังนี้

ประเด็นคำถามที่ ๑ : โรงเรียนอยากมีกิจกรรมประเภทใด ในการการเรียนสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

คนที่ ๑ ผู้อำนวยการโรงเรียนปราสาทวิทยาคาร : อยากให้มีกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมกัน หรือจับเป็นคู่หรือกลุ่ม

คนที่ ๒ ผู้อำนวยการโรงเรียนวังข่าพัฒนา : อยากให้มีกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้เกมหรือสื่อการเรียนรู้ที่เด็กเรียนได้อย่างสนุกสนาน

คนที่ ๓ ผู้อำนวยการโรงเรียนสำโรงทาบวิทยาคม: อยากให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เมื่อได้ลองทำอะไรด้วยตนเอง ฝึกใช้ภาษาที่เป็นการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ

คนที่ ๔ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนปราสาทวิทยาคาร :อยากให้มีกิจกรรมที่ทำให้ นักเรียนกล้า แสดงออกมากขึ้นและ การสื่อสารระหว่างนักเรียนเป็นไปโดยอิสระมากกว่าการฝึกใช้ภาษาที่ละคน

คนที่ ๕ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนปราสาทวิทยาคารอยากให้มีกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนสามารถให้เล่าประสบการณ์เหตุการณ์ต่างๆ ของนักเรียน โดยครูอาจให้คำสำคัญต่างๆ

คนที่ ๖ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนปราสาทวิทยาคารอยากให้มีกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนสามารถนำการสนทนาไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้จริง และทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการฝึกใช้ภาษาอย่างจริงจัง

คนที่ ๗ หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศโรงเรียนวังข่าพัฒนาอยากให้มีการจัดสถานการณ์ต่างๆในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่างๆกันไป เช่นการถามทาง ร้านอาหาร การเจ็บป่วย เป็นต้น

คนที่ ๘ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนวังข่าพัฒนา อยากให้มีกิจกรรมAccuracy and Fluency activities เป็นกิจกรรมการอ่านออกเสียงเป็นการอ่านเพื่อฝึกความถูกต้องและความคล่องแคล่ว

คนที่ ๙ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนวังข่าพัฒนาอยากให้มีกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน นักเรียนกล้า แสดงออกมากขึ้น

คนที่ ๑๐ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนวังข่าพัฒนาอยากให้มีกิจกรรมที่ช่วยเรื่องคำศัพท์ และการพูดประโยคยาวๆได้ และมีความมั่นใจ กล้าแสดงออก

คนที่ ๑๑ หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศโรงเรียนสำโรงทาบวิทยาคมอยากให้มีกิจกรรมที่มีการเรียนการสอนที่สนุกสนานไม่เครียดแต่ทำให้นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติ

คนที่ ๑๒ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนสำโรงทาบวิทยาคมอยากให้มีกิจกรรมที่ทำให้การเรียนการสอนนักเรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้นเรียนเกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่างๆ นอกชั้นเรียนได้

คนที่ ๑๓ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนสำโรงทาบวิทยาคมอยากให้มีกิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้านความสัมพันธ์ของข้อความ และ ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย

คนที่ ๑๔ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนสำโรงทาบวิทยาคมอยากให้มีกิจกรรมเน้นการใช้สื่อที่เป็นของจริง (authentic material) เช่น ป้ายประกาศโฆษณา หนังสือพิมพ์รูปภาพ

คนที่ ๑๕ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑อยากให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เรียนแล้วสนุกและได้ความรู้เกี่ยวกับศัพท์ สามารถนำมาพูดสื่อสารได้

คนที่ ๑๖ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒อยากให้มีกิจกรรมให้เล่นเกมต่างๆของภาษา

คนที่ ๑๗ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓อยากให้มีกิจกรรมใช้บทสนทนาต่างๆ และสามารถพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้

คนที่ ๑๘ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔อยากให้มีกิจกรรมที่เน้นการลงมือทำจริงและเรียนแบบไม่เครียด เช่น การเรียนแบบบทบาทสมมติ การแสดงละคร

คนที่ ๑๙ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕อยากให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการใช้คำศัพท์ รู้ไวยากรณ์ที่ถูกต้องและนำไปใช้ได้จริง

คนที่ ๒๐ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖อยากให้มีกิจกรรมที่มีการใช้เนื้อเรื่องและการสร้างฉากและสามารถพูดสื่อสารได้ เช่น บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่งได้

ประเด็นคำถามที่ ๒ : การจัดเนื้อหาสำหรับใช้ในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารว่าจะต้องมีปัจจัยในการสอนในการเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร

คนที่ ๑ ผู้อำนวยการโรงเรียนปราสาทวิทยาคาร อยากให้มีการจัดเนื้อหากิจกรรมการเรียนรู้อย่างบูรณาการ หรือจับเป็นคู่หรือกลุ่ม

คนที่ ๒ ผู้อำนวยการโรงเรียนวังข่าพัฒนา อยากให้มีการจัดเนื้อหาที่มีการแสดงความคิดเห็น ด้วยการปฏิเสธ การรับข้อเสนอ การขอโทษ และการแสดงความคาดหวัง

คนที่ ๓ ผู้อำนวยการโรงเรียนสำโรงทาบวิทยาคมอยากให้มีการจัดเนื้อหาที่อธิบายให้ผู้เรียนได้เข้าใจ และสามารถบอกความหมายของรูปธรรมว่ามีลักษณะอย่างไร และมีความแตกต่างกันอย่างไร โดยสามารถใช้ภาในการสื่อความหมายได้ถูกต้องตรงกัน

คนที่ ๔ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนปราสาทวิทยาคาร อยากให้มีการจัดเนื้อหาที่เกี่ยวกับเรื่องใด เช่นการใช้หน้าที่คำในการถามถึงที่ตั้งของสถานที่ หรือการเรียนไวยากรณ์ในรูปของ Present Tense

คนที่ ๕ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนปราสาทวิทยาคาร อยากให้มีการจัดเนื้อหาที่ใช้ภาษาเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ สุภาพหรือไม่สุภาพ เป็นการเป็นงานหรือร่าเริง

คนที่ ๖ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนปราสาทวิทยาคาร อยากให้มีการจัดเนื้อหาที่ใช้ไวยากรณ์ในการสื่อความหมายต่างๆได้

คนที่ ๗ หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศโรงเรียนวังข่าพัฒนาอยากให้มีการจัดเนื้อหาที่เกี่ยวกับการพูดเสียงสูง-ต่ำเพื่อแสดงทัศนคติหรืออารมณ์

คนที่ ๘ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนวังข่าพัฒนาอยากให้มีการจัดเนื้อหาที่สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมและระยะเวลาที่ใช้ภาษาด้วย

คนที่ ๙ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนวังข่าพัฒนา อยากให้มีการจัดเนื้อหาที่ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น ความถนัด ความเข้าใจ เนื้อหาวิชา ความซาบซึ้งและจินตนาการออกมาเป็นรูปธรรม เช่นสิ่งประดิษฐ์ สมุดภาพ ภาพวาด นิทาน บทกวีหรือบทละคร

คนที่ ๑๐ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนวังข่าพัฒนาอยากให้มีการจัดเนื้อหาการสร้างคำถามและคำตอบ

คนที่ ๑๑ หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศโรงเรียนสำโรงทาบวิทยาลัย อยากให้มีการจัดเนื้อหา โต้ว่าที่ อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆ

คนที่ ๑๒ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนสำโรงทาบวิทยาลัย อยากให้มีการจัดเนื้อหาที่ใช้ในเหตุการณ์จริง เช่น การค้าขาย ทักทายได้

คนที่ ๑๓ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนสำโรงทาบวิทยาลัย อยากให้มีการจัดเนื้อหาการใช้หน้าที่ในการถามถึงที่ตั้งของสถานที่ หรือการเรียนไวยากรณ์ในรูปแบบของ Present Tense

คนที่ ๑๔ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนสำโรงทาบวิทยาลัย อยากให้มีการจัดเนื้อหาบูรณาการที่ใช้กับรายวิชาอื่นได้ เช่น เหตุบ้านการเมือง

คนที่ ๑๕ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ อยากให้มีการจัดเนื้อหาการเรียนไวยากรณ์ในรูปแบบของ Present Tense

คนที่ ๑๖ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒อยากให้มีการจัดเนื้อหาเกี่ยวกับการสื่อสารสามารถพูดถามทางไปสถานที่ที่ต้องการ

คนที่ ๑๗ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ อยากให้มีการจัดเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ไวยากรณ์ต่างๆ

คนที่ ๑๘ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ อยากให้มีการจัดเนื้อหาเกี่ยวกับการถามหรือตอบคำถาม หรือประสบการณ์ต่างๆ นอกชั้นเรียน ได้

คนที่ ๑๙ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ อยากให้มีการจัดเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ Tense ต่างๆ แล้วเข้าใจสามารถนำมาฝึกพูดได้

คนที่ ๒๐ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ อยากให้มีการจัดเนื้อหาอภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆ

ประเด็นคำถามที่ ๓ : วิธีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ควรมีลักษณะอย่างไร

คนที่ ๑ ผู้อำนวยการโรงเรียนปราสาทวิทยาการ : อยากให้มีวิธีการสอนการเรียนรู้แบบร่วมกัน หรือจับเป็นคู่หรือกลุ่ม

คนที่ ๒ ผู้อำนวยการโรงเรียนวังข่าพัฒนา อยากให้มีวิธีการสอนแบบให้ผู้เรียนมีความมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน

คนที่ ๓ ผู้อำนวยการโรงเรียนสำโรงทาบวิทยาคมอยากให้มีการสอนแบบผู้เรียนรู้สึกว่าเมื่อเรียนแล้ว สามารถทำบางสิ่งบางอย่างเพิ่มขึ้นได้นั้นคือ สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ เช่น ในทักษะพูด

คนที่ ๔ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนปราสาทวิทยาคาร อยากให้มีการสอนแบบลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวัน

คนที่ ๕ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนปราสาทวิทยาคาร อยากให้มีการสอนแบบให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นอันดับแรกซึ่งภาษาที่ใช้อาจไม่ถูกต้องนักแต่สื่อความหมายได้ ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ก็ควรคำนึงถึงด้วยเช่นกัน

คนที่ ๖ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนปราสาทวิทยาคาร อยากให้มีการสอนแบบต้องให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษามากๆ

คนที่ ๗ หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศโรงเรียนวังข่าพัฒนาอยากให้มีการสอนแบบทำกิจกรรมการใช้ภาษา กิจกรรมดังกล่าวควรมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง

คนที่ ๘ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนวังข่าพัฒนาอยากให้มีการสอนแบบกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ด้วยเช่น เกม (Games) การแก้ปัญหา (Problem solving) สถานการณ์จำลอง (Simulation) การแสดงบทบาทสมมติ (Role play) ย่อมมีบทบาทสำคัญที่สุดที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษา

คนที่ ๙ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนวังข่าพัฒนา อยากให้มีการสอนแบบกิจกรรมการหาข้อมูลเพิ่มเติม (Information gap) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมที่สุด เพราะผู้เรียนที่ทำกิจกรรมนี้จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง จึงจำเป็นต้องสื่อสารกันเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการ

คนที่ ๑๐ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนวังข่าพัฒนา อยากให้มีการสอนแบบที่มีบรรยากาศอันดีที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน และผู้เรียนกล้า แสดงออกมากขึ้น

คนที่ ๑๑ หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศโรงเรียนสำโรงทาบวิทยาคม อยากให้มีการสอนแบบกิจกรรมการใช้ภาษาควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ด้วย

คนที่ ๑๒ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนสำโรงทาบวิทยาคมอยากให้มีการสอนแบบใช้ภาษาในการแสดงความหมายต่างๆ โดยเฉพาะหัวข้อทั่วไป

คนที่ ๑๓ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนสำโรงทาบวิทยาคมอยากให้มีการสอนแบบเล่นเกมต่างๆ

คนที่ ๑๔ ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนสำโรงทาบวิทยาคมอยากให้มีการสอนแบบการเรียนแบบร่วมมือ

คนที่ ๑๕ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ อยากให้มีการสอนภาษาที่ใช้เกี่ยวกับพฤติกรรมต่างๆเช่นเดียวกับในชีวิตจริง

คนที่ ๑๖ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ อยากให้มีการสอนแบบรู้ความหมายของสำนวนภาษาในรูปแบบต่างๆ

คนที่ ๑๗ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ อยากให้มีวิธีการสอนแบบโต้ตอบและใช้ภาษาในลักษณะของทักษะรวมตั้งแต่เริ่มต้น

คนที่ ๑๘ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ อยากให้มีวิธีการสอนแบบการแสดงบทบาทสมมติ

คนที่ ๑๙ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ อยากให้มีวิธีการสอนแบบการสร้างคำถามและคำตอบ

คนที่ ๒๐ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ อยากให้มีวิธีการสอนแบบโต้ตอบที่ อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆ

สรุป

ความต้องการในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ สามารถสรุปได้ดังนี้

๑. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สรุปได้ว่า กิจกรรมที่จัดให้ต้องสัมพันธ์กับความต้องการในชีวิตจริงของผู้เรียน ควรมีกิจกรรมการสร้างคำถามและคำตอบ มีการอภิปราย ให้คำตอบ ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเรียนเป็นผู้ถาม บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง มีกิจกรรมให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ของตนเอง มีกิจกรรมให้นักเรียนใช้บทสนทนาตามสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน หรืออาจจะมีเกมให้เล่น มีการโต้ตอบที่ อภิปราย แสดงความคิดเห็น

๒. ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สรุปได้ว่า การสอนเพื่อการสื่อสารมีเนื้อหาที่เน้นความสำคัญอยู่ที่ความคิดรวบยอดของความหมายและไวยากรณ์ รวมถึงหน้าที่ในการสื่อความหมาย โดยพิจารณาวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร ความต้องการหรือความตั้งใจของผู้พูด นอกจากนี้ยังคำนึงถึงไวยากรณ์ของภาษารวมทั้งหน้าที่ หัวข้อทั่วไป หัวข้อเฉพาะ และฉากหรือสถานการณ์ของการใช้ภาษาด้วย

๓. วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการพัฒนาทักษะการสื่อสาร สรุปได้ว่า การสอนภาษาตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นถึงหลักเกณฑ์การใช้ภาษา อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้องอีกด้วย ดังนั้นการเรียนการสอนแนวนี้จะต้องเน้นการทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด เช่น มีการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้สนทนาโต้ตอบกันเป็นคู่ กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ มีการสวมบทบาท การเล่นเกม เป็นต้น และการที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้เรียนต้องมีทักษะความสามารถทั้ง ๔ ด้าน นั่นคือความสามารถในด้านกฎเกณฑ์ ไวยากรณ์ ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม ความสามารถด้านความสัมพันธ์ของข้อความ และ ความสามารถด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประสิทธิภาพของกระบวนการฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของกระบวนการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยกำหนดตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ ๗๕/๗๕ โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (E_๑) จำนวน ๘ แผน และหาค่าร้อยละ

ละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการ
เรียน (E_๒) ของกลุ่มตัวอย่าง ดังตารางที่ ๔.๑-๔.๒

ตารางที่ ๔.๑ ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎี CLT
สำหรับนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์

คนที่	รวม คะแนน ก่อน เรียน	คะแนนการฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT									รวม คะแนน หลัง เรียน
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	รวม	
		๓๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	
๑	๑๕	๗	๘	๘	๘	๘	๘	๘	๗	๖๒	๒๓
๒	๑๔	๗	๘	๘	๘	๘	๘	๗	๙	๖๓	๒๔
๓	๑๓	๙	๘	๘	๗	๙	๘	๘	๘	๖๕	๒๒
๔	๑๔	๘	๙	๘	๘	๘	๗	๙	๘	๖๕	๒๔
๕	๑๓	๘	๘	๘	๘	๗	๘	๙	๘	๖๔	๒๕
๖	๑๒	๘	๘	๗	๙	๘	๗	๘	๙	๖๔	๒๓
๗	๑๑	๘	๘	๘	๗	๘	๘	๙	๘	๖๔	๒๔
๘	๑๐	๘	๘	๘	๘	๗	๘	๘	๙	๖๔	๒๖
๙	๑๔	๘	๘	๘	๙	๗	๘	๘	๘	๖๔	๒๔
๑๐	๑๕	๘	๘	๗	๘	๘	๗	๘	๘	๖๒	๒๓
๑๑	๑๖	๘	๘	๘	๘	๘	๘	๘	๙	๖๕	๒๔
๑๒	๑๔	๘	๘	๘	๘	๘	๘	๘	๘	๖๔	๒๓
๑๓	๑๓	๘	๘	๘	๘	๗	๘	๘	๙	๖๔	๒๒
๑๔	๑๒	๗	๙	๘	๘	๘	๘	๘	๘	๖๔	๒๔
๑๕	๑๓	๘	๘	๘	๙	๘	๘	๗	๘	๖๔	๒๓
๑๖	๑๔	๙	๘	๘	๘	๘	๘	๘	๘	๖๕	๒๒
๑๗	๑๕	๘	๗	๘	๘	๘	๙	๘	๙	๖๕	๒๓
๑๘	๑๗	๙	๗	๘	๙	๗	๘	๘	๘	๖๔	๒๓
๑๙	๑๕	๘	๙	๘	๘	๘	๘	๗	๘	๖๔	๒๔
๒๐	๑๓	๙	๘	๘	๘	๗	๘	๘	๘	๖๔	๒๓
๒๑	๑๔	๘	๘	๙	๘	๘	๘	๙	๘	๖๖	๒๒

ตาราง ๔.๑ (ต่อ)

คนที่	รวม คะแนน ก่อน เรียน	คะแนนการการฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT									รวม คะแนน หลัง เรียน	
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	รวม		
	๓๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๘๐	๓๐	
๒๒	๑๒	๘	๘	๘	๗	๘	๘	๘	๘	๘	๖๔	๒๓
๒๓	๑๓	๘	๘	๙	๘	๘	๗	๘	๘	๘	๖๔	๒๔
๒๔	๑๔	๘	๙	๘	๘	๘	๘	๘	๘	๘	๖๕	๒๔
๒๕	๑๕	๘	๘	๗	๘	๘	๘	๘	๘	๘	๖๓	๒๔
๒๖	๑๔	๙	๘	๘	๗	๘	๘	๘	๘	๗	๖๓	๒๓
๒๗	๑๔	๘	๗	๘	๘	๙	๘	๘	๘	๘	๖๔	๒๒
๒๘	๑๔	๘	๘	๘	๘	๘	๘	๘	๘	๘	๖๔	๒๔
๒๙	๑๒	๘	๘	๘	๗	๘	๘	๘	๘	๘	๖๓	๒๓
๓๐	๑๓	๘	๘	๗	๘	๙	๘	๘	๗	๗	๖๓	๒๔
รวม	๔๐๘	๒๔๒	๒๔๑	๒๓๘	๒๓๙	๒๓๗	๒๓๗	๒๔๑	๒๔๔	๑๙๑๙	๗๐๒	
$\bar{X}$	๑๓.๖๐	๘.๐๗	๘.๐๓	๗.๙๓	๗.๙๗	๗.๙๐	๗.๙๐	๘.๐๓	๘.๑๓	๖๓.๙๗	๒๓.๔๐	
S.D	๑.๔๕	๐.๕๒	๐.๔๙	๐.๔๕	๐.๕๖	๐.๕๕	๐.๔๐	๐.๔๙	๐.๕๗	๐.๘๙	๐.๙๓	
%	๔๕.๓๓	๗๗.๖๗	๗๗.๖๗	๘๐.๖๗	๗๘.๐	๗๗.๓๓	๗๙.๓๓	๗๕.๖๗	๗๖.๖๗	๗๙.๙๖	๗๘.๐๐	

จากตารางที่ ๔.๑ แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีค่าเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะการฟัง-พูด เพื่อการสื่อสารโดยใช้กระบวนการ CLT ก่อนทดลอง คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๓๓ และนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการการทำแบบทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ ๗๘.๐๐ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ตารางที่ ๔.๒ สรุปผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎี CLT สำหรับนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์

คะแนน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D	ร้อยละ
คะแนนทดสอบระหว่างเรียน	๘๐	๑๓.๖๐	๐.๙๓	๗๙.๙๖
คะแนนทดสอบหลังเรียน	๓๐	๒๓.๔๐	๑.๔๕	๗๘.๐๐

จากตารางที่ ๔.๒ สรุปผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT คะแนนระหว่างเรียน (E๑) รวม ๑๙๑๙ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๗๙.๙๖ คะแนนทดสอบหลังเรียน ๗๐๒ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๐๐ ดังนั้นค่าประสิทธิภาพ E๑/E๒ เท่ากับ ๗๙.๙๖/๗๘.๐๐ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

๔.๓ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT ก่อนและหลังการพัฒนา

ผู้วิจัยนำผลคะแนนผลการพัฒนาทักษะความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของก่อนและหลังใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามของการวิจัย ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT ก่อนเรียนและหลังเรียนว่าแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยนำคะแนนสอบด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๐ คน ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลการวิเคราะห์ ดังรายละเอียดตารางที่ ๔.๓

ตารางที่ ๔.๓ เปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนโดยใช้กระบวนการ CLT

ทักษะในการฟัง-พูด	N	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D	t-test	sig
ก่อนสอน	๓๐	๓๐	๑๓.๖๐	๐.๙๓	๒๗.๙๗	๐.๐๐**
หลังสอน	๓๐	๓๐	๒๓.๔๐	๑.๔๕		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๐๑

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่าคะแนนการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ =๑๓.๖๐, S.D = ๐.๙๓) คะแนนการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ =๒๓.๔๐, S.D = ๑.๔๕) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent มีค่า t =๒๗.๙๗ ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกระบวนการสอนโดยใช้ทฤษฎี CLT แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ ๒ โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนสอน

๔.๔ ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT

ตารางที่ ๔.๔ ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ นักเรียน		แปล ความหมาย	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
๑.	การนำเสนอชุดฝึกทักษะเน้นงานปฏิบัติ มีความน่าสนใจ	๔.๔๓	๐.๕๐	มาก	๘
๒.	บทเรียนมีภาพและเสียงประกอบ ทำให้เร้า ความ สนใจ	๔.๔๓	๐.๕๐	มาก	๙
๓.	บทเรียนมีสีและขนาดตัวอักษรเหมาะสม	๔.๓๐	๐.๔๗	มาก	๑๒
๔.	การเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะ ทำให้เกิด ความสนุกสนาน ในการเรียนรู้ไม่น่าเบื่อ	๔.๕๓	๐.๕๑	มากที่สุด	๓
๕.	การเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะ ทำให้ บรรยากาศไม่ ตึงเครียดกับการเรียน	๔.๓๗	๐.๔๙	มาก	๑๑

ตารางที่ ๔.๔ ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ
ในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ นักเรียน		แปล ความหมาย	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
๖.	การเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะ ช่วยให้มีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	๔.๔๗	๐.๕๑	มาก	๗
๗.	นักเรียนเห็นว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	๔.๖๗	๐.๔๘	มากที่สุด	๑
๘.	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่องการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้ในชีวิตประจำวัน	๔.๕๗	๐.๕๐	มากที่สุด	๒
๙.	นักเรียนเห็นว่าการเรียนเรื่องการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารช่วยทำให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง	๔.๕๐	๐.๕๑	มาก	๖
๑๐.	การเรียนรู้การฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฝึกให้นักเรียนกล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ	๔.๕๓	๐.๕๑	มากที่สุด	๔
๑๑.	การเรียนรู้เรื่องการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตัวเอง	๔.๕๓	๐.๕๑	มากที่สุด	๕
๑๒.	นักเรียนมีความเพลิดเพลินใจในขณะที่ทำกิจกรรม	๔.๔๐	๐.๕๐	มาก	๑๐
	โดยรวม	๔.๔๘	๐.๑๖	มาก	

จากตารางที่ ๔.๔ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ๕ ข้อ ระดับมาก ๗ ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากที่สุด ๓ อันดับแรก คือ นักเรียนเห็นว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่องการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้ในชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะ ทำให้เกิด ความสนุกสนานในการเรียนรู้ไม่น่าเบื่อ และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ๓ อันดับท้าย คือ นักเรียนมีความเพลิดเพลินใจในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะ ทำให้บรรยากาศไม่ตึงเครียดกับการเรียนและบทเรียนมีสีและขนาดตัวอักษรเหมาะสม

๔.๕ องค์ความรู้จากงานวิจัย

องค์ความรู้ที่ได้จากกระบวนการ CLT

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT สามารถสรุปองค์ความรู้จากการวิจัยได้ดังนี้

๑. การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

๑.๑ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรมีความสัมพันธ์กับความต้องการในชีวิตจริงของผู้เรียน ควรมิกิจกรรมการสร้างคำถามและคำตอบ มีการอภิปราย ให้คำตอบ ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเรียนเป็นผู้ถาม บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง มีกิจกรรมให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ของตนเอง มีกิจกรรมให้นักเรียนใช้บทสนทนาตามสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน หรืออาจจะมีเกมให้เล่น มีการโต้ว่าที่ อภิปราย แสดงความคิดเห็น

๑.๒ ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ การสอนเพื่อการสื่อสารมีเนื้อหาที่เน้นความสำคัญอยู่ที่ความคิดรวบยอดของความหมายและไวยากรณ์ รวมถึงหน้าที่ในการสื่อความหมาย โดยพิจารณาวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร ความต้องการหรือความตั้งใจของผู้พูด นอกจากนี้ยังคำนึงถึงไวยากรณ์ของภาษารวมทั้งหน้าที่ หัวข้อทั่วไป หัวข้อเฉพาะ และฉากหรือสถานการณ์ของการใช้ภาษาด้วย

๑.๓. วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการพัฒนาทักษะการสื่อสาร การสอนภาษาตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นถึงหลักเกณฑ์การใช้ภาษา อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้องอีกด้วย ดังนั้นการเรียนการสอนแนวนี้จะต้องเน้นการทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด เช่น มีการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้สนทนาโต้ตอบกันเป็นคู่ กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ มีการสวมบทบาท การเล่นเกม เป็นต้น และการที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้เรียนต้องมีทักษะความสามารถทั้ง ๔ ด้าน นั่นคือความสามารถในด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม ความสามารถด้านความสัมพันธ์ของข้อความ และ ความสามารถด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย

๒. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT

๒.๑ กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในบริบทที่คล้ายกับชีวิตจริง กิจกรรมหลักในงานวิจัยนี้ประกอบด้วย กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล กิจกรรมการแสดงบทบาท สมมติ และกิจกรรมสถานการณ์จำลอง ทั้งสามกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่คล้ายกับบริบทชีวิตจริง โดยการให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือใช้ภาษาเพื่อหาข้อมูลที่ตนเองขาดจากคู่สนทนา และเมื่อผู้เรียนสวมบทบาทเป็นบุคคลอื่นหรือสมมติว่าตนเองกำลังอยู่ในสถานการณ์นั้น ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งคล้ายกับชีวิตจริงมากที่สุด สอดคล้องกับ Finocchario and Brumfit (as cited in Viriyachitra, et al, ๒๐๑๒, p.๒๙) ที่ว่าการใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจริงในชีวิตประจำวันโดยผู้เรียนยอมเสี่ยงและรู้จักเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบริบท สำหรับงานวิจัยครั้งนี้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ปรากฏอยู่ในแต่แผนการสอนช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาในค้นหาข้อมูลที่ตนขาดหายไป อีกทั้งผู้เรียนยังได้เข้าไปอยู่ในสถานการณ์จำลองที่ต้องตัดสินใจในการทำสิ่งต่างๆ เช่น

หากมีชาวต่างชาติมาทางผู้เรียนจะสามารถบอกทาง และแนะนำเขาได้อย่างไร จึงกล่าวได้ว่า กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารช่วยส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะการฟัง-พูดของผู้เรียนได้ โดยผู้เรียนต้องใช้ภาษาอังกฤษอย่างแท้จริงในการสนทนา

๒.๒ กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารส่งเสริมความรู้ด้านภาษาให้กับผู้เรียนอันเป็นประโยชน์ต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ในด้านองค์ประกอบของความหมายในภาษานั้นเมื่อภาษามีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียน ภาษาจะส่งเสริมกระบวนการการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ (Richards & Rodgers, ๒๐๐๓, p.๑๖๑) ในการเรียนการสอนของทุกแผน ผู้เรียนได้เรียนเนื้อหาของภาษารวมถึงหน้าที่ทางภาษา อันเป็นประโยชน์ในการสื่อสาร โดยการทำกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแต่ละครั้ง ผู้เรียนต้องรู้จักเนื้อหาภาษาและหน้าที่ทางภาษาก่อนที่จะทำกิจกรรม กล่าวคือ ผู้วิจัยให้ข้อมูลทางภาษาและอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจในตัวภาษาก่อน ต่อด้วยการให้ผู้เรียนฝึกพูดและฝึกใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนได้รับข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับนัดหมายกับเพื่อนว่าจะไปที่ร้านอาหาร และสั่งอาหารอย่างไร ซึ่งผู้เรียนจะสนใจและสนุกกับการที่ใช้บทบาทสมมติและทำให้พวกเขามีความมั่นใจขึ้นได้ จากนั้นผู้เรียนได้เรียนไวยากรณ์และหน้าที่ทางภาษาเกี่ยวกับการแนะนำผู้อื่นเกี่ยวกับนัดหมายกับเพื่อนว่าจะไปที่ร้านอาหาร และสั่งอาหารดังกล่าวผ่านกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นอกจากนี้การทำกิจกรรมเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสนทนากันอย่างแท้จริง เมื่อผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่มีความหมาย จะทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำภาษาและใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว อีกทั้งยังทำให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาได้อย่างเต็มที่อีกด้วย สอดคล้องกับ Larsen-Freeman (๒๐๐๐, pp.๑๒๙-๑๓๐) ที่ให้ความเห็นว่าในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นมีลักษณะเฉพาะ คือ ความตั้งใจในการสื่อสารของผู้เรียน โดยผู้เรียนจะใช้ภาษาผ่านกิจกรรมที่ส่งเสริมการสื่อสาร ซึ่งการเรียนเช่นนี้จะ ช่วยกระตุ้นผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียนภาษามากยิ่งขึ้น รู้สึกว่าตนกำลังได้เรียนภาษาที่เป็นประโยชน์ สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารความหมายได้ ทางด้าน Littlewood (๑๙๘๘, pp.๑๗-๑๘) กล่าวว่า หากผู้เรียนมองเห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาในชั้นเรียนว่าผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารกับผู้อื่น ผู้เรียนจะมีความสนใจ และช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้มากขึ้น นั่นหมายความว่า การใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่มีความหมาย ส่งผลให้ผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียนมากขึ้นจากการได้ใช้ภาษาอย่างแท้จริงอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดของผู้เรียน ๒.๓ กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นโดยการได้ฝึกการใช้ภาษาจากงานที่ได้รับมอบหมาย สอดคล้องกับ Richards and Rodgers (๒๐๐๓, p.๑๖๑) ที่กล่าวว่า ในส่วนของงานที่มอบหมาย จะกล่าวได้ว่า กิจกรรมการใช้ภาษาที่มีการฝึกปฏิบัติหรือทำงานอย่างมีความหมายจะส่งเสริมการเรียนรู้ ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้เรียนได้รับมอบหมายงานโดยต้องใช้ภาษาผ่านชิ้นงานหรือภาระงานเหล่านั้น ทั้งในรูปแบบการอ่าน การเขียน รวมถึงการฟัง-พูดอีกด้วย ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ข้อมูล ทางด้านภาษา ทั้งคำศัพท์ ไวยากรณ์และหน้าที่ทางภาษาโดยอธิบาย และให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างการใช้ภาษาจากการอ่านหรือบทสนทนา และตอบคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ ผู้เรียนจึงได้ฝึกการใช้ภาษาจากงานที่ได้รับมอบหมาย ดังนั้นเมื่อผู้เรียนได้ใช้ภาษาผ่านงานที่ได้รับมอบหมาย จึงทำให้ความสามารถในการฟัง-พูดของผู้เรียนดีขึ้น

๒.๔ การใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารช่วยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ไม่รู้มาก่อน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพูดได้อย่างอิสระ กิจกรรมที่มีการทำงานเป็นกลุ่มทำให้มีการสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ผู้เรียนรู้สึกวางใจ ยอมรับซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเกร็ง ไม่ต้องฝืนที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูล กล้าที่จะถามทั้งผู้วิจัยและเพื่อนในสิ่งที่ตนเองไม่เข้าใจ และกล้าแสดงออกมากขึ้น ทั้งนี้ในช่วงแรกของการเรียน ผู้เรียนไม่ได้มีความสนิทสนมระหว่างผู้เรียนด้วยกันและผู้เรียนกับผู้สอนมากนัก จะเห็นได้ว่าคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดของผู้เรียนอยู่เพียงระดับพอใช้ แต่ในช่วงหลัง ผู้เรียนสามารถทำคะแนนได้ดีขึ้นทั้งนี้เป็นเพราะเมื่อผู้เรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนมีความสนิทกันมากขึ้น ไม่เขินอายที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลทางด้านเนื้อหา รวมถึงคำศัพท์และกฎเกณฑ์ทางด้านภาษา นอกจากนี้ ด้วยบทบาทของผู้วิจัยหรือผู้สอนเป็นผู้ให้ความสะดวกแก่ผู้เรียน จึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม ผู้วิจัยคอยให้คำปรึกษาและให้กำลังใจแก่ผู้เรียน เช่นเมื่อ ผู้เรียนไม่เข้าใจในส่วนไหน ก็ถามผู้วิจัยโดยไม่มีเขินอาย โดยผู้วิจัยก็ให้คำปรึกษาอย่างเต็มที่ ทั้งนี้หลังจากประเมินความสามารถในการฟัง-พูดของผู้เรียนแล้ว ปรากฏว่าผู้เรียนได้คะแนนความคล่องแคล่วในการพูดไม่ตนัก อย่างไรก็ตามคะแนนความพยายามในการสื่อสารกลับค่อนข้างสูงอันเนื่องมาจากความไม่เขินอาย ทำให้ผู้เรียนมีความพยายามในการสื่อสารกับเพื่อนเป็นอย่างมาก สำหรับการทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม Light (as cited in Burke, ๒๐๑๑, p.๙๓) กล่าวว่า เมื่อผู้เรียนใช้เวลาในการทำงานเป็นกลุ่ม ผู้เรียนจะเข้าใจในหัวข้อที่ตนเรียนมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถช่วยพัฒนาทักษะต่างๆ เช่น ทักษะการสื่อสารของผู้เรียนได้อีกด้วย สอดคล้องกับ Littlewood (๑๙๘๘, pp.๑๗-๑๘) ที่กล่าวว่า กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีสัมพันธ์ที่ดีระหว่าง ผู้เรียนด้วยกันและผู้เรียนกับผู้สอน ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ มีความเมตตาเห็นอกเห็นใจกัน และยังช่วยสร้างสิ่งแวดล้อมที่สนับสนุนให้ผู้เรียนแต่ละคนได้มีความสามารถในการเรียนรู้ได้อย่างดีอีกด้วย

สรุปได้ว่า การใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารช่วยเพิ่มพูนความสามารถด้านการฟัง-พูดของผู้เรียนได้ เนื่องจากกิจกรรมที่ใช้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในบริบทที่คล้ายกับชีวิตจริง ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ตนเรียนเข้ากับการใช้ชีวิตได้ อีกทั้งให้ข้อมูลทางด้านองค์ประกอบของภาษาที่มีความหมายกับผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่มีความหมายในการสื่อสาร นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้รับงานหรือฝึกปฏิบัติอันเป็นการส่งเสริมความรู้ในตัวภาษาและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอีกด้วย และเนื่องจากกิจกรรมที่ใช้มีความหลากหลาย เป็นกิจกรรมสื่อสารระหว่างเพื่อนและผู้วิจัย จึงสร้างความสัมพันธ์และความรู้สึกยอมรับซึ่งกันและกันทำให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ตนไม่รู้ อันส่งผลช่วยพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๑.๑. สภาพความต้องการการจัดการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ พบว่า

๑) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สรุปได้ว่า กิจกรรมที่จัดให้ต้องสัมพันธ์กับความต้องการในชีวิตจริงของผู้เรียน ควรมีโอกาสการสร้างคำถามและคำตอบ มีการอภิปรายให้คำตอบ ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเรียนเป็นผู้ถาม กิจกรรมบอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง มีกิจกรรมให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ของตนเอง มีกิจกรรมให้นักเรียนใช้บทสนทนาตามสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน หรืออาจจะเล่นเกมให้เล่น มีการโต้วาที่ อภิปราย แสดงความคิดเห็น

๒) ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สรุปได้ว่า การสอนเพื่อการสื่อสารมีเนื้อหาที่เน้นความสำคัญอยู่ที่ความคิดรวบยอดของความหมายและไวยากรณ์ รวมถึงหน้าที่ในการสื่อความหมาย โดยพิจารณาวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร ความต้องการหรือความตั้งใจของผู้พูด นอกจากนี้ยังคำนึงถึงไวยากรณ์ของภาษารวมทั้งหน้าที่ หัวข้อทั่วไป หัวข้อเฉพาะ และฉากหรือสถานการณ์ของการใช้ภาษาด้วย

๓) วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการพัฒนาทักษะการสื่อสาร สรุปได้ว่า การสอนภาษาตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นถึงหลักเกณฑ์การใช้ภาษา อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้องอีกด้วย ดังนั้นการเรียนการสอนแนวนี้จะต้องเน้นการทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด เช่นมีการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้สนทนาโต้ตอบกันเป็นคู่ กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ มีการสวมบทบาท การเล่นเกม เป็นต้น และการที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้เรียนต้องมีทักษะความสามารถทั้ง ๔ ด้าน นั่นคือความสามารถในด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม ความสามารถด้านความสัมพันธ์ของข้อความ และ ความสามารถด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย

๕.๑.๒. ชุดฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ ๗๗.๘๐/๘๖.๔๔ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ๗๕ / ๗๕

๕.๑.๓ ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT หลังพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๕.๑.๔ ความพึงพอใจต่อการฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT โดยรวมอยู่ในระดับมาก

๕.๒ อภิปรายผล

จากการดำเนินการวิจัยการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดสุรินทร์ พบประเด็นที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

๑. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT มีประสิทธิภาพเท่ากับ ๗๗.๘๐ / ๘๖.๔๔ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ๗๕/๗๕ หมายความว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเฉลี่ยร้อยละ ๘๖.๔๔ และสามารถทำคะแนนแบบทดสอบทักษะการพูด หลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ ๗๗.๘๐ ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ๗๕/๗๕ สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งหมด ๘ แผน แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้สามารถกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบโดยศึกษา แนวคิดทฤษฎีกระบวนการเรียนรู้แบบ CLT และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ชุดฝึกทักษะโดยใช้กระบวนการ CLT มีความเหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสนุกสนาน การวัดผลประเมินผลมีความเหมาะสมกับเนื้อหา เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด โดยผู้วิจัยได้คำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก ซึ่งเครื่องมือต่าง ๆ ได้พัฒนาตามขั้นตอนผ่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและดำเนินการแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทำให้กิจกรรมที่สร้างขึ้นมามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอนและประเมินผล (๒๕๔๘ : ๑๐๑) กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน เขียนด้วยการใช้ภาษาอังกฤษได้ในสถานการณ์จริงรวมทั้งการศึกษาค้นคว้า และการประกอบอาชีพโดยใช้แนวการสอนแบบผสมผสาน และใช้กิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกชั้นเรียน ตลอดจนสื่อที่หลากหลายอันจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้อย่างสนุกสนานและเพลิดเพลิน เนื้อหาที่นำมาใช้ พัฒนาความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการให้ผู้เรียนเกิดการปฏิสัมพันธ์และร่วมมือกันปฏิบัติงาน (Task-based Learning) โดยใช้รูปแบบของสาร (text type) หลายประเภท เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ประสบการณ์ภาษาอังกฤษที่กว้างขวางและทันสมัย และประเมินผลอย่างสม่ำเสมอด้วยวิธีการหลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการในการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ Larsen-Freeman (๒๐๐๐, pp.๑๒๙-๑๓๐) ที่ให้ความเห็นว่าในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นั้นมีลักษณะเฉพาะ คือความตั้งใจในการสื่อสารของผู้เรียน โดยผู้เรียนจะใช้ภาษาผ่านกิจกรรมที่ส่งเสริมการสื่อสาร ซึ่งการเรียนเช่นนี้จะ ช่วยกระตุ้นผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียนภาษามากยิ่งขึ้น รู้สึกว่าตนกำลังได้เรียนภาษาที่เป็นประโยชน์ สามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้ ทางด้าน Littlewood (๑๙๘๘, pp.๑๗-๑๘) กล่าวว่า หากผู้เรียนมองเห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาในชั้นเรียนว่าผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารกับผู้อื่น ผู้เรียนจะมีความสนใจ และช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้มากขึ้น นั้นหมายความว่า การใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้ผู้เรียนได้ใช้

ภาษาที่มีความหมาย ส่งผลให้ผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียนมากขึ้นจากการได้ใช้ภาษาอย่างแท้จริง อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดของผู้เรียน

๒. ชุดฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของ ทฤษฎี CLT มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ ๗๗.๘๐/๘๖.๔๔ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ๗๕/๗๕ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อารีรัตน์ อีหวัน (๒๕๕๙) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนเทศบาล ๒ (บ้านมลายูบางกอก) จังหวัดยลา ผลการวิจัยพบว่า ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ มีประสิทธิภาพเท่ากับ ๘๓.๒๖/๘๔.๕๔ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ (๘๐/๘๐)

๓. ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้ กระบวนการของทฤษฎี CLT หลังพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ สอดคล้องกับงานวิจัย อารีรัตน์ อีหวัน (๒๕๕๙) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนเทศบาล ๒ (บ้านมลายูบางกอก) จังหวัดยลา ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อ พัฒนาความสามารถด้านการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พบว่า มีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๔. ความพึงพอใจต่อการฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้ กระบวนการของทฤษฎี CLT โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมการพัฒนาทักษะการ สื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการ CLT เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน ทำให้บรรยากาศในการเรียน การสอนระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี นักเรียนมีจิตใจอารมณ์ที่พร้อมในการเรียนรู้ สอดคล้อง กับคำสัมภาษณ์ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ว่า กิจกรรมที่จัดให้ต้องสัมพันธ์กับความ ต้องการในชีวิตจริงของผู้เรียน ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนเพิ่มพูน ทักษะทางด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง จากข้อมูลในแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อ การเรียนรู้ พบว่า นักเรียนเห็นว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง การฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับงานวิจัยของดวงทิพย์ โสฬสเสาวภาคย์ (๒๕๕๗ : บทคัดย่อ) ได้ ทำการศึกษาการพัฒนากิจกรรมสถานการณ์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการใช้กิจกรรมสถานการณ์ในการเรียนรู้ในระดับมาก

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๑ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

๕.๑.๑ จากผลการวิจัยทำให้กล่าวได้ว่าจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สามารถนำไปใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษา สามารถนำกิจกรรมนี้ไปดัดแปลง หรือนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติจริง ซึ่งจะเป็พื้นฐานในการเรียนในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

๕.๑.๒ ครูควรรู้จักยืดหยุ่นเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมในชุดกิจกรรมแต่ละชุดเนื่องจากนักเรียนบางคนมีทักษะในการเรียนช้าและครูควรตรวจสอบพิจารณาหาข้อมูลของนักเรียนหลังการทดสอบ เพื่อดูว่าเรื่องใดหรือกิจกรรมใดที่นักเรียนมีความรู้แล้วครูผ่านกิจกรรมนั้นไปหรือทบทวน เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนและครบกระบวนการ

๕.๑.๓ ครูควรศึกษาแนวทางการวัดผลประเมินผลให้หลากหลายวิธีโดยเฉพาะการวัดผลประเมินผลจากสภาพจริงของผู้เรียน และสภาพจริงของการเรียนการสอน จากพฤติกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงออก ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นความสามารถและสมรรถภาพของผู้เรียน และจากการลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งจะชี้ให้เห็นการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาของตนเอง ลักษณะภาษาที่นำมาประเมินควรเป็นภาษาที่ใช้สถานการณ์สื่อสารตามสภาพจริง การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรวัดให้ครอบคลุมองค์ประกอบทางภาษา อันประกอบด้วยความรู้เรื่องเสียง คำศัพท์ โครงสร้าง การใช้ภาษาในสถานการณ์ และกลวิธีในการสื่อสาร

๕.๒ ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

๕.๒.๑ ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีธรรมชาติโดยใช้สื่อดิจิทัลอยู่กับทักษะฟัง-พูด

๕.๒.๒ ควรมีการศึกษาตัวแปรต่างๆ ที่อาจมีผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนหลังจากที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ

๕.๒.๓ ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอนของวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนและแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารในระดับสูงขึ้น

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย

๑.๑ หนังสือ

- กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๓). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กิติมา สุรสุนธิ. (๒๕๔๕). **ความรู้ทางการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน.
- กุลยา เบญจกาญจน์. (๒๕๓๐) “การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.” **มิตรครู** ๒๙,๓ (มีนาคม): ๒๒.
- ชัยฤทธิ์ ศิลาด. (๒๕๔๔). **คู่มือการเขียนแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ฯ.
- ชัยฤทธิ์ ศิลาด. (๒๕๔๔). **คู่มือการเขียนแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ฯ.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (๒๕๓๓). **เทคโนโลยีการศึกษา : ทฤษฎีและการวิจัย**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชูปทอง กว่างสวาสดี. (๒๕๔๙). **การสอนภาษาอังกฤษ**. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (๒๕๔๕). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (๒๕๓๕). **หลักการวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (๒๕๓๕). **หลักการวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ ๘. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (๒๕๓๘). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (๒๕๔๐). **การสร้างและพัฒนาและทดสอบผลสัมฤทธิ์**. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ล้วน สายยศ, อังคณา สายยศ. (๒๕๓๘). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณิ โสมประยูร. (๒๕๓๗). **การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สังต์ อุทรานนท์. (๒๕๓๒). **พื้นฐานหลักการพัฒนาหลักสูตร**. กรุงเทพฯ: เซนต์เตอร์พับลิเคชั่น.
- สมยศ แม่นแย้ม (๒๕๔๓). **ครูไทยสอนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (๒๕๓๕). **การนิเทศการศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักทดสอบทางการศึกษา, กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๔๖). **ระบบประกันคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษา : กรอบและแนวทางการดำเนินงาน**. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๔๘). **การประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ตามหลักสูตรการศึกษานพฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔**. กรุงเทพฯ : กลุ่มส่งเสริมการเรียน การสอนและประเมินผลสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

สุขุมาวดี ขำหิรัญ. (๒๕๓๗). **วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพิน บุญชูวงศ์. (๒๕๔๔). **หลักการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ ๙. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (๒๕๔๐). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

สุมิตรา อังวัฒนกุล . (๒๕๔๐) . **วิธีสอนภาษาอังกฤษ** . พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน. (๒๕๕๗). **อึ้ง ผลการสอบภาษาอังกฤษไทยติดกลุ่มแย่**. ฉบับที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๗.

อรุณี วีระยจิตรา และคณะ. (๒๕๕๕). **เหลียวหน้าและหลังการสอน ภาษาอังกฤษ**, กรุงเทพฯ : ส.เอเชียเพรส.

อัจฉรา วงศ์โสธร. (๒๕๓๙). **เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญ ทัศน์.

๑.๒ งานวิจัย

ดวงทิพย์ โสฬสเสาวภาคย์. (๒๕๕๗). **การพัฒนากิจกรรมสถานการณ์จำลอง เพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรี สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ**. เพชรบุรี : วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี.

อัมราภรณ์ หนูยอด และ ณัฐกร หิรัญโท. (๒๕๕๘). **การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตาม แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้วยนวัตกรรมการศึกษาชั้นเรียนสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย**. สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

อาทิตย์ อินตะแก้ว. (๒๕๖๐). **การศึกษาและพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ระดับอุดมศึกษาเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ: การวิจัยแบบ ผสมผสานวิธีการ**. ปริญญาานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อารีรัตน์ อีห้วน. (๒๕๕๙). **การพัฒนาชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถด้าน การเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ**. โรงเรียนเทศบาล ๒ (บ้านมลายูบางกอก) จังหวัดยลา.

๒. ภาษาอังกฤษ

- Al-Saadat, Abdullah, and Afifi, Elhami. (1997, July -September). "Role-Playing for Inhibited Students in Paternal Communities," **Forum**. 35(3) : 43.
- Bachman, L. F., & Palmer, A. S. (1982). The construct validation of some components of communicative proficiency. **TESOL Quarterly**, 16(4) : 449-465.
- Canale, M., & Swain, M. (1980). **Theoretical Bases of Communicative Approaches to Second Language Teaching and Testing**. Applied Linguistics.
- Dudney, Gary D. (1983). Hidden-information role plays. **English Teaching Form**, 3(21) : 30-31.
- Finocchiaro, M. (1982). **The Functional National Approach : From the Theory to Practice**. New York: Oxford University.
- Fiona Richards. (2000). **Role playing in the classroom: A tourism experience**. Tourism Program : James Cook University.
- Gerlach, Vernon S. and Donald P. Ely. (1971). **Teaching and media: A systematic approach**. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice -Hall, Inc.
- Halliday, M. A. K. (1982). **Linguistics in teacher education**. Linguistics and the Teacher, 10-15.
- Harmer Jeremy, (1993). **Teaching and learning grammar**. Longman. pp.86
- Hymes, Dell H. (1979). **The Communicative Approach to Language Teaching**. London : Oxford University Press.
- Hymes, Kendy. (March 1981). "Student Teaching Reflective Practice," **Teacher Education** 28,3: 4-7.
- Larsen-Freeman, D, (2000). **Techniques and principles in language teaching**. Oxford: Oxford University Press.
- Littlewood, W. (1988). **Communicative language teaching**. New York: Cambridge University Press.
- Littlewood, W. (1990). **Communicative Language Teaching**. 18th ed. Cambridge : Cambridge University Press.

- Littlewood, William. (1981). "Foreign and School Language learning Language and Its Implications for the Classroom." **Educational Journal** 21,9 (September) : 17-18.
- Richards JC, Rodgers TS (1995). **Approaches and Methods in Language Teaching**. A description and analysis. Cambridge: CUP.
- Richarods, j. & Rodgers, T (2002). **Approaches and Methods in Language Teaching**. (2nd ed). (Cambridge University Press, USA.
- Rusbult, C. E., Johnson, D. J., & Morrow, G. D. (1986). Impact of couple patterns of problem solving on distress and nondistress in dating relationships. **Journal of Personality and Social Psychology**, 50(4), pp.744-753.
- Savignon, S. (1983). **Communicative Competence: Theory and Classroom Practice**. Massachussts: Addison-Wesley Publishing Company.
- Savignon, S. (1983). **Communicative Competence: Theory and Classroom Practice**. Massachussts: Addison-Wesley Publishing Company.
- Savignon, S. (1997). **Communicative competence: Theory and classroom practice** (2nd ed.). New York: McGrawHill.
- Savignon, S. J. (1991). **Communicative language teaching state of the art**. TESOL Quarterly, 25, 261-275.
- Savignon, S.J. (1982). **Communicative Competence:Theory and classroom practice**. Reading, MA: Addison-Wesley.
- Spada, N. (1987). Relationships between instructional differences and learning outcomes: A process-product study of communicative language teaching. **Applied Linguistics**, 8, 137-161.
- Widdowson, H. G. (1978). **Teaching Language as Communication**. Oxford: Oxford University Press.
- Wilkins, D.A. (1976). **Second-Language Learning and Teaching**. London: Edard Arnold.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
บทความวิจัย

**การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน
ในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT
A Development of English Communication Skills of the Student in
Surin Province by using CLT Theory**

ณัชปภา โพธิ์พุ่ม, พระปรัชญา ชยวฑูโธ/ถิ่นแฉวและทองพูล ชุมคำ
อาจารย์ประจำหลักสูตร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาจารย์ประจำหลักสูตร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาจารย์ประจำหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

*****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) เพื่อศึกษาสภาพความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ ๒) เพื่อพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT ๓) เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT ก่อนและหลังการพัฒนา และ ๔) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงทดลอง การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก(In-depth interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน ๒๐ คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purport Sampling) กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ จำนวน ๓๐ คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์ แบบฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT และแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนวิจัย One-Group Pretest-Posttest Design สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูล ได้แก่ การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ E๑/E๒ และ t-test ชนิด Dependent Samples ผลการวิจัยพบว่า

๑. สภาพความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมควรจัดให้สัมพันธ์กับความต้องการในชีวิตจริงของผู้เรียน มีการคำถามและคำตอบ กิจกรรมให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ของตนเอง บทสนทนาตามสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน หรือ อาจจะมีเกมให้เล่น มีการโต้ว่าที่ อภิปราย แสดงความคิดเห็น ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ควรมีเนื้อหาที่เน้นความสำคัญอยู่ที่ความคิดรวบยอดของความหมาย

และไวยากรณ์ รวมถึงหน้าที่ในการสื่อความหมาย หัวข้อทั่วไป หัวข้อเฉพาะ และฉากหรือสถานการณ์ของการใช้ภาษาและวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการพัฒนาทักษะการสื่อสาร เน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นถึงหลักเกณฑ์การใช้ภาษา ให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้อง การทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด

๒. ชุดฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ ๗๙.๙๖ /๗๘.๐๐ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

๓. ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT หลังพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

๔. ความพึงพอใจต่อการฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การพัฒนาทักษะการสื่อสาร, กระบวนการเรียนรู้ตามทฤษฎี CLT

Abstract

The purposes of this research were:1) to study the needs of English Teaching of students in the province.2) to develop a training set of English communication skills of students in Surin province, using a process of CLT theory.3) to compare the results to develop English communication skills of students in Surin province, using the process of theory development CLT before and after. And 4) to study the satisfaction to English communication skills training of students in Surin province, using the process of CLT theory

This research was a mix research, qualitative research and experimental research. Qualitative research by in-depth interview with key information the number of 20 people by purport sampling.The target group used in the experiments include secondary school students in Surin the number of 30 people by cluster random sampling.The research tools were : interview, English communication skill exercises of students in Surin province, using the process of CLT theory and English communication skill tests.This research used One–Group Pretest–Posttest Design. Statistics used in the data comparative analysis were the efficiency of the activities which was E1/E2 and t–test type dependent samples

This study found that

1. The requirement of English learning of students in Surin province found that the activities should provide relative to the needs of students in real life. There are questions and answers in activities for students to share their experiences, dialogue according to various places in the community. or there may be games to play debate, discussion. The content used in teaching and learning in English communication should have focused on the concept of meaning and grammar. Including the duty to convey in general, specific topics and scene or the situation of language and teaching according methods in the teaching for develop communication skills. Focus on the use of the language of the learner more emphasis to the rules for using the language. Give the importance of fluency in language use and accuracy. Activities to practice the nearby real life situations as possible.

2. A training set of English communication skills of students in Surin province using the CLT theory that efficiency was at 79.96 / 78.00. which is higher than the criterion.

3. The compare results to develop English communication skills of students in Surin province, using the process of CLT theory high after than before to develop statistically significance at the 0.01

4. The satisfaction to practice English communication skills of students in the process of Surin province by using theory CLT were at a high level.

Keywords : : communication skill development; learning CLT theory

บทนำ

ยุคปัจจุบันที่โลกกำลังเดินไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วด้วยบทบาทของเทคโนโลยีและการสื่อสารเป็นตัวขับเคลื่อน จำเป็นอย่างยิ่งที่มนุษย์ต้องมีทักษะการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งทักษะความเป็นนานาชาติ เป็นอีกทักษะหนึ่งที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ โดยหมายถึงเยาวชนผู้เรียนมีทักษะในการติดต่อสื่อสาร มีความรู้ ความเข้าใจในบุคคลต่างวัฒนธรรมกัน และสามารถปฏิบัติหรือร่วมงานกับบุคคลดังกล่าวได้ บทบาทของภาษาจึงมีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์ กับทักษะความเป็นนานาชาติ ในฐานะเป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ทักษะภาษาแม่และภาษาโลก ถือเป็น

ส่วนหนึ่งของสาระวิชาหลักที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียน เรียนรู้ เพื่อที่จะดำรงชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ได้เช่นกัน^๑ ซึ่งทักษะด้านภาษาแม่ ทักษะภาษาโลก ในที่นี้คือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญกับการที่ไทยเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน (ASEAN Economics Community - AEC) ซึ่งประเทศสมาชิกต้องใช้ทักษะความเป็นนานาชาติประสานความร่วมมือกันในทุก ๆ ด้าน และใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารกันทุกมุมโลกด้วย ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาสากลจึงเป็น สิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ สำหรับผู้เรียนทุกคนในยุคนี้ แต่ทว่าปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ ผู้เรียนไทยในปัจจุบัน พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับค่อนข้างต่ำ ดังจะเห็นได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดของการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test หรือ O-NET) ตั้งแต่ปี ๒๕๕๔-๒๕๕๘ คะแนนการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ได้ผลคะแนนต่ำมา โดยตลอด และหากพิจารณาไปถึงผลคะแนนของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โดยเฉลี่ยเป็นรายอำเภอ พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ในทุกอำเภอมีผลคะแนนเฉลี่ยการสอบวิชาภาษาอังกฤษไม่ถึงร้อยละ ๒๕ ยกเว้นโรงเรียนในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

ปัญหาด้านทักษะภาษาอังกฤษของเด็กไทยนั้น ถือเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความจำเป็น กล่าวคือ การสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ยังคงเป็นการสอนภาษาอังกฤษแบบท่องจำ คำศัพท์และเน้นการเรียนไวยากรณ์ (Grammar Translation Method) มากกว่าการเรียนภาษานำไปใช้สื่อสาร สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของอาทิตย์ อินตะแก้ว^๒ พบว่า นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบวิเคราะห์ไวยากรณ์ (Grammar Analysis Language Learning Style) นอกจากนี้ นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ ไม่สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ หรือพูดได้แต่พูดไม่คล่อง พูดเป็นคำไม่เป็นประโยค และขาดความมั่นใจ เมื่อพูดสื่อสารในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักศึกษาไม่มีความรู้เพียงพอเกี่ยวกับคำศัพท์ ไม่สามารถเลือกใช้คำที่เหมาะสม ไม่สามารถเรียบเรียงคำพูดให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ที่เรียนมาได้ ประกอบกับผู้เรียนมีโอกาสน้อยมากในการฝึกฝนทักษะความเข้าใจในการฟังพูดสื่อสารทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน^๓ ที่ผ่านมาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยส่วนใหญ่ถึงร้อยละ ๙๐ ไม่เน้นให้ผู้เรียนสื่อสารได้ วิชาเรียนภาษาอังกฤษบางแห่งไม่มีการสอนบทสนทนา (Conversation) หรือฝึกสนทนาภาษาอังกฤษแม้แต่ชั่วโมงเดียว จึงเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ อีกทั้งค่านิยมของคนไทยในการศึกษา ยังมุ่งเน้นให้ตนมีสถานะเท่ากับบุคคลอื่นในสังคมมากกว่าความสามารถที่ตนจะได้รับการศึกษาอย่างแท้จริง เช่นเดียวกับการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กไทย ที่มุ่งเน้นการทำข้อสอบให้ผ่านมากกว่าการเรียนภาษาเพื่อสามารถสื่อสารและนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ สอดคล้องกับดัชนีผลสัมฤทธิ์การเรียน

^๑วิจารณ์ พานิช. (๒๕๕๕). *วิถีสร้างการเรียนรู้ เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ ๒๑*. กรุงเทพฯ: ตลาดาพับลิเคชั่น.

^๒อาทิตย์ อินตะแก้ว. (๒๕๖๐). *การศึกษาและพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ: การวิจัยแบบผสมผสานวิธีการ*. ปรินญา นิพนธ์ดุขภูบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

^๓Pawapatcharandom, R. (๒๐๐๗). *An investigation of Thai students' English language problems and their learning strategies in the international program at Mahidol University*. Master's thesis. Mahidol University, หน้า ๗๕.

ภาษาอังกฤษ (English Proficiency Index) ประจำปี ๒๕๕๖ ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ในจำนวน ๖๐ ประเทศทั่วโลก พบว่า นักเรียนไทยมีระดับความสามารถภาษาอังกฤษอยู่ในลำดับที่ ๕๕ จัดอยู่ในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ ซึ่งผลการสำรวจนี้สอดคล้องกับผลการทดสอบโครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (PISA) ที่นักเรียนไทยมีคะแนนภาษาอังกฤษลดลง^๕ (ผู้จัดการรายวัน, ๒๕๕๗)

แนวทางการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ทศวรรษที่ ๑๙๗๐ เป็นต้นมา เชื่อว่าความสามารถทางภาษาของมนุษย์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความถูกต้องของระบบภาษาและหลักทางภาษาที่มนุษย์ใช้แต่อย่างเดียวแต่ยังขึ้นอยู่กับทักษะความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างเหมาะสมอีกด้วย^๕ จากแนวคิดของ Dell Hymes นักภาษาศาสตร์เชิงสังคมชาวอเมริกัน ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะทางการสื่อสาร มุ่งเน้นให้ผู้เรียนภาษาสามารถใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบริบททางสังคม ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ทางภาษาและเกิดทักษะทางภาษาไปในเวลาพร้อมๆ กันได้ (Richards & Rodgers, ๒๐๐๒)^๖ นับเป็นพื้นฐานสำคัญของการสอนภาษาแนวสื่อสารในยุคนี้ โดยเป้าหมายของการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ก็คือ ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Larsen-Freeman, ๒๐๐๐)^๗ วิธีการสอนภาษามุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถสื่อสารตามสถานการณ์ในการใช้ภาษาจริง มากกว่ามุ่งเน้นการสอนรูปแบบหรือโครงสร้างภาษาเพียงอย่างเดียว วิธีการสอนภาษาแนวสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) เป็นวิธีสอนภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นในช่วงของการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ครั้งสำคัญของการสอนภาษาในศตวรรษที่ ๒๐ ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางมาจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้ วิธีการสอนภาษาอังกฤษแนวสื่อสารเริ่มเกิดขึ้นเมื่อประมาณปลาย ค.ศ. ๑๙๖๐ เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของวงการการสอนภาษาในอังกฤษ (British Language Teaching Tradition) นักภาษาศาสตร์ประยุกต์ชาวอังกฤษต่างมีความเห็นว่า ควรมุ่งเน้นการสอนภาษาเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการสื่อสาร (Communicative Proficiency) มากกว่าการสอนภาษาเพื่อความรอบรู้เฉพาะโครงสร้างทางภาษา (Mastery of Structures)

หลักการสอนภาษาอังกฤษแนวสื่อสาร นับว่าเป็นการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นในเรื่องของความหมาย (Meaning) มากกว่ารูปแบบทางภาษา (Form) เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสนทนาจากสถานการณ์จริง โดยเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับบริบทเป็นสำคัญ ไม่เน้นการท่องกฎเกณฑ์ทางภาษาหรือไวยากรณ์ แต่เรียนรู้เพื่อใช้ภาษาสื่อความหมายเทียบเท่ากับการเรียนรู้โครงสร้างเสียงและคำศัพท์ มีการทำแบบฝึกหัดทางภาษา (Drill) แต่ไม่ได้เน้นหนักมากเหมือนวิธีการสอน

^๕ หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน. (๒๕๕๗). อัง ผลการสอบภาษาอังกฤษไทยติดกลุ่มแย่. ฉบับที่ ๒๘ มกราคม.

^๖ อาทิตย์ อินตะแก้ว. (๒๕๖๐). การศึกษาและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ: การวิจัยแบบผสมผสานวิธีการ. ปรินญา นินพนธ์ดุขภูบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

^๗ อ่างแล้ว

^๘ อ่างแล้ว

แบบตรง (Direct Method) และแบบเน้นไวยากรณ์ เน้นการออกเสียงได้อย่างถูกต้องมากกว่า การพยายามออกเสียงให้เหมือนกับเจ้าของภาษา มีการฝึกการใช้ภาษาครบทั้งสี่ทักษะสื่อสาร ให้ความสำคัญกับผู้เรียนด้านการสื่อสารคล่องแคล่ว (Fluency) มากกว่าความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) มีการแก้ไขในเรื่องของข้อผิดพลาดการใช้ภาษาของผู้เรียน (Error Correction) โดยพยายามให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาด้วยตนเอง ผู้สอนจะกระตุ้นด้วยการ สร้างสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสารออกมาให้ได้มากที่สุด ซึ่ง กิจกรรมการสื่อสาร (Communicative Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนนำมาใช้ในการสอน ภาษาอังกฤษแนวสื่อสาร โดยแบ่งประเภทของกิจกรรมสื่อสารออกเป็น ๒ ชนิด ได้แก่ ๑) กิจกรรม เพื่อการสื่อสาร (Functional Communication Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนฝึกให้ผู้เรียนพัฒนา และใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารความหมายตามหน้าที่ของภาษา (Function) และ ๒) กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ ในสังคม (Social Interaction Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนให้ผู้เรียนพัฒนาและใช้ภาษาอังกฤษ สื่อสารกับบุคคลในสังคมต่างๆ เช่น กิจกรรมการสนทนา การโต้ว่าที่ การอภิปราย การแสดงละคร สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ^๘

จากแนวคิดและความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาแนวสื่อสารข้างต้น ผู้วิจัยจึง สนใจการพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการทฤษฎี สื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) ว่าได้ผลเป็นอย่างไรเพื่อนำผลการวิจัยมา ปรับปรุงและพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ให้มีคุณภาพมาก ยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาสภาพความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนใน จังหวัดสุรินทร์
๒. เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้ กระบวนการของทฤษฎี CLT
๓. เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัด สุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT ก่อนและหลังการพัฒนา
๔. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัด สุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT

^๘ รูปทอง กว่างสวาสดี. (๒๕๔๙). การสอนภาษาอังกฤษ. (มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : ภาควิชา หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ ๓ ระยะ ดังนี้

ขอบเขตการวิจัย ระยะที่ ๑ ศึกษาสภาพความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์

ขอบเขตเนื้อหา ได้แก่ ๑) ศึกษาด้านสภาพความต้องการด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเนื้อหา ด้านวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการพัฒนาทักษะการสื่อสาร

ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่

๑) ศึกษาด้านสภาพปัญหาความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ครูผู้สอนหรือผู้บริหารและนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การมัธยมศึกษาเขต ๓๓ จำนวน ๒๐ คน โดยวิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขอบเขตการวิจัย ระยะที่ ๒ สร้างแบบฝึกทักษะการสื่อสารตามกระบวนการของทฤษฎีการสื่อสาร (CLT)

ขอบเขตด้านเนื้อหา ได้แก่ ๑) การสร้างแบบฝึกทักษะการสื่อสารตามกระบวนการของทฤษฎี CLT และ ๒) การทดลอง (Try Out) เพื่อหาคุณภาพ ในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานที่มีใช้กลุ่มเป้าหมาย

ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑) การประเมินแบบฝึกทักษะการสื่อสารตามกระบวนการของทฤษฎีการสื่อสาร (CLT) ใช้กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาการสอนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน ๒ คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการการวิจัย จำนวน ๑ คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลทางการศึกษา จำนวน ๑ คน ๒) การทดลอง (Try Out) เพื่อหาคุณภาพของแบบฝึกทักษะการสื่อสาร ใช้ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนวิวัฒน์โยธิน จำนวน ๒๕ คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขอบเขตการวิจัย ระยะที่ ๓ การทดลองและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการสื่อสารตามกระบวนการของทฤษฎี CLT

ขอบเขตด้านเนื้อหา ได้แก่ ๑) ประเมินทักษะการสื่อสารก่อนและหลังจัดกิจกรรม ๒) ประเมินกระบวนการและผลลัพธ์ของการจัดกิจกรรมตามแนวทฤษฎี CLT และ ๓) สอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวกระบวนการของทฤษฎี CLT

ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๓๓ และสำนักงานการศึกษาเอกชน ได้มาด้วยความสมัครใจเข้าร่วมการพัฒนา พิจารณาคัดเลือกผู้มีความสนใจตามเกณฑ์ คือ นักเรียนที่มีความสนใจในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ได้รับความเห็นชอบจากผู้ปกครองและโรงเรียน

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

๑) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แบบฝึกทักษะการสื่อสารตามกระบวนการทฤษฎี CLT

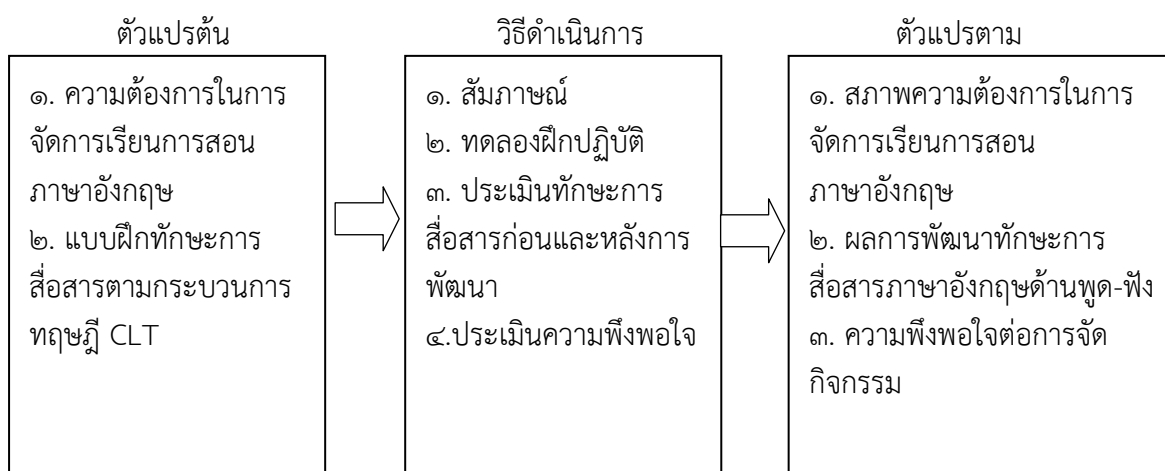
๒) ตัวแปรตาม ได้แก่ ๑) ทักษะการสื่อสารด้านการฟัง-พูด และ ๒) ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามลักษณะของขั้นตอนการวิจัยทั้ง ๔ ระยะ ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๕ ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบความสอดคล้อง ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์กับเนื้อหา การหาคุณภาพเครื่องมือตามขั้นตอนที่ถูกต้อง ซึ่งมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ๑) แบบสัมภาษณ์ความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ๒) แบบฝึกทักษะในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT ๕ ๓) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสาร

สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการตามระยะของขั้นตอนการวิจัย ซึ่งได้ขอหนังสือราชการจากวิทยาลัยสงฆ์สุรินทร์ เพื่อขออนุญาตทางสถานศึกษาเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และสถิติที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ สถิติที่หาคุณภาพแบบทดสอบ ได้แก่ ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) และการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจระหว่างก่อนการพัฒนาและหลังการพัฒนา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

๑. สภาพความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมควรจัดให้สัมพันธ์กับความต้องการในชีวิตจริงของผู้เรียน มีการคำถามและคำตอบ กิจกรรมให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ของตนเอง บทสนทนาตามสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน หรืออาจจะมีเกมให้เล่น มีการโต้วาที อภิปราย แสดงความคิดเห็น ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ควรมีเนื้อหาที่เน้นความสำคัญอยู่ที่ความคิดรวบยอดของความหมายและไวยากรณ์ รวมถึงหน้าที่ในการสื่อความหมาย หัวข้อทั่วไป หัวข้อเฉพาะ และฉากหรือสถานการณ์ของการใช้ภาษาและวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการพัฒนาทักษะการสื่อสาร เน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นถึงหลักเกณฑ์การใช้ภาษา ให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้อง การทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด

๒. ชุดฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของ ทฤษฎี CLT มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ ๗๙.๙๖ / ๗๘.๐๐ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ๗๕/๗๕

๓. ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้ กระบวนการของทฤษฎี CLT หลังพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

๔. ความพึงพอใจต่อการฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้ กระบวนการของทฤษฎี CLT โดยรวมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT ของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ พบประเด็นที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

๑. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้ กระบวนการของทฤษฎี CLT มีประสิทธิภาพเท่ากับ ๗๙.๙๖ / ๗๘.๐๐ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ๗๕ / ๗๕ หมายความว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเฉลี่ยร้อยละ ๗๙.๙๖ และสามารถทำคะแนนแบบทดสอบทักษะการพูด หลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ ๗๘.๐๐ ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ๗๕/๗๕ สรุปได้ว่าการจัด กิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งหมด ๘ แผน แต่ละ แผนการจัดการเรียนรู้สามารถกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบโดยศึกษา แนวคิดทฤษฎีกระบวนการเรียนรู้ แบบ CLT และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ชุดฝึกทักษะโดยใช้กระบวนการ CLT มีความเหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสนุกสนาน การ วัดผลประเมินผลมีความเหมาะสมกับเนื้อหา เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง นักเรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด โดยผู้วิจัยได้คำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก ซึ่งเครื่องมือต่าง ๆ ได้พัฒนาตามขั้นตอนผ่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และดำเนินการแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพก่อนนำไปใช้จริงกับ กลุ่มตัวอย่าง ทำให้กิจกรรมที่สร้างขึ้นมามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ สำนัก วิชาการและมาตรฐานการศึกษา กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอนและประเมินผล^๔ กล่าวถึงการ จัด กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน เขียนด้วยการใช้ภาษาอังกฤษได้ในสถานการณ์จริงรวมทั้งการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพโดยใช้

^๔ สำนักวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๔๘). การประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔. (กรุงเทพฯ : กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอนและประเมินผล สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ), หน้า ๑๐๑

แนวการสอนแบบผสมผสาน และใช้กิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกชั้นเรียน ตลอดจนสื่อที่หลากหลายอันจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้อย่างสนุกสนานและเพลิดเพลิน เนื้อหาที่นำมาใช้ พัฒนาความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการให้ผู้เรียนเกิดการปฏิสัมพันธ์และร่วมมือกันปฏิบัติงาน (Task-based Learning) โดยใช้รูปแบบของสาร (text type) หลายประเภท เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ประสบการณ์ภาษาอังกฤษที่กว้างขวางและทันสมัย และประเมินผลอย่างสม่ำเสมอด้วยวิธีการหลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการในการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ Larsen–Freeman^{๑๐} ที่ให้ความเห็นว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นมีลักษณะเฉพาะ คือ ความตั้งใจในการสื่อสารของผู้เรียน โดยผู้เรียนจะใช้ภาษาผ่านกิจกรรมที่ส่งเสริมการสื่อสาร ซึ่งการเรียนเช่นนี้จะ ช่วยกระตุ้นผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียนภาษามากยิ่งขึ้น รู้สึกว่าตน กำลังได้เรียนภาษาที่เป็นประโยชน์ สามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้ ทางด้าน Littlewood^{๑๑} กล่าวว่า หากผู้เรียนมองเห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาในชั้นเรียนว่าผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารกับผู้อื่น ผู้เรียนจะมีความสนใจ และช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้มากขึ้น นั่นหมายความว่า การใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่มีความหมาย ส่งผลให้ผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียนมากขึ้นจากการได้ใช้ภาษาอย่างแท้จริงอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดของผู้เรียน

๒. ชุดฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของ ทฤษฎี CLT มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ ๗๙.๙๖ / ๗๘.๐๐ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ๗๕ / ๗๕ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิชรา มาตรฐานโพธิ์^{๑๒} ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังและการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลงคาราโอเกะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และพบว่ากิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังและการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลงคาราโอเกะ มีประสิทธิภาพเท่ากับ ๗๐.๗๕ / ๗๑.๔๐ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ๗๐ / ๗๐

๓. ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT หลังพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ สอดคล้องกับงานวิจัย ทัชชกร สุขะวันดี^{๑๓} ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบจับคู่ร่วมมือ

^{๑๐} Larsen–Freeman, D. (2000). *Techniques and principles in language teaching*. Oxford: Oxford University Press. pp.129-130.

^{๑๑} Littlewood, W. (1988). *Communicative language teaching*. New York: Cambridge University Press. pp.17-18.

^{๑๒} สุวิชรา มาตรฐานโพธิ์. (๒๕๕๔). การพัฒนาทักษะการฟังและการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงคาราโอเกะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม), หน้า บทคัดย่อ.

^{๑๓} ทัชชกร สุขะวันดี. (๒๕๕๙). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบจับคู่ร่วมมือบนเว็บที่เสียงจากคอมพิวเตอร์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม), หน้า บทคัดย่อ.

บันทึกเสียงจากคอมพิวเตอร์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจับคู่ร่วมมือบันทึกเสียงจากคอมพิวเตอร์มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๔. ความพึงพอใจต่อการฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการ CLT เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน ทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี นักเรียนมีจิตใจอารมณ์ที่พร้อมในการเรียนรู้ สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ว่า กิจกรรมที่จัดให้ต้องสัมพันธ์กับความต้องการในชีวิตจริงของผู้เรียน ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนเพิ่มพูนทักษะทางด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง จากข้อมูลในแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนเห็นว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง การฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับงานวิจัยของดวงทิพย์ โสฬสเสาวภาคย์^{๑๔} ได้ทำการศึกษาการพัฒนากิจกรรมสถานการณ์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการใช้กิจกรรมสถานการณ์ในการเรียนรู้ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

๑.๑ จากผลการวิจัยทำให้กล่าวได้ว่าจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สามารถนำไปใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษา สามารถนำกิจกรรมนี้ไปดัดแปลง หรือนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติจริง ซึ่งจะเป็พื้นฐานในการเรียนในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

๑.๒ ครูควรรู้จักยืดหยุ่นเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมในชุดกิจกรรมแต่ละชุดเนื่องจากนักเรียนบางคนมีทักษะในการเรียนช้าและครูควรตรวจสอบพิจารณาหาข้อมูลของนักเรียนหลังการทดสอบ เพื่อดูว่าเรื่องใดหรือกิจกรรมใดที่นักเรียนมีความรู้แล้วครูผ่านกิจกรรมนั้นไปหรือทบทวน เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนและครบกระบวนการ

๑.๓ ครูควรศึกษาแนวทางการวัดผลประเมินผลให้หลากหลายวิธีโดยเฉพาะการวัดผลประเมินผลจากสภาพจริงของผู้เรียน และสภาพจริงของการเรียนการสอน จากพฤติกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงออก ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นความสามารถและสมรรถภาพของผู้เรียน และจากการลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งจะชี้ให้เห็นการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาของตนเอง ลักษณะภาษาที่นำมาประเมินควรเป็นภาษาที่ใช้สถานการณ์สื่อสารตามสภาพจริง การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรวัด

^{๑๔}ดวงทิพย์ โสฬสเสาวภาคย์ (๒๕๕๗). การพัฒนากิจกรรมสถานการณ์จำลอง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรี สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ. (เพชรบุรี : วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี), หน้า บทคัดย่อ.

ให้ครอบคลุมองค์ประกอบทางภาษา อันประกอบด้วยความรู้เรื่องเสียง คำศัพท์โครงสร้าง การใช้ภาษาในสถานการณ์ และกลวิธีในการสื่อสาร

๒. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

๒.๑ ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีธรรมชาติโดยใช้สื่อดิจิทัลกับทักษะฟัง-พูด

๒.๒ ควรมีการศึกษาตัวแปรต่างๆ ที่อาจมีผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนหลังจากที่ได้รับการสอนโดยการใช้ชุดฝึกทักษะ

๒.๓ ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอนของวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนและแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารในระดับสูงขึ้น

องค์ความรู้จากงานวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT สามารถสรุปองค์ความรู้จากการวิจัยได้ดังนี้

๑. การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

๑.๑ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรมีความสัมพันธ์กับความต้องการในชีวิตจริงของผู้เรียน ควรมีกิจกรรมการสร้างคำถามและคำตอบ มีการอภิปราย ให้คำตอบ ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเรียนเป็นผู้ถาม บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง มีกิจกรรมให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ของตนเอง มีกิจกรรมให้นักเรียนใช้บทสนทนาตามสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน หรืออาจจะมีเกมให้เล่น มีการโต้ว่าที่ อภิปราย แสดงความคิดเห็น

๑.๒ ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ การสอนเพื่อการสื่อสารมีเนื้อหาที่เน้นความสำคัญอยู่ที่ความคิดรวบยอดของความหมายและไวยากรณ์ รวมถึงหน้าที่ในการสื่อความหมาย โดยพิจารณาวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร ความต้องการหรือความตั้งใจของผู้พูด นอกจากนี้ยังคำนึงถึงไวยากรณ์ของภาษารวมทั้งหน้าที่ หัวข้อทั่วไป หัวข้อเฉพาะ และฉากหรือสถานการณ์ของการใช้ภาษาด้วย

๑.๓. วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการพัฒนาทักษะการสื่อสาร การสอนภาษาตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นถึงหลักเกณฑ์การใช้ภาษา อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้องอีกด้วย ดังนั้นการเรียนการสอนแนวนี้จะต้องเน้นการทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด เช่น มีการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้สนทนาโต้ตอบกันเป็นคู่ กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ มีการสวมบทบาท การเล่นเกม เป็นต้น และการที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้เรียนต้องมีทักษะความสามารถทั้ง ๔ ด้าน นั่นคือความสามารถในด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม ความสามารถด้านความสัมพันธ์ของข้อความ และ ความสามารถด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย

๒. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT

๒.๑ กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในบริบทที่คล้ายกับชีวิตจริง กิจกรรมหลักในงานวิจัยนี้ประกอบด้วย กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล กิจกรรมการแสดงบทบาท สมมติ และกิจกรรมสถานการณ์จำลอง ทั้งสามกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่คล้ายกับบริบทชีวิตจริง โดยการให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือใช้ภาษาเพื่อหาข้อมูลที่ตนเองขาดจากคู่สนทนา และเมื่อผู้เรียนสวมบทบาทเป็นบุคคลอื่นหรือสมมติว่าตนเองกำลังอยู่ในสถานการณ์นั้น ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งคล้ายกับชีวิตจริงมากที่สุด สอดคล้องกับ Finocchario and Brumfit (as cited in Viriyachitra, et al, ๒๐๑๒, p.๒๙) ที่ว่าการใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจริงในชีวิตประจำวันโดยผู้เรียนยอมเสี่ยงและรู้จักเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบริบท สำหรับงานวิจัยครั้งนี้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ปรากฏอยู่ในแต่แผนการสอนช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาในค้นหาข้อมูลที่ตนขาดหายไป อีกทั้งผู้เรียนยังได้เข้าไปอยู่ในสถานการณ์จำลองที่ต้องตัดสินใจในการทำสิ่งต่างๆ เช่น หากมีชาวต่างชาติมาทางผู้เรียนจะสามารถบอกทาง และแนะนำเขาได้อย่างไร จึงกล่าวได้ว่า กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารช่วยส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะการฟัง-พูดของผู้เรียนได้ โดยผู้เรียนต้องใช้ภาษาอังกฤษอย่างแท้จริงในการสนทนา

๒.๒ กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารส่งเสริมความรู้ด้านภาษาให้กับผู้เรียนอันเป็นประโยชน์ต่อความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ในด้านองค์ประกอบของความหมายในภาษานั้นเมื่อภาษามีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียน ภาษาจะส่งเสริมกระบวนการการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ (Richards & Rodgers, ๒๐๐๓, p.๑๖๑) ในการเรียนการสอนของทุกแผน ผู้เรียนได้เรียนเนื้อหาของภาษารวมถึงหน้าที่ทางภาษา อันเป็นประโยชน์ในการสื่อสาร โดยการทำกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแต่ละครั้ง ผู้เรียนต้องรู้จักเนื้อหาภาษาและหน้าที่ทางภาษาก่อนที่จะทำกิจกรรม กล่าวคือผู้วิจัยให้ข้อมูลทางภาษาและอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจในตัวภาษาก่อน ต่อด้วยการให้ผู้เรียนฝึกพูดและฝึกใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนได้รับข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับนัดหมายกับเพื่อนว่าจะไปที่ร้านอาหาร และสั่งอาหารอย่างไร ซึ่งผู้เรียนจะสนใจและสนุกกับการที่ใช้บทบาทสมมติและทำให้พวกเขามีความมั่นใจนั้นได้ จากนั้นผู้เรียนได้เรียนไวยากรณ์และหน้าที่ทางภาษาเกี่ยวกับการแนะนำผู้อื่นเกี่ยวกับนัดหมายกับเพื่อนว่าจะไปที่ร้านอาหาร และสั่งอาหารดังกล่าวผ่านกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นอกจากนี้การทำกิจกรรมเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสนทนากันอย่างแท้จริง เมื่อผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่มีความหมาย จะทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำภาษาและใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว อีกทั้งยังทำให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาได้อย่างเต็มที่อีกด้วย สอดคล้องกับ Larsen-Freeman (๒๐๐๐, pp.๑๒๙-๑๓๐) ที่ให้ความเห็นว่าในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นมีลักษณะเฉพาะ คือ ความตั้งใจในการสื่อสารของผู้เรียน โดยผู้เรียนจะใช้ภาษาผ่านกิจกรรมที่ส่งเสริมการสื่อสาร ซึ่งการเรียนเช่นนี้จะ ช่วยกระตุ้นผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียนภาษามากยิ่งขึ้น รู้สึกว่าตนกำลังได้เรียนภาษาที่เป็นประโยชน์ สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารความหมายได้ ทางด้าน Littlewood (๑๙๘๘, pp.๑๗-๑๘) กล่าวว่า หากผู้เรียนมองเห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาในชั้นเรียนว่าผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารกับผู้อื่น ผู้เรียนจะมีความสนใจ และช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้มากขึ้น นั่นหมายความว่า การใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการ

สื่อสารทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่มีความหมาย ส่งผลให้ผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียนมากขึ้นจากการได้ใช้ภาษาอย่างแท้จริงอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดของผู้เรียน ๒.๓ กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นโดยการได้ฝึกการใช้ภาษาจากงานที่ได้รับมอบหมาย สอดคล้องกับ Richards and Rodgers(๒๐๐๓, p.๑๖๑) ที่กล่าวว่า ในส่วนของงานที่มอบหมาย จะกล่าวได้ว่า กิจกรรมการใช้ภาษาที่มีการฝึกปฏิบัติหรือทำงานอย่างมีความหมายจะส่งเสริมการเรียนรู้ ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้เรียนได้รับมอบหมายงานโดยต้องใช้ภาษาผ่านชิ้นงานหรือภาระงานเหล่านั้น ทั้งในรูปแบบการอ่าน การเขียน รวมถึงการฟัง-พูดอีกด้วย ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ข้อมูล ทางด้านภาษา ทั้งคำศัพท์ ไวยากรณ์และหน้าที่ทางภาษาโดยการอธิบาย และให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างการใช้ภาษาจากการอ่านหรือบทสนทนา และตอบคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ ผู้เรียนจึงได้ฝึกการใช้ภาษาจากงานที่ได้รับมอบหมาย ดังนั้นเมื่อผู้เรียนได้ใช้ภาษาผ่านงานที่ได้รับมอบหมาย จึงทำให้ความสามารถในการฟัง-พูดของผู้เรียนดีขึ้น

๒.๔ การใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารช่วยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ไม่รู้มาก่อน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพูดได้อย่างอิสระ กิจกรรมที่มีการทำงานเป็นกลุ่มทำให้มีการสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ผู้เรียนรู้สึกวางใจ ยอมรับซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเกร็ง ไม่ต้องฝืนที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูล กล้าที่จะถามทั้งผู้วิจัยและเพื่อนในสิ่งที่ตนเองไม่เข้าใจ และกล้าแสดงออกมากขึ้น ทั้งนี้ในช่วงแรกของการเรียน ผู้เรียนไม่ได้มีความสนิทสนมระหว่างผู้เรียนด้วยกันและผู้เรียนกับผู้สอนมากนัก จะเห็นได้ว่าคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดของผู้เรียนอยู่เพียงระดับพอใช้ แต่ในช่วงหลัง ผู้เรียนสามารถทำคะแนนได้ดีขึ้นทั้งนี้เป็นเพราะเมื่อผู้เรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนมีความสนิทกันมากขึ้น ไม่เขินอายที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลทางด้านเนื้อหา รวมถึงคำศัพท์และกฎเกณฑ์ทางด้านภาษา นอกจากนี้ ด้วยบทบาทของผู้วิจัยหรือผู้สอนเป็นผู้ให้ความสะดวกแก่ผู้เรียน จึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม ผู้วิจัยคอยให้คำปรึกษาและให้กำลังใจแก่ผู้เรียน เช่นเมื่อ ผู้เรียนไม่เข้าใจในส่วนไหน ก็ถามผู้วิจัยโดยไม่มีความเขินอาย โดยผู้วิจัยก็ให้คำปรึกษาอย่างเต็มที่ ทั้งนี้หลังจากประเมินความสามารถในการฟัง-พูดของผู้เรียนแล้ว ปรากฏว่าผู้เรียนได้คะแนนความคล่องแคล่วในการพูดไม่ตึ๊ง อย่างไรก็ตามคะแนนความพยายามในการสื่อสารกลับค่อนข้างสูงอันเนื่องมาจากความไม่เขินอาย ทำให้ผู้เรียนมีความพยายามในการสื่อสารกับเพื่อนเป็นอย่างมาก สำหรับการทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม Light (as cited in Burke, ๒๐๑๑, p.๙๓) กล่าวว่า เมื่อผู้เรียนใช้เวลาในการทำงานเป็นกลุ่ม ผู้เรียนจะเข้าใจในหัวข้อที่ตนเรียนมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถช่วยพัฒนาทักษะต่างๆเช่นทักษะการสื่อสารของผู้เรียนได้อีกด้วย สอดคล้องกับ Littlewood (๑๙๘๘, pp.๑๗-๑๘) ที่กล่าวว่า กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีสัมพันธ์ที่กระตือรือร้นระหว่าง ผู้เรียนด้วยกันและผู้เรียนกับผู้สอน ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ มีความเมตตาเห็นอกเห็นใจกัน และยังช่วยสร้างสิ่งแวดล้อมที่สนับสนุนให้ผู้เรียนแต่ละคนได้มีความสามารถในการเรียนรู้ได้อย่างดีอีกด้วย

สรุปได้ว่า การใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารช่วยเพิ่มพูนความสามารถด้านการฟัง-พูดของผู้เรียนได้ เนื่องจากกิจกรรมที่ใช้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในบริบทที่คล้ายกับชีวิตจริง ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ตนเรียนเข้ากับการใช้ชีวิตได้ อีกทั้งให้ข้อมูลทางด้านองค์ประกอบของภาษาที่มีความหมายกับผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่มีความหมายในการสื่อสาร นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้รับงานหรือฝึกปฏิบัติอันเป็นการส่งเสริมความรู้ในตัวภาษาและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอีก

ด้วย และเนื่องจากกิจกรรมที่ใช้มีความหลากหลาย เป็นกิจกรรมสื่อสารระหว่างเพื่อนและผู้วิจัย จึงสร้างความสัมพันธ์และความรู้สึกยอมรับซึ่งกันและกันทำให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ตนเองไม่รู้อันส่งผลช่วยพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย

- ดวงทิพย์ โสฬสเสาวภาคย์ (๒๕๕๗). การพัฒนากิจกรรมสถานการณ์จำลอง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บริบทเมืองเพชรบุรี สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ. เพชรบุรี : วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี
- ทัชชกร สุขะวันดี. (๒๕๕๙). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจับคู่ร่วมมือบนที่กเสียงจากคอมพิวเตอร์. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฐปทอง กว้างสวาสดี. (๒๕๕๙). การสอนภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิจารณ์ พานิช. (๒๕๕๕). วิถีสั่งการการเรียนรู้ เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ ๒๑. กรุงเทพฯ: ตาปลาพับลิเคชั่น.
- สำนักวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๘). การประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๔. กรุงเทพฯ : กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอนและประเมินผล สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุวิวัชรา มาตรโพธิ์. (๒๕๕๔). การพัฒนาทักษะการฟังและการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงคาราโอเกะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน. (๒๕๕๗). อึ้ง ผลการสอบภาษาอังกฤษไทยติดกลุ่มแย่. ฉบับที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๗.
- อรุณี วีระยจิตรา และคณะ. (๒๕๕๕). เหลียวหน้าและหลังการสอน ภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ส.เอเชียเพรส.
- อาทิตย์ อินตะแก้ว. (๒๕๖๐). การศึกษาและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ: การวิจัยแบบผสมผสานวิธีการ. ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการศึกษาวิจัยและพัฒนา ศักยภาพมนุษย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

๒. ภาษาอังกฤษ

Larsen–Freeman, D. (2000). **Techniques and principles in language teaching.**

Oxford: Oxford University Press.

Littlewood, W. (1988). **Communicative language teaching.** New York: Cambridge

University Press.

Pawapatcharandom, R. (2007). **An investigation of Thai students' English language**

problems and their learning strategies in the international program at

Mahidol University. Master's thesis. Mahidol University.

Richarods, j. & Rodgers, T. (2002). **Approaches and Methods in Language**

Teaching. (2nd ed). Cambridge University Press, USA.

ภาคผนวก ข

หนังสือรับรองการนำไปใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัย

หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒

เรื่อง การรับรองการใช้ประโยชน์ของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์

ข้าพเจ้า พระมหาบุญทอง ปณฺฑิตเมธี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนปริยัติคุณรสวิทยา (แผนกสามัญศึกษา) ที่อยู่ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โทรศัพท์ 0801558784 ขอรับรองว่าได้มีการนำผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง “การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT” ซึ่งเป็นผลงานวิจัยของ นางสาวณัชปภา โพธิ์พุ่ม

โดยนำไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

- การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ เช่น การบรรยาย การสอน การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน
- การใช้ประโยชน์ด้านความรู้ในพระพุทธศาสนา
- การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยและ/หรืองานสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาสิ่งประดิษฐ์
- การใช้ประโยชน์เชิงนโยบายหรือระดับประเทศ
- การใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์/เป้าหมายของงานวิจัย/งานสร้างสรรค์

ช่วงเวลาที่น่าไปใช้ประโยชน์ ตั้งแต่ เริ่มต้นภาคการศึกษาที่ ๑/๒๕๖๑ จนถึง สิ้นสุดภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๖๑ ซึ่งการนำผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ เรื่องนี้ไปใช้ประโยชน์นั้น ก่อให้เกิดผลดี ดังนี้ ใช้เป็นนวัตกรรมในการพัฒนาทักษะการอ่านเขียนภาษาอังกฤษในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศได้เป็นอย่างดี

ขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ

(พระมหาบุญทอง ปณฺฑิตเมธี)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนปริยัติคุณรสวิทยา

หมายเหตุ: ท่านสามารถประทับตราของหน่วยงานในเอกสารนี้ได้ (ถ้ามี)

หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒

เรื่อง การรับรองการใช้ประโยชน์ของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์

ข้าพเจ้า พระเอกชัย ชยเมธี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนสุวรรณวิจิตรวิทยา ที่อยู่ ตำบลก้งแอน อำเภอบรบือ จังหวัดสุรินทร์ โทรศัพท์ ๐๘๙-๙๖๔-๒๘๖๖ ขอรับรองว่าได้มีการนำผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง “การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT” ซึ่งเป็นผลงานวิจัยของ นางสาวณัชภา โพธิ์พุ่ม

โดยนำไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

- การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ เช่น การบรรยาย การสอน การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน
- การใช้ประโยชน์ด้านความรู้ในพระพุทธศาสนา
- การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยและ/หรืองานสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาสิ่งประดิษฐ์
- การใช้ประโยชน์เชิงนโยบายหรือระดับประเทศ
- การใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์/เป้าหมายของงานวิจัย/งานสร้างสรรค์

ช่วงเวลาที่นำไปใช้ประโยชน์ ตั้งแต่ เริ่มต้นภาคการศึกษาที่ ๑/๒๕๖๑ จนถึง สิ้นสุดภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๖๑ ซึ่งการนำผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ เรื่องนี้ไปใช้ประโยชน์นั้น ก่อให้เกิดผลดี ดังนี้ ใช้เป็นนวัตกรรมในการพัฒนาทักษะการอ่านเขียนภาษาอังกฤษในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศของโรงเรียนสุวรรณวิจิตรวิทยา

ขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ .....

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนสุวรรณวิจิตรวิทยา

หมายเหตุ: ท่านสามารถประทับตราของหน่วยงานในเอกสารนี้ได้ (ถ้ามี)

ภาคผนวก ค

ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ กิจกรรมที่วางแผนไว้และ
กิจกรรมที่ได้ดำเนินการมาและผลที่ได้รับของโครงการ

**ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ กิจกรรมที่วางแผนไว้และ
กิจกรรมที่ได้ดำเนินการมาและผลที่ได้รับของโครงการ**

กิจกรรม	ผลที่ได้รับ	บรรลุวัตถุประสงค์	โดยทำให้
ศึกษาสภาพความต้องการในการจัดการเรียนการสอนแบบภาษาเพื่อการสื่อสาร	ทราบความต้องการของครูและนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์เกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร	ข้อที่ ๑	ข้อมูลในการนำไปการสร้างเครื่องมือและกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยการใช้เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นมาใช้ในการทดลอง	นักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ได้รับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการ CLT	ข้อที่ ๒	นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ
เปรียบเทียบผลต่างระหว่างก่อนและหลังการทดลอง	นักเรียนมีผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังทดลองสูงกว่าการทดลอง	ข้อที่ ๓	นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในทางที่ดีขึ้น
สำรวจความพึงพอใจต่อกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน	นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะโดยใช้เครื่องมือที่ผู้วิจัยกำหนดให้มีความพึงพอใจในระดับมาก	ข้อที่ ๔	ทฤษฎี CLT และกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์ (กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก)

เรื่อง ความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัด

สุรินทร์ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT

.....

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ชื่อ นามสกุลผู้ถูกสัมภาษณ์.....ตำแหน่ง.....

อายุ.....สถานภาพ.....

ตั้งอยู่บ้าน.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์..... โทร.....

วัน เดือนปีที่สัมภาษณ์.....

ผู้สัมภาษณ์.....

ตอนที่ ๒ ข้อคำถามเกี่ยวกับความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

๒.๑ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

๒.๒ ด้านเนื้อหา

๒.๓ ด้านวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการพัฒนาทักษะการสื่อสาร

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ขอขอบคุณทุกท่านที่ตอบแบบสอบถามและให้สัมภาษณ์

ผู้วิจัยและคณะ

**แบบประเมินความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนใน
จังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT**

คำชี้แจง ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT ตามความเป็นจริง โดยการทำเครื่องหมาย / ช่องระดับความคิดเห็น ๕ อันดับ โดยกำหนดระดับคะแนน ๕ ระดับ โดยมีเกณฑ์คะแนน คือ ๕ หมายถึง มากที่สุด, ๔ หมายถึง มาก, ๓ หมายถึง ปานกลาง, ๒ หมายถึง น้อย, ๑ หมายถึง น้อยที่สุด

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		๕	๔	๓	๒	๑
๑.	การนำเสนอชุดฝึกทักษะเน้นงานปฏิบัติ มีความ น่าสนใจ					
๒.	บทเรียนมีภาพและเสียงประกอบ ทำให้ได้รับความ สนใจ					
๓.	บทเรียนมีสีและขนาดตัวอักษรเหมาะสม					
๔.	การเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะ ทำให้เกิด ความสนุกสนานในการเรียนรู้ไม่น่าเบื่อ					
๕.	การเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะ ทำให้ บรรยากาศไม่ตึงเครียดกับการเรียน					
๖.	การเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะ ช่วยให้มีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น					
๗.	นักเรียนเห็นว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน					
๘.	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่อง การฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
๙.	นักเรียนเห็นว่าการเรียนเรื่องการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารช่วยทำให้นักเรียนพูด ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง					
๑๐.	การเรียนการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฝึกให้นักเรียนกล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ					
๑๑.	การเรียนเรื่องการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตัวเอง					
๑๒.	นักเรียนมีความเพลิดเพลินใจในขณะที่ทำกิจกรรม					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ.....

.....

.....

แบบประเมินความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ระดับความคิดของผู้เชี่ยวชาญ					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	๕	๔	๓	๒	๑	
๑. จุดประสงค์การเรียนรู้						
๑.๑ มีความชัดเจน						
๑.๒ ครอบคลุมเนื้อหาในแผนการสอน						
๑.๓ การใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสม						
๒. สารสำคัญและเนื้อหา						
๒.๑ สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
๒.๒ มีความชัดเจน						
๓. กิจกรรมการเรียนการสอน						
๓.๑ สอดคล้องกับผลการเรียนรู้						
๓.๒ สอดคล้องกับเนื้อหาในแผนการสอน						
๓.๓ กิจกรรมเหมาะสมกับเวลา						
๓.๔ นักเรียนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น						
๔. สื่อการสอน						
๔.๑ สอดคล้องกับเนื้อหา						
๔.๒ สอดคล้องกับกิจกรรม						
๕. การวัดผลและประเมินผล						
๕.๑ สอดคล้องกับจุดประสงค์						
๕.๒ มีการวัดผลเป็นระยะ						

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

A. Read the following dialogues. Then choose the best choice.

Dialogue 2 *At a doctor's clinic.*

Doctor : Hello, how are you!

Patient : Not very well, I'm afraid.

Doctor : Well, what's the matter?

Patient : I don't know. I have a headache.

Doctor : How long have you had it?

Patient : For almost a week now. It's kind of off and on.
But it's getting worse and worse.

Doctor : Let me see your throat. Say "Ah" ___ 1 ___ Well,
It does not look too serious.

Patient : But I always feel so tired, doctor. And yet I can't sleep at night.
I can't eat or at least I don't feel like eating anything'
I can't remember what I read and ___ 2 ___.

Doctor : Er, tell me, are you preparing for examinations?

Patient : Yes. And I've got to do well or my parents will be very upset.

Doctor : I see, in that case, ___ 3 ___ .

1. A patient goes to see a doctor because he has a _____.
a. throatache   b. headache   c. fever   d. backache
2. The patient is ill for _____.
a. more than seven days   b. eating something
c. fewer than seven days   d. his upset parents
3. Which is right ?
a. He can't eat.   b. He can eat but he doesn't like it.
c. He can sleep well all night.   d. His parents are upset.

Dialogue 6 At a shop.

Clerk : (8)?

Customer : Yes, I'd like to see the shirts that are on sale.
The ones that were in the ad in the paper

Clerk : (9)? They're very nice and inexpensive.

Customer : Are they washable?

Clerk : Yes, the washing instructions are on the (10) .

Customer : Fine. I'll take this.

Clerk : Will that be (11) ?

Customer : Charge.

8. a. What are you looking for	b. Do you want to buy things		
c. Can I help you	d. What happens, sir		
9. a. Here the style are	b. Here come the shirts		
c. Here they are	d. Here you are		
10. a. sleeves	b. collars	c. fronts	d. tags
11. a. a credit card or money	b. cash or charge		
c. cash only	d. charge only		

Dialogue 10

Waiter : What would you ...(12)..... to order, madam ?

Customer : I don't know. What would you like to .....(13)..... ?

Waiter : The roast beef is very good. We also have several good
chicken dishes, if you like chicken.

Customer : I think.....(14)..... the roast beef.

Waiter : Very ...(15)..... . Would you like some dessert?

Customer : Yes. Some apple pie, please ?

Waiter : .....(16)..... . Thank you.

12. a. have   b. want   c. need   d. like
 13. a. order   b. ask   c. recommend   d. take
 14. a. I'll try   b. I am   c. I would   d. I know
 15. a. well   b. good   c. awful   d. delicious
 16. a. All right   b. Good   c. Sure   d. OK

Dialogue 11

Doctor :What's the __ (17)_____ with you, Miss White ?
 Miss White : I _ (18)_____ a bad cold and a fever.
 Doctor : Hmm. Do you __ (19)_____ a sore throat, too ?
 Miss White : No, not today, but I have a cough, and it's hard for me to breath through my nose.
 Doctor : Do you have a headache ?
 Miss White : Yes, doctor, and I _ (20)_____ all over.
 Doctor : And __ (21)_____ is your appetite ?
 Miss White : Not very well.

17. .a. happen   b. matter   c. problem   d. disease
 18. a. am   b. take   c. have   d. become
 19. a. get   b. take   c. be   d. have
 20. a. am   b. get   c. take   d. ache

21. a. what   b. when   c. how   d. Why
 22. You arrange an appointment with another person because you want to _____ or see them.
 a. encounter.   b. greet.
 c. meet.   d. talk.
 23. Misha : I would like to schedule an appointment please.
 Secretary : When _____ to come in ?

- a. do you desire
- b. would you mind
- c. are you like
- d. would you like

24. A: May I ask who is calling ?

B: _____ .

- a. Ms. Smith , please.
- b. I'll call tomorrow.
- c. This is Bob Hall.
- d. I'm a teacher.

25. A: I'm sorry , but she's out to lunch right now.

B: _____ .

- a. Okay. I'll call her right now .
- b. I'll call her after lunch .
- c. Okay. Lunch time is fine .
- d. I will call her during her lunch time.

26. A: Would you like to leave a message ?

B: _____ .

- a. No, I'll call later.
- b. Yes, Go ahead.
- c. Yes, Please give him the message.
- d. Not at all

- a. How many hours will you be working?
- b. You're right there.
- c. I think teachers get paid too much money.
- d. What are your future plans?

27. A: I think nurses have a difficult job.

B: _____

28. A: _____

B: I want to become an architect.

29. A: _____

B: Sixteen hours a week.

30. A: _____

B: I don't agree.

แบบประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง โปรดศึกษาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วพิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์และเลือกรายการประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านดังนี้

ให้คะแนน + 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้น สอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้น สอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่

ให้คะแนน - 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้น ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
จุดประสงค์ : สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับชีวิตประจำวันโดยใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับกาลเทศะ			
<p>A. Read the following dialogues. Then choose the best choice.</p> <p>Dialogue 1 Somchai and Suwan have just seen a movie.</p> <p>Somchai : What did you think of the movie ?</p> <p>Suwan : It was funny. I couldn't stop laughing.</p> <p>Somchai : Me too. I'm glad we saw it. What time is it ?</p> <p>Suwan : It's almost ten o'clock.</p> <p>Somchai : Are you hungry ?</p> <p>Suwan : I'm starving. I could eat lot.</p> <p>Somchai : Let' get something to eat. There's a restaurant near here.</p> <p>Suwan : Is the food good?</p> <p>Somchai : It's OK.</p> <p>1.Somchai and Suwan went to see a _____ movie.</p> <p>a. Sad</p> <p>b. comedy</p> <p>c. criminal</p> <p>d. cartoon</p> <p>2. Which is right ?</p> <p>a. hey liked the movie.</p> <p>b. They were not pleased to see the movie.</p> <p>c. The time is ten o'clock sharp.</p> <p>d. A theatre is far from a restaurant.</p> <p>Dialogue 2 At a doctor's clinic.</p> <p>Doctor : Hello, how are you!</p> <p>Patient : Not very well, I'm afraid.</p> <p>Doctor : Well, what's the matter?</p>			

ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
<p>Patient : I don't know. I have a headache.</p> <p>Doctor : How long have you had it?</p> <p>Patient : For almost a week now. It's kind of off and on. But it's getting worse and worse.</p> <p>Doctor : Let me see your throat. Say "Ah" _____ Well, It does not look too serious.</p> <p>Patient : But I always feel so tired, doctor. And yet I can't sleep at night. I can't eat or at least I don't feel like eating anything'</p> <p>I can't remember what I read and _____.</p> <p>Doctor : Er, tell me, are you preparing for examinations?</p> <p>Patient: Yes. And I've got to do well or my parents will be very upset.</p> <p>Doctor : I see, in that case, _____ .</p> <p>3. A patient goes to see a doctor because he has a _____ .</p> <p>a. throatache</p> <p>b. headache</p> <p>c. fever</p> <p>d. backache</p> <p>4. The patient is ill for _____ .</p> <p>a. more than seven days</p> <p>b. eating something</p> <p>c. fewer than seven days</p> <p>d. his upset parents</p> <p>5. Which is right?</p> <p>a. He can't eat.</p> <p>b. He can eat but he doesn't like it.</p> <p>c. He can sleep well all night.</p> <p>d. His parents are upset.</p> <p>6. The patient is a _____ .</p> <p>a. worker</p> <p>b. computer operator</p> <p>c. teacher</p> <p>d. university student</p> <p>7. It's kind of off and on. The words " off and on" means _____ .</p> <p>a. irregular</p> <p>b. regular</p> <p>c. usually</p> <p>d. commonly</p>			

ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
จุดประสงค์ : บอก คำศัพท์ สำนวนภาษาในการสั่งอาหารได้			
<p>Dialogue 3 At a restaurant.</p> <p>Waitress : Can I get you anything to drink?</p> <p>Guest : Yes, I'd like some coffee, please?</p> <p>Waitress : Do you want cream and sugar?</p> <p>Guest : No, I would like it black.</p> <p>Waitress : Can I get you anything else?</p> <p>Guest : What do you have for dessert?</p> <p>Waitress : We have fruit pies, chocolate cake, custard pudding, and chocolate, vanilla, or strawberry ice cream.</p> <p>Guest : I'd like a dish of strawberry ice cream, please.</p> <p>8. What does the guest want to drink?</p> <p>a. coffee royal</p> <p>b. white coffee</p> <p>c. black coffee</p> <p>d. strawberry ice cream</p> <p>9. The guest has a dish of _____ for dessert.</p> <p>a. fruit pie</p> <p>b. custard pudding</p> <p>c. chocolate vanilla</p> <p>d. strawberry ice cream</p>			
จุดประสงค์ : ฟังข้อความหรือบทสนทนาสั้นๆเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปแล้วจับใจความสำคัญได้			
<p>Dialogue 4</p> <p>Arthur : Hi, Si.</p> <p>Simon : Oh, hi,, Art. Nice day, isn't it?</p> <p>Arthur : It is beautiful. Si, could you help mi?</p> <p>Simon : Probably. What is it?</p> <p>Arthur : Well, my MP3 recorder is being repaired and I have to record a lecture tomorrow.</p> <p style="padding-left: 40px;">I wonder if you could let me use yours.</p> <p>Simon : sure, of course. No trouble. Let me see. I think the batteries need to be replaced.</p> <p>Arthur : Don't worry. I have a lot of new batteries.</p> <p>Simon : Do you want it right now?</p>			

ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
<p>Arthur : If you don't mind. Simon : Let's go and get it. Arthur : I really appreciate it, Si. Simon : Don't mention it.</p> <p>10. Arthur has a problem with his _____ .</p> <p>a. teacher b. lecture c. batteries d. MP3 recorder</p> <p>11. Arthur will use his MP3 recorder to _____ .</p> <p>a. listen to the music b. record a lesson c. practice his dancing d. record a lecture</p> <p>12. Let's go and get it. Find the word "it".</p> <p>a. a MP3 recorder b. a nice day c. a lecture d. a battery</p>			
<p>จุดประสงค์ : ฟังข้อความหรือบทสนทนาสั้นๆเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป แล้วจับใจความสำคัญได้</p>			
<p>Dialogue 5 What do you do in your English class?</p> <p>Bob : What do you do in your English class? Chai : I memorize dialogues. Bob : You mean you learn them by heart? Chai : Yes, lots of them. Bob : What good does that do? Chai : When you memorize something, you can say it. Bob : Say something you're learned already. Chai : Okay. I live in a condominium, on the second floor, in room 201. I have two neighbours who talk all the time, and the fellow across the hall is my friend.</p>			

ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
<p>13. Chai studies English by _____ .</p> <p>a. writing sentences</p> <p>b. reading cartoon books</p> <p>c. memorizing dialogues</p> <p>d. singing songs</p> <p>14. You learn them by heart. The word “by heart” means _____ .</p> <p>a. a part of the body</p> <p>b. center of emotion</p> <p>c. understanding the rules</p> <p>d. From memory</p> <p>15. Chai lives in _____ .</p> <p>a. the hall</p> <p>b. a condominium</p> <p>c. room 702</p> <p>d. his neighbour’s flat</p>			
<p>จุดประสงค์ : บอก คำศัพท์ สำนวนภาษาในการในการขอความช่วยเหลือได้</p>			
<p>Dialogue 6 At a shop.</p> <p>Clerk : __(16)___?</p> <p>Customer : Yes, I’d like to see the shirts that are on sale. The ones that were in the ad in the paper</p> <p>Clerk : __(17)___? They’re very nice and inexpensive.</p> <p>Customer : Are they washable?</p> <p>Clerk : Yes, the washing instructions are on the __(18)___ .</p> <p>Customer : Fine. I’ll take this.</p> <p>Clerk : Will that be __(19)___ ?</p> <p>Customer : Charge.</p> <p>16.</p> <p>a. What are you looking for</p> <p>b. Do you want to buy things</p> <p>c. Can I help you</p> <p>d. What happens, sir</p> <p>17.</p> <p>a. Here the style are</p> <p>b. Here come the shirts</p> <p>c. Here they are</p> <p>d. Here you are</p>			

ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
18. a. sleeves b. collars c. fronts d. tags 19. a. a credit card or money b. cash or charge c. cash only d. charge only			
จุดประสงค์ : บอก คำศัพท์ จำนวนภาษาในการขอความช่วยเหลือได้			
Dialogue 10 Waiter : What would you ...(20)..... to order, madam ? Customer : I don't know. What would you like to .....(21)..... ? Waiter : The roast beef is very good. We also have several good chicken dishes, if you like chicken. Customer: I think.....(22)..... the roast beef. Waiter : Very ...(23)..... . Would you like some dessert? Customer: Yes. Some apple pie, please ? Waiter : .....(24)..... . Thank you. 20. a. have b. want c. need d. like 21. a. order b. ask c. recommend d. take 22. a. I'll try b. I am c. I would d. I know			

ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
23. a. well b. good c. awful d. delicious 24. a. All right b. Good c. Sure d. OK			
จุดประสงค์ : สันทนาโต้ตอบเกี่ยวกับชีวิตประจำวันโดยใช้ภาษา สื่อสารได้เหมาะสมกับกาลเทศะ			
Dialogue 11 Doctor :What's the __(25)_____ with you, Miss White ? Miss White : I _(26)_____ a bad cold and a fever. Doctor : Hmm. Do you __(27)_____ a sore throat, too ? Miss White : No, not today, but I have a cough, and it's hard for me to breath through my nose. Doctor : Do you have a headache ? Miss White : Yes, doctor, and I _(28)_____ all over. Doctor : And __(29)_____ is your appetite ? Miss White : Not very well. 25. a. happen b. matter c. problem d. disease 26. a. am b. take c. have d. become 27. a. get b. take c. be d. have 28. a. am b. get c. take d. ache 29. a. what b. when c. how d. why			

ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
จุดประสงค์ : บอก คำศัพท์ สำนวนภาษาในการนัดหมายได้			
<p>30. My clients contact our office via email or phone and then we _____ an appointment.</p> <p>a. make b. take c. give d. do</p> <p>31. You arrange an appointment with another person because you want to _____ or see them.</p> <p>a. encounter. b. greet. c. meet. d. talk.</p> <p>32. Misha : I would like to schedule an appointment please. Secretary : When _____ to come in ?</p> <p>a. do you desire b. would you mind c. are you like d. would you like</p> <p>33. 50. _____ an appointment .</p> <p>a. I'd like book b. I like to book c. I like to book d. I'd book</p>			
จุดประสงค์ : สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับชีวิตประจำวันโดยใช้ภาษา สื่อสารได้เหมาะสมกับกาลเทศะ			
<p>34. A: May I ask who is calling ? B: _____ .</p> <p>a. Ms. Smith , please. b. I'll call tomorrow. c. This is Bob Hall. d. I'm a teacher.</p> <p>35. A: I'm sorry , but she's out to lunch right now. B: _____ .</p> <p>a. Okay. I'll call her right now . b. I'll call her after lunch . c. Okay. Lunch time is fine . d. I will call her during her lunch time.</p>			

ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
<p>36. A: Could I have your telephone number , please? B: _____ .</p> <p>a. Yes, It's 532-9843. b. My name's Greg Rodgers. c. My zip code is 09783 d. My area code is 6170000</p> <p>37. A: Would you like to leave a message ? B: _____ .</p> <p>a. No, I'll call later. b. Yes, Go ahead. c. Yes, Please give him the message. d. Not at all</p> <p>38. So, when you have an appointment with someone you _____ there on time.</p> <p>a. should be b. will not be c. will be d. would be</p>			
<p>จุดประสงค์ : พูดยถึงความใฝ่ฝันของตนเอง โดยใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้อง เหมาะสม</p>			
<p>a. How many hours will you be working? b.You're right there. c.I think teachers get paid too much money. d.What are your future plans?</p> <p>39. A: I think nurses have a difficult job. B: _____</p> <p>40. A: _____ B: I want to become an architect.</p> <p>41. A: _____ B: Sixteen hours a week.</p> <p>42. A: _____ B: I don't agree.</p>			
<p>จุดประสงค์ : อ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพได้</p>			
<p>Identify the jobs from the descriptions of what the people do.</p> <p>a. pilot b. secretary c. web-designer d. mechanic</p>			

ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
43. This person designs pages for the Internet.			
44. This person works in an office typing letter, answering the phone and arranging meeting.			
จุดประสงค์ : พูดเกี่ยวกับอาชีพของสมาชิกในครอบครัวและบุคคลอื่นได้			
45. My brother works in the entertainment _____. a. company b. industry c. career d. Shop			

*คัดเอาเพียง 30 ข้อ

ผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Offering Help

รายการประเมิน	ระดับความคิดของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. จุดประสงค์การเรียนรู้							
1.1 มีความชัดเจน	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
1.2 ครอบคลุมเนื้อหาในแผนการสอน	4	5	4	5	5	4.6	มากที่สุด
1.3 การใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสม	5	4	5	4	5	4.6	มากที่สุด
2. สารสำคัญและเนื้อหา							
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
2.2 มีความชัดเจน	5	5	4	5	4	4.6	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนการสอน							
3.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	4	5	5	4	5	4.6	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับเนื้อหาในแผนการสอน	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
3.3 กิจกรรมเหมาะสมกับเวลา	5	5	4	5	4	4.6	มากที่สุด
3.4 นักเรียนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น	5	4	5	4	5	4.6	มากที่สุด
4. สื่อการสอน							
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับกิจกรรม	4	5	4	5	4	4.4	มากที่สุด
5. การวัดผลและประเมินผล							
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	5	5	5	4	4.6	มากที่สุด
5.2 มีการวัดผลเป็นระยะ	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
โดยรวม						4.58	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง At the Hospital

รายการประเมิน	ระดับความคิดของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. จุดประสงค์การเรียนรู้							
1.1 มีความชัดเจน	4	5	5	5	5	4.8	มากที่สุด
1.2 ครอบคลุมเนื้อหาในแผนการสอน	4	5	4	4	5	4.4	มาก
1.3 การใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสม	5	4	5	4	5	4.6	มากที่สุด
2. สารสำคัญและเนื้อหา							
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
2.2 มีความชัดเจน	5	5	4	5	4	4.6	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนการสอน							
3.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	4	5	5	4	5	4.6	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับเนื้อหาในแผนการสอน	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
3.3 กิจกรรมเหมาะสมกับเวลา	5	4	4	5	4	4.4	มาก
3.4 นักเรียนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น	5	4	5	4	5	4.6	มากที่สุด
4. สื่อการสอน							
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับกิจกรรม	4	5	4	5	4	4.4	มาก
5. การวัดผลและประเมินผล							
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	5	5	5	4	4.6	มากที่สุด
5.2 มีการวัดผลเป็นระยะ	4	4	5	4	5	4.4	มาก
โดยรวม						4.55	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Making an appointment

รายการประเมิน	ระดับความคิดของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. จุดประสงค์การเรียนรู้							
1.1 มีความชัดเจน	5	4	5	5	5	4.8	มากที่สุด
1.2 ครอบคลุมเนื้อหาในแผนการสอน	5	5	4	5	5	4.8	มากที่สุด
1.3 การใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสม	5	4	5	4	5	4.6	มากที่สุด
2. สารสำคัญและเนื้อหา							
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
2.2 มีความชัดเจน	5	5	4	5	4	4.6	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนการสอน							
3.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	4	5	5	4	5	4.6	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับเนื้อหาในแผนการสอน	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
3.3 กิจกรรมเหมาะสมกับเวลา	5	5	4	5	4	4.6	มากที่สุด
3.4 นักเรียนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น	5	4	5	4	5	4.6	มากที่สุด
4. สื่อการสอน							
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับกิจกรรม	4	5	5	5	4	4.6	มากที่สุด
5. การวัดผลและประเมินผล							
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	5	5	5	4	4.6	มากที่สุด
5.2 มีการวัดผลเป็นระยะ	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
โดยรวม						4.63	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Telephoning

รายการประเมิน	ระดับความคิดของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. จุดประสงค์การเรียนรู้							
1.1 มีความชัดเจน	5	4	5	5	5	4.8	มากที่สุด
1.2 ครอบคลุมเนื้อหาในแผนการสอน	4	5	4	5	5	4.6	มากที่สุด
1.3 การใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสม	5	4	5	4	5	4.6	มากที่สุด
2. สารสำคัญและเนื้อหา							
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.8	มากที่สุด
2.2 มีความชัดเจน	5	5	4	5	4	4.6	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนการสอน							
3.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	4	5	5	4	5	4.6	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับเนื้อหาในแผนการสอน	5	4	5	5	5	4.8	มากที่สุด
3.3 กิจกรรมเหมาะสมกับเวลา	5	5	4	5	4	4.6	มากที่สุด
3.4 นักเรียนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น	5	4	5	4	5	4.6	มากที่สุด
4. สื่อการสอน							
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับกิจกรรม	4	5	4	5	4	4.4	มากที่สุด
5. การวัดผลและประเมินผล							
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	5	5	5	4	4.6	มากที่สุด
5.2 มีการวัดผลเป็นระยะ	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
โดยรวม						4.63	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 Directions and Locations

รายการประเมิน	ระดับความคิดของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. จุดประสงค์การเรียนรู้							
1.1 มีความชัดเจน	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
1.2 ครอบคลุมเนื้อหาในแผนการสอน	4	5	5	5	5	4.8	มากที่สุด
1.3 การใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสม	5	4	5	4	5	4.6	มากที่สุด
2. สารสำคัญและเนื้อหา							
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
2.2 มีความชัดเจน	5	5	4	5	4	4.6	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนการสอน							
3.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	4	5	5	4	5	4.6	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับเนื้อหาในแผนการสอน	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
3.3 กิจกรรมเหมาะสมกับเวลา	5	5	4	5	4	4.6	มากที่สุด
3.4 นักเรียนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น	5	4	5	4	5	4.6	มากที่สุด
4. สื่อการสอน							
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับกิจกรรม	4	5	4	5	4	4.4	มากที่สุด
5. การวัดผลและประเมินผล							
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	5	5	5	4	4.6	มากที่สุด
5.2 มีการวัดผลเป็นระยะ	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
โดยรวม						4.60	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 Instructions and Requests

รายการประเมิน	ระดับความคิดของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. จุดประสงค์การเรียนรู้							
1.1 มีความชัดเจน	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
1.2 ครอบคลุมเนื้อหาในแผนการสอน	4	5	4	5	5	4.6	มากที่สุด
1.3 การใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสม	5	5	5	4	5	4.8	มากที่สุด
2. สารสำคัญและเนื้อหา							
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
2.2 มีความชัดเจน	5	5	4	5	4	4.6	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนการสอน							
3.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	4	5	5	4	5	4.6	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับเนื้อหาในแผนการสอน	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
3.3 กิจกรรมเหมาะสมกับเวลา	5	5	4	5	4	4.6	มากที่สุด
3.4 นักเรียนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น	5	4	5	4	5	4.6	มากที่สุด
4. สื่อการสอน							
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับกิจกรรม	5	5	4	5	4	4.6	มากที่สุด
5. การวัดผลและประเมินผล							
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	5	5	5	4	4.6	มากที่สุด
5.2 มีการวัดผลเป็นระยะ	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
โดยรวม						4.62	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 Occupation

รายการประเมิน	ระดับความคิดของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. จุดประสงค์การเรียนรู้							
1.1 มีความชัดเจน	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
1.2 ครอบคลุมเนื้อหาในแผนการสอน	4	5	5	5	5	4.8	มากที่สุด
1.3 การใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสม	5	4	5	4	5	4.6	มากที่สุด
2. สารสำคัญและเนื้อหา							
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
2.2 มีความชัดเจน	5	5	4	5	4	4.6	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนการสอน							
3.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	4	5	5	4	5	4.6	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับเนื้อหาในแผนการสอน	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
3.3 กิจกรรมเหมาะสมกับเวลา	5	5	4	5	4	4.6	มากที่สุด
3.4 นักเรียนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น	5	4	5	4	5	4.6	มากที่สุด
4. สื่อการสอน							
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับกิจกรรม	4	5	4	5	4	4.4	มากที่สุด
5. การวัดผลและประเมินผล							
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	5	5	5	4	4.6	มากที่สุด
5.2 มีการวัดผลเป็นระยะ	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
โดยรวม						4.60	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 An invitation

รายการประเมิน	ระดับความคิดของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. จุดประสงค์การเรียนรู้							
1.1 มีความชัดเจน	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
1.2 ครอบคลุมเนื้อหาในแผนการสอน	4	5	5	5	5	4.8	มากที่สุด
1.3 การใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสม	5	4	5	4	5	4.6	มากที่สุด
2. สารสำคัญและเนื้อหา							
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
2.2 มีความชัดเจน	5	5	5	5	4	4.8	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนการสอน							
3.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	4	5	5	4	5	4.6	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับเนื้อหาในแผนการสอน	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
3.3 กิจกรรมเหมาะสมกับเวลา	5	5	4	5	4	4.6	มากที่สุด
3.4 นักเรียนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น	5	4	5	4	5	4.6	มากที่สุด
4. สื่อการสอน							
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับกิจกรรม	4	5	4	5	4	4.4	มากที่สุด
5. การวัดผลและประเมินผล							
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	5	5	5	4	4.6	มากที่สุด
5.2 มีการวัดผลเป็นระยะ	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
โดยรวม						4.62	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3	1	1	1	1		4	0.8	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
12	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
13	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
14	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
15	1	0	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
16	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
17	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
18	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
19	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
20	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
21	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
22	1	0	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
23	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
24	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
25	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
26	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
27	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
28	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
29	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
30	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
31	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
32	1	0	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
33	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
34	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
35	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
36	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
37	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
38	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
39	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
40	1	1	1	0	1	4	0.8	สอดคล้อง
41	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
42	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
43	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
44	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
45	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

*คัดเลือกเอา จำนวน 30 ข้อ

ผลการวิเคราะห์ความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของ
แบบทดสอบ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความยากง่าย	ค่าความเชื่อมั่น
1	0.77	0.47	0.767
2	0.73	0.53	0.733
3	0.60	0.33	0.600
4	0.37	0.40	0.367
5	0.37	0.60	0.367
6	0.27	0.60	0.267
7	0.40	0.33	0.400
8	0.67	0.47	0.667
9	0.37	0.53	0.367
10	0.77	0.33	0.767
11	0.77	0.60	0.767
12	0.37	0.33	0.367
13	0.67	0.27	0.667
14	0.67	0.20	0.667
15	0.63	0.33	0.633
16	0.40	0.53	0.400
17	0.80	0.47	0.800
18	0.77	0.40	0.767
19	0.77	0.40	0.767
20	0.77	0.40	0.767
21	0.27	0.27	0.267
22	0.80	0.53	0.800
23	0.40	0.47	0.400
24	0.53	0.40	0.533

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความยากง่าย	ค่าความเชื่อมั่น
25	0.77	0.60	0.767
26	0.40	0.40	0.400
27	0.63	0.53	0.633
28	0.37	0.20	0.367
29	0.27	0.40	0.267
30	0.40	0.33	0.400
31	0.77	0.47	0.767
32	0.73	0.53	0.733
33	0.60	0.33	0.600
34	0.37	0.40	0.367
35	0.37	0.60	0.367
36	0.27	0.60	0.267
37	0.40	0.33	0.400
38	0.67	0.47	0.667
39	0.37	0.53	0.367
40	0.77	0.33	0.767
41	0.77	0.60	0.767
42	0.37	0.33	0.367
43	0.67	0.27	0.667
44	0.67	0.20	0.667
45	0.63	0.33	0.633
	มีค่าตั้งแต่ 0.27-0.80	มีค่าตั้งแต่ 0.20-0.60	ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.947

*คัดเลือกเอา จำนวน 30 ข้อ

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้
ประกอบแบบฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

Lesson Plan 1

Offering Help

Terminal objective :

Students should be able to make a conversation about offering for help.

Enabling objectives :

Students should be able to:

1. Read the words, phrases and sentences with correct stress and intonation.
2. Make the pictures of the offering and dialogues they hear.
3. Have the correct conversation with the offering.
4. Make and talk about offering in many situation.

Procedures :

The Presentation Stage :

Motivating Activities :

1. Give the some questions to the students and lets them try to get answer.
  - What would you like to do on your long holiday ?
  - Would you like to go abroad ?
  - Would you like to be rich ?
  - What would like to do if you are rich ?
  - Can you eat desert at the end of your food ?
2. Lets the students discuss in their group for a few minutes.
3. Then the students show their answer in front of the class.
4. Tell learning objectives of offering help to the students.
  - When you finish lesson, you should be able to :
    1. Match the picture of the offering and dialogues they hear.
    2. Have the correct conversation with the offering.
    3. Make and talk about offering in many situations.
  - After learning, you should be able to offer something for someone correctly.
  - You can make offer in many situations.

5. Shows Thai ways offering to the students and gives a summary of suggestion by offering to the students.

- We can offer something in Thai and English in many ways.
- We can offer suggestions to someone.

6. Writes vocabularies and phrase for suggestion on the board.

MENU	DRINKS
FOOD	DESSERT
HAMBURGER	ORDER
TAKE A BREAK EATING OUT	

- Look at these vocabularies and phrases and try to pronounce the words.
- Listen carefully and repeat after me.

7. Lets the students try to pronounce by themselves.

- Try it again, you have to practice by yourselves.
- Look at these sentence, listen and repeat after me.
- We would like to order now.
- Waiter, can I have a menu, please ?
- Would you like hamburger ?
- Can I take a break now ?

8. Asks the students try to pronounce by themselves.

- Try it again, you have to practice by yourselves.

9. Demonstrates the stress and intonation in of the vocabulary and sentences.

- Think carefully about intonation in yes-no questions and wh-question.

10. Shows the patterns of offering help to the students.

PATTERNS OF OFFERING HELP

Asking: Would you like to +V1..... ?
 Would you like to + N .....?
 Would you like to order now ?
 Would you like a dessert ?
 What would you like to + V1.....?
 What would you like to drink ?

Responding: I' think I'll .....+ N.....
 I'd like + N ..... please.
 Yes. Please
 No, thank you

Example : Waiter : Excuse me, would you like to order now ?
 Customer : Yes, please
 Waiter : What would you like to order ?
 Customer : I think I'll have chicken,

Practicing Stage :

Teaching and practicing Activities :

1. Students study the contents of offering from sheet 1.
2. Then explains the main contents to students on how to make and respond to offering a variety of situations.
3. The students show the menu and talk to their friends.
  - Would you like to order now ?
  - In the menu, would you like something to drink?
 (Yes, I like lemonade please)
4. The students do the exercises about offering for help from worksheet 1.
  - Look at the conversation and fill the appropriate offer in the blank.

5. The students listen to the tape, and fill the correct word in the blank on worksheet 2.

- Listen carefully to the dialogue twice and fill the correct words in the blanks.

- Listen again and check your answer.

6. Students divide them into groups of four and choose one situation to play role play in

worksheet 3.

- Divide you into groups of four.
- Choose one situation and make a conversation that includes making an offer.
- Then present your conversation in front of the class.

The Production Stage:

Follow- up activities :

1. Students work in pairs to writes some conversations using offering.
2. Students work in pairs and read their conversation to their friends.
3. Gives the correct direction from learning to the students.

- We can use offering in many ways for many countries and many cultures.

- You should beware the structure and your intonation in some situations.

4. Gives some notices of offering to the students.

5. Evaluates the students by observing their speaking and activities.

- I pick up some pictures, you make an offering.

- I'll show you some pictures. You should make appropriate offers.

Worksheet1

Direction : Look at the conversation and complete the following conversations.

1.

Salesgirl : Would you like to buy something?

Customer : Yes, ... I'm looking for a pair of .....

Salesgirl : What size would .....

Customer : 35.

2.

A : ..... I get you a drink ?

B : Oh. Yes, ... That's very ..... of you.

3.

A : Would you ..... me to get anything for you ?

B : Oh! No, thanks. I don't ..... Anything right now.

4.

A : Can I ..... you with that ?

B : That's very kind of you , but I can .....

5.

A : Can I ..... you ?

B : Yes, ... tell me where the postbox is ?

A : Over there. Go straight ..... left.

It's in front of the barber's.

B : .....

6.

A : Let me ..... Those bags.

B : No, it's ..... Thank you.

7.

A : Can I make ..... a cup of coffee ?

B : No, thank you. I don't.....

A : What ..... some coke ?

B : That's ..... Thank you.

8.

- A : How about this one ?
 B : That looks fine. How ..... is it ?
 A : 1000 baht.
 B : All right. I'll ..... it.

Worksheet 2

Direction : Listen to the dialogue and fill the correct word that you hear in the blanks.

Exercise 1

- A : Shogun Restaurant.
 B : Hi, ... make a dinner reservation.
 A : Of course, what evening will you be joining us on?
 B : We ..... for Tuesday night.
 A : What time ..... the reservation for?
 B : We ..... prefer 7:30 pm.
 A : How many people ..... the reservation for?
 B : There will be 4 of us.
 A : Fine, 7:30 on Tuesday,..... .
 B : ..... is Sara.
 A : See you at 7:30 this Tuesday, Ms. Sara.
 B : Thank you so much.

Exercise 2

- A : Can I start you off with anything to drink?
 B : Yes, ... some water, please?
 A : Sure, ... any appetizers today?
 B : May I get an order of barbeque wings?
 A : No problem, ... you anything else?
 B : No, ... , that'll be all for now.
 A : Let me know when you're ready to order your food.

Worksheet 3

Choose the best answer.

Waiter : What would you ...(1)..... to order, madam ?

Customer : I don't know. What would you like to .....(2)..... ?

Waiter : The roast beef is very good. We also have several good
chicken dishes, if you like chicken.

Customer : I think.....(3)..... the roast beef.

Waiter : Very ...(4)..... . Would you like some dessert?

Customer : Yes. Some apple pie, please ?

Waiter : .....(5)..... . Thank you.

1. a. have   b. want   c. need   d. like

2. a. order   b. ask   c. recommend   d. take

3. a. I'll try   b. I am   c. I would   d. I know

4. a. well   b. good   c. awful   d. delicious

5. a. All right   b. Good   c. Sure   d. OK

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ ๖๑๔๗/ว ๑๔

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสุรินทร์
หมู่ที่ ๘ ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดสุรินทร์ ๓๒๐๐๐

๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขออนุญาตตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน/เจริญพร ดร.ธนู ศรีทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวณัชปภา โพธิ์พุ่ม อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ได้ทำวิจัย เรื่อง “การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนในหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ วิทยาลัยสงฆ์สุรินทร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเจริญพรท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังที่ได้แนบมาพร้อมนี้แล้ว วิทยาลัยสงฆ์สุรินทร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขออนุโมทนาขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระมหาวิจิต ธีรวีโส)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์สุรินทร์

ผู้ประสานงาน

นางสาวณัชปภา โพธิ์พุ่ม 0846445516

ที่ ศธ ๖๑๔๗/ว ๑๔

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสุรินทร์
หมู่ที่ ๘ ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดสุรินทร์ ๓๒๐๐๐

๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน/เจริญพร อาจารย์ปัญญาลี เสริมทรัพย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวณัชชภา โพธิ์พุ่ม อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ได้ทำวิจัย เรื่อง “การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนในหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ วิทยาลัยสงฆ์สุรินทร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเจริญพรท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังที่ได้แนบมาพร้อมนี้แล้ว วิทยาลัยสงฆ์สุรินทร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขออนุโมทนาขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระมหาวีศิต ธีรวิไล)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์สุรินทร์

ผู้ประสานงาน

นางสาวณัชชภา โพธิ์พุ่ม 0846445516

ที่ ศธ ๖๑๔๗/ ว ๑๔

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสุรินทร์
หมู่ที่ ๘ ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดสุรินทร์ ๓๒๐๐๐

๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน/เจริญพร อาจารย์ ดร.ประดิษฐ์ ชื่นบาน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวณัชปภา โพธิ์พุ่ม อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ได้ทำวิจัย เรื่อง “การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนในหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ วิทยาลัยสงฆ์สุรินทร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเจริญพรท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังที่ได้แนบมาพร้อมนี้แล้ว วิทยาลัยสงฆ์สุรินทร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขออนุโมทนาขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Phromthawadit Sirilak'.

(พระมหาวิศิต ธีร์วิไล)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์สุรินทร์

ผู้ประสานงาน

นางสาวณัชปภา โพธิ์พุ่ม 0846445516

ที่ ศธ ๖๑๔๗/ ว ๑๔

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสุรินทร์
หมู่ที่ ๘ ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดสุรินทร์ ๓๒๐๐๐

๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน/เจริญพร อาจารย์ ดร.พีรวัฒน์ อินทวิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวณัชชภา โพธิ์พุ่ม อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ได้ทำวิจัย เรื่อง “การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนในหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ วิทยาลัยสงฆ์สุรินทร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเจริญพรท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังที่ได้แนบมาพร้อมนี้แล้ว วิทยาลัยสงฆ์สุรินทร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รักษาความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขออนุมัติขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระมหาวีศิต ธีรวิไล)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์สุรินทร์

ผู้ประสานงาน

นางสาวณัชชภา โพธิ์พุ่ม 0846445516

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ที่ ศธ ๖๑๔๗/ว ๒๐

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสุรินทร์
หมู่ที่ ๘ ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดสุรินทร์ ๓๒๐๐๐

๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

เรียน/เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนปรีดิบัตรวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวณัฏฐา โพธิ์พุ่ม อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ได้ทำวิจัย เรื่อง “การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนในหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักเรียนในสังกัดของท่าน จึงขอความอนุเคราะห์เพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียน/เจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระมหาวิศิต อีรวีไล)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์สุรินทร์

ผู้ประสานงาน

นางสาวณัฏฐา โพธิ์พุ่ม ๐๘๔๖๔๕๕๑๖

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

ที่ ศธ ๖๑๔๗/ ว ๒๗

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสุรินทร์
หมู่ที่ ๘ ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดสุรินทร์ ๓๒๐๐๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผอ.โรงเรียนสำโรงทาบวิทยาคม/ผู้อำนวยการโรงเรียนปราสาทวิทยาคาร/ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังช้างพัฒนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวณัชปภา โพธิ์พุ่ม อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ได้ทำวิจัย เรื่อง “การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนในหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้บริหาร ครู และนักเรียนในสังกัดของท่าน จึงขอความอนุเคราะห์เพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระมหาวีศิต ชิรวีโส)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์สุรินทร์

ผู้ประสานงาน

นางสาวณัชปภา โพธิ์พุ่ม ๐๘๔๖๔๔๕๕๑๖

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลทดลอง

ที่ ศธ ๖๑๔๗/ ว ๓๐

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตสุรินทร์
หมู่ที่ ๘ ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดสุรินทร์ ๓๒๐๐๐

๑๖ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผอ.โรงเรียนสำโรงทาบวิทยาคม/ผู้อำนวยการโรงเรียนปราสาทวิทยาคาร/ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังข่า

สิ่งที่ส่งมาด้วย ชุดฝึกทักษะการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT

ด้วย นางสาวณัชปภา โพธิ์พุ่ม อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ได้ทำวิจัย เรื่อง “การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนในหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายนักเรียนในสังกัดของท่าน จึงขอความอนุเคราะห์เพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งจะประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระมหาวิศิต์ ซีร์วิโส)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์สุรินทร์

ผู้ประสานงาน นางสาวณัชปภา โพธิ์พุ่ม ๐๘๔๖๔๔๕๕๑๖

ภาคผนวก ฉ
แบบสรุปโครงการวิจัย

สัญญาเลขที่ ๑๒๒/๒๕๖๑
 ชื่อโครงการ การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์
 โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT
 หัวหน้าโครงการ นางสาวณัชปภา โพธิ์พุ่ม

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ยุคปัจจุบันที่โลกกำลังเดินไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วด้วยบทบาทของเทคโนโลยีและการสื่อสารเป็นตัวขับเคลื่อน จำเป็นอย่างยิ่งที่มนุษย์ต้องมีทักษะการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งทักษะความเป็นนานาชาติ เป็นอีกทักษะหนึ่งที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ โดยหมายถึงเยาวชนผู้เรียนมีทักษะในการติดต่อสื่อสาร มีความรู้ ความเข้าใจในบุคคลต่างวัฒนธรรมกัน และสามารถปฏิบัติหรือร่วมงานกับบุคคลดังกล่าวได้ บทบาทของภาษาจึงมีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์ กับทักษะความเป็นนานาชาติ ในฐานะเป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ทักษะภาษาแม่และภาษาโลก ถือเป็นส่วนหนึ่งของสาระวิชาหลักที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียน เรียนรู้ เพื่อที่จะดำรงชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ได้เช่นกัน^๑ ซึ่งทักษะด้านภาษาแม่ ทักษะภาษาโลก ในที่นี้คือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญกับการที่ไทยเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน (ASEAN Economics Community - AEC) ซึ่งประเทศสมาชิกต้องใช้ทักษะความเป็นนานาชาติประสานความร่วมมือกันในทุก ๆ ด้าน และใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารกันทุกมุมโลกด้วย ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาสากลจึงเป็น สิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ สำหรับผู้เรียนทุกคนในยุคนี้ แต่ทว่าปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ ผู้เรียนไทยในปัจจุบัน พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับค่อนข้างต่ำ ดังจะเห็นได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินของการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test หรือ O-NET) ตั้งแต่ปี ๒๕๕๔-๒๕๕๘ คะแนนการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ได้ผลคะแนนต่ำมา โดยตลอด และหากพิจารณาไปถึงผลคะแนนของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โดยเฉลี่ยเป็นรายอำเภอ พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ในทุกอำเภอมีผลคะแนนเฉลี่ยการสอบวิชาภาษาอังกฤษไม่ถึงร้อยละ ๒๕ ยกเว้นโรงเรียนในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

ปัญหาด้านทักษะภาษาอังกฤษของเด็กไทยนั้น ถือเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความจำเป็น กล่าวคือ การสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ยังคงเป็นการสอนภาษาอังกฤษแบบท่องจำ คำศัพท์และเน้นการเรียนไวยากรณ์ (Grammar Translation Method) มากกว่าการเรียนภาษานำไปใช้สื่อสาร สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของอาทิตย์ อินตะแก้ว^๒ พบว่า นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบวิเคราะห์ไวยากรณ์ (Grammar Analysis Language Learning Style) นอกจากนี้ นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ ไม่สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ หรือพูดได้แต่พูดไม่คล่อง พูดเป็น

^๑วิจารณ์ พานิช. (๒๕๕๕). *วิถีสร้างการเรียนรู้ เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ ๒๑*. กรุงเทพฯ: ตลาดาพับลิเคชั่น.

^๒อาทิตย์ อินตะแก้ว. (๒๕๖๐). *การศึกษาและพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ: การวิจัยแบบผสมผสานวิธีการ*. ปรินญา นินพนธ์ดุขฎฐิบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนา คักยภาพมนุษย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

คำไม่เป็นประโยค และขาดความมั่นใจ เมื่อพูดสื่อสารในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักศึกษาไม่มีความรู้เพียงพอเกี่ยวกับคำศัพท์ ไม่สามารถเลือกใช้คำที่เหมาะสม ไม่สามารถเรียบเรียงคำพูดให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ที่เรียนมาได้ ประกอบกับผู้เรียนมีโอกาสน้อยมากในการฝึกฝนทักษะความเข้าใจในการฟังพูดสื่อสารทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน^๓ ที่ผ่านมาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยส่วนใหญ่ถึงร้อยละ ๙๐ ไม่เน้นให้ผู้เรียนสื่อสารได้ วิชาเรียนภาษาอังกฤษบางแห่งไม่มีการสอนบทสนทนา (Conversation) หรือฝึกสนทนาภาษาอังกฤษแม้แต่ชั่วโมงเดียว จึงเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ อีกทั้งค่านิยมของคนไทยในการศึกษา ยังมุ่งเน้นให้ตนมีสถานะเท่ากับบุคคลอื่นในสังคมมากกว่าความสามารถที่ตนจะได้รับการศึกษาอย่างแท้จริง เช่นเดียวกับการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กไทย ที่มุ่งเน้นการทำข้อสอบให้ผ่านมากกว่าการเรียนภาษาเพื่อสามารถสื่อสารและนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ สอดคล้องกับดัชนีผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษ (English Proficiency Index) ประจำปี ๒๕๕๖ ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ในจำนวน ๖๐ ประเทศทั่วโลกพบว่า นักเรียนไทยมีระดับความสามารถภาษาอังกฤษอยู่ในลำดับที่ ๕๕ จัดอยู่ในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ ซึ่งผลการสำรวจนี้สอดคล้องกับผลการทดสอบโครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (PISA) ที่นักเรียนไทยมีคะแนนภาษาอังกฤษลดลง^๔ (ผู้จัดการรายวัน, ๒๕๕๗)

แนวทางการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ทศวรรษที่ ๑๙๗๐ เป็นต้นมา เชื่อว่าความสามารถทางภาษาของมนุษย์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความถูกต้องของระบบภาษาและหลักทางภาษาที่มนุษย์ใช้แต่อย่างเดียวแต่ยังขึ้นอยู่กับทักษะความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างเหมาะสมอีกด้วย^๕ จากแนวคิดของ Dell Hymes นักภาษาศาสตร์เชิงสังคมชาวอเมริกัน ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะทางการสื่อสาร มุ่งเน้นให้ผู้เรียนภาษาสามารถใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบริบททางสังคม ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ทางภาษาและเกิดทักษะทางภาษาไปในเวลาพร้อมๆ กันได้ (Richards & Rodgers, ๒๐๐๒)^๖ นับเป็นพื้นฐานสำคัญของการสอนภาษาแนวสื่อสารในยุคนี้ โดยเป้าหมายของการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ก็คือ ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Larsen-Freeman, ๒๐๐๐)^๗ วิธีการสอนภาษามุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถสื่อสารตามสถานการณ์ในการใช้ภาษาจริง มากกว่ามุ่งเน้นการสอนรูปแบบหรือโครงสร้างภาษาเพียงอย่างเดียว วิธีการสอนภาษาแนวสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) เป็นวิธีสอนภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้น

^๓Pawapatcharandom, R. (๒๐๐๗). An investigation of Thai students' English language problems and their learning strategies in the international program at Mahidol University. Master's thesis. Mahidol University, หน้า ๗๕.

^๔หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน. (๒๕๕๗). อึ้ง ผลการสอบภาษาอังกฤษไทยติดกลุ่มแย่. ฉบับที่ ๒๘ มกราคม.

^๕อาทิพย์ อินตะแก้ว. (๒๕๖๐). การศึกษาและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ: การวิจัยแบบผสมผสานวิธีการ. ปรินญา นินพนธ์ดุขภูบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

^๖ อ่างแล้ว

^๗ อ่างแล้ว

ในช่วงของการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ครั้งสำคัญของวงการสอนภาษาในศตวรรษที่ ๒๐ ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางมาจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้ วิธีการสอนภาษาอังกฤษแนวสื่อสารเริ่มเกิดขึ้นเมื่อประมาณปลาย ค.ศ. ๑๙๖๐ เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของวงการการสอนภาษาในอังกฤษ (British Language Teaching Tradition) นักภาษาศาสตร์ประยุกต์ชาวอังกฤษต่างมีความเห็นว่า ควรมุ่งเน้นการสอนภาษาเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการสื่อสาร (Communicative Proficiency) มากกว่าการสอนภาษาเพื่อความรอบรู้เฉพาะโครงสร้างทางภาษา (Mastery of Structures)

หลักการสอนภาษาอังกฤษแนวสื่อสาร นับว่าเป็นการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นในเรื่องของความหมาย (Meaning) มากกว่ารูปแบบทางภาษา (Form) เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสนทนาจากสถานการณ์จริง โดยเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับบริบทเป็นสำคัญ ไม่เน้นการท่องกฎเกณฑ์ทางภาษาหรือไวยากรณ์ แต่เรียนรู้เพื่อใช้ภาษาสื่อความหมายเทียบเท่ากับการเรียนรู้โครงสร้างเสียงและคำศัพท์ มีการทำแบบฝึกหัดทางภาษา (Drill) แต่ไม่ได้เน้นหนักมากเหมือนวิธีการสอนแบบตรง (Direct Method) และแบบเน้นไวยากรณ์ เน้นการออกเสียงได้อย่างถูกต้องมากกว่า การพยายามออกเสียงให้เหมือนกับเจ้าของภาษา มีการฝึกการใช้ภาษาครบทั้งสี่ทักษะสื่อสาร ให้ความสำคัญกับผู้เรียนด้านการสื่อสารคล่องแคล่ว (Fluency) มากกว่าความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) มีการแก้ไขในเรื่องของข้อผิดพลาดการใช้ภาษาของผู้เรียน (Error Correction) โดยพยายามให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาด้วยตนเอง ผู้สอนจะกระตุ้นด้วยการสร้างสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสารออกมาให้ได้มากที่สุด ซึ่งกิจกรรมการสื่อสาร (Communicative Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนนำมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษแนวสื่อสาร โดยแบ่งประเภทของกิจกรรมสื่อสารออกเป็น ๒ ชนิด ได้แก่ ๑) กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (Functional Communication Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนฝึกให้ผู้เรียนพัฒนาและใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารความหมายตามหน้าที่ของภาษา (Function) และ ๒) กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนให้ผู้เรียนพัฒนาและใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับบุคคลในสังคมต่างๆ เช่น กิจกรรมการสนทนา การโต้วาที การอภิปราย การแสดงละคร สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ^๕

จากแนวคิดและความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาแนวสื่อสารข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจการพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการทฤษฎีสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) ว่าได้ผลเป็นอย่างไรเพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงและพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

^๕ ฐปทอง กว้างสวาสดี. (๒๕๕๙). การสอนภาษาอังกฤษ. (มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).

วัตถุประสงค์ของโครงการ

๑. เพื่อศึกษาสภาพความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์
๒. เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT
๓. เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT ก่อนและหลังการพัฒนา
๔. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT

ผลการวิจัย

๑. สภาพความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมควรจัดให้สัมพันธ์กับความต้องการในชีวิตจริงของผู้เรียน มีการคำถามและคำตอบ กิจกรรมให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ของตนเอง บทสนทนาตามสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน หรืออาจจะมีเกมให้เล่น มีการโต้วาทที่ อภิปราย แสดงความคิดเห็น ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ควรมีเนื้อหาที่เน้นความสำคัญอยู่ที่ความคิดรวบยอดของความหมายและไวยากรณ์ รวมถึงหน้าที่ในการสื่อความหมาย หัวข้อทั่วไป หัวข้อเฉพาะ และฉากหรือสถานการณ์ของการใช้ภาษาและวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการพัฒนาทักษะการสื่อสาร เน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นถึงหลักเกณฑ์การใช้ภาษา ให้มีความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้อง การทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด
๒. ชุดฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ ๗๙.๙๖ / ๗๘.๐๐ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ๗๕/๗๕
๓. ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT หลังพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑
๔. ความพึงพอใจต่อการฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT โดยรวมอยู่ในระดับมาก

การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

๑. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

หน่วยงานสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการเป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ หรือกำหนดเป็นนโยบายในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ เพื่อให้สามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. สถานศึกษาในสังกัดอื่น ๆ

เป็นข้อมูลให้กับผู้บริหารสถานศึกษาหรือหัวหน้าฝ่ายวิชาการในการนำไปส่งเสริมให้ครูได้นำไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน และเป็นนวัตกรรมที่โรงเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพได้

การประชาสัมพันธ์

๑. มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมและผลงานวิจัยผ่านเว็บไซต์ <http://muksurin.ac.th>
๒. มอบให้ห้องสมุด มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ มอบสำนักงานเขตพื้นที่การมัธยมศึกษาสุรินทร์ เขต ๓๓
๓. จัดทำเป็นแผ่นพับเผยแพร่องค์ความรู้
๔. การประชาสัมพันธ์ผ่านสิ่งพิมพ์หรือวารสาร
  - ๔.๑. ณิชปภา โพธิ์พุ่ม, พระปรัชญา ถิ่นแถว และทองพูล ชุมคำ. (๒๕๖๑). การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT. วารสารบัณฑิตศึกษมหาจุฬาขอนแก่น. ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๑ ประจำเดือน มกราคม-มีนาคม ๒๕๖๑. ฐาน TCI ๑.

ประวัติผู้วิจัย

ประวัตินักวิจัย
หัวหน้าโครงการวิจัย

๑. ชื่อ - นามสกุล

๑.๑ ภาษาไทย นางสาวณัชปภา โพธิ์พุ่ม

๑.๒ ภาษาอังกฤษ Natchapapha Phupum

๒. ตำแหน่ง : อาจารย์

๓. ตำแหน่งบริหาร : คณะกรรมการบริหารหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษ)

๔. สังกัดหน่วยงาน/คณะ : วิทยาลัยสงฆ์สุรินทร์ คณะครุศาสตร์ วิทยาเขตสุรินทร์

๕. ที่อยู่ติดต่อได้ โทรศัพท์ ๐๘๔๖๔๔๕๕๑๖ อีเมล _Natchapapha๒๓๑๑๒๗@gmail.com

๖. วุฒิการศึกษา

๖.๑ ปริญญาตรี ศศ.บ. ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ)

๖.๓ ปริญญาโท ศศ.ม. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษ)

๗. สาขาวิชาที่เชี่ยวชาญ

๗.๑ การสอนภาษาอังกฤษ/การพูด-ฟังภาษาอังกฤษ/วิทยากรอบรมด้านภาษาอังกฤษ

ประวัตินักวิจัย

๑. ชื่อ - นามสกุล

๑.๑ ภาษาไทย พระปรัชญา ถิ่นแถว/ชยวุฑฒ

๑.๒ ภาษาอังกฤษ

๒. ตำแหน่ง : อาจารย์

๓. ตำแหน่งบริหาร : คณะกรรมการบริหารหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต (สังคมศึกษา)

๔. สังกัดหน่วยงาน/คณะ : วิทยาลัยสงฆ์สุรินทร์ คณะครุศาสตร์ วิทยาเขตสุรินทร์

๕. ที่อยู่ติดต่อได้ โทรศัพท์ ๐๙-๐๕๖๐-๙๐๒๕ อีเมล

๖. วุฒิการศึกษา

๖.๑ ปริญญาตรี พธ.บ พุทธศาสตรบัณฑิต (สังคมศึกษา)

๖.๓ ปริญญาโท พธ.ม. พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนสังคมศึกษา)

๗. สาขาวิชาที่เชี่ยวชาญ

๗.๑ ปรัชญาศาสนา, สังคมวิทยา, การสอนสังคม

ประวัตินักวิจัย

๑. ชื่อ - นามสกุล

๑.๑ ภาษาไทย นายทองพูล ขุ่มคำ

๑.๒ ภาษาอังกฤษ Mr. Thongsphoon Khumkam

๒. ตำแหน่ง : อาจารย์

๓. ตำแหน่งบริหาร : คณะกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ

๔. สังกัดหน่วยงาน/คณะ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

๕. ที่อยู่ติดต่อได้ โทรศัพท์ ๐๘๙๘๔๕๕๒๖๙ อีเมล Thongsphoon๒๕๑๔@gmail.com

๖. วุฒิการศึกษา

๖.๑ ปริญญาตรี พธ.บ พุทธศาสตรบัณฑิต (การสังคมศึกษา)

๖.๓ ปริญญาโท M.A Linguistics (ภาษาศาสตร์)

๗. สาขาวิชาที่เชี่ยวชาญ

๗.๑ ปรัชญาศาสนา, สังคมวิทยา, การสอนสังคม, ภาษาต่างประเทศ